

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı: 13/Ağustos 1985/1.50.–DM

15 AĞUSTOS DOĞRU–DEVRİMCİ ÇİZGİNİN ZAFERİDİR

- **Ağrı'da Yankılanan İsyan, Yüzlerce Sömürgeci Askerin İmhasıyla Gürledi!**
- **Genel Kurmaylığın Yalanı Şırnak, Derik, Şikeftan, Ağrı, Midyat, Kutudere ve Hakkari Eylemleri ile Birkez Daha Açığa Çıkarıldı.**

Bundan yaklaşık 1 yıl önce dağlardan süzülen isyan ateşi 15 Ağustos'da Eruh ve Şemdinli'de yankılanmış, yükselen alevler tüm Kürdistan'ı kapsamış ve bugün 1000 km'lik bir hat boyunca Kürdistan halkını kendi tavında eriterek, yeniden fakat bu kez daha da güçlü bir biçimde O'nunla bütünleşerek kalbinin derinliklerine kök salmaktadır.

Tüm dünyanın hayret ettiği bu iş nasıl gerçekleşti! O "meftun" denilen mesele nasıl bu derece yankı uyandırdı! Bundaki gizem nedir? Sömürgeci-faşist cunta bu hareketi ezmekte neden başarılı olamamıştı? Tüm bu soruların ve daha bir çok sorunun cevabı 1 yıllık sürede hem de gereğinden daha da bir açıklıkla verilmiştir. Doğru-devrimci bir çizgi, eğer uğrunda en ufak bir kişisel çıkar gütmeden savaşanların elindeyse, zaten bundan başka bir sonuç alınması da mümkün değildir. İşte 15 Ağustos'un 1. yılı aynı zamanda bu gerçeğin bir kez daha doğrulanmasıdır da.

15 Ağustos'un 1. yıldönümünde Türk Genel Kurmaylığının "eşkiyanın son kırıntılarını da temizliyoruz" dediği anda bile, gerçekleştirilen yeni eylemlerle bunun koca bir yalandan başka bir şey olmadığı açığa çıkarılıyordu. 15 Ağustos'un 1. yıldönümünde, direnişimizin varlığını kabul etmek zorunda kalan faşist cunta, gerçekleri çarpıtarak kamuoyunu yanıltmaya çalışmaktadır. Ama kesilmeyen ve sömürgecilerin göğsünde gürleyen Partizan eylemleri

Devamı Syf: 2'de

SÖMÜRGECİ-FAŞİST CUNTANIN 5. YILINDA PROTESTO EYLEMLERİNE KATILALIM!

Her yıl Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçilerin yığınsal katılımı ile gerçekleştirilen, 12 Eylül faşist cuntasını protesto mitinglerinin bu yılki anlamı daha değişik bir muhtevaya sahiptir. Artık geleneksel bir duruma da gelen protesto yürüyüş ve miting eylemlerinin faşist cuntanın bir kez daha kahredildiği ve Ulusal Kurtuluş Mücadelesine desteğin dile getirildiği gösteriler olarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

Faşist cuntanın iktidara gelişinin ardından 5 yıl gibi bir zaman geçti. Bu sürede baskı, zulüm ve işkencenin dozunda bir değişiklik ortaya çıkmadı. Değişen tek şey, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin hazırlık sürecini tamamlayarak 15 Ağustos 1984'de bir şafak gibi ışıldayan direnişin yeniden yükseltilmesi ve bunun 1 yıldan bu yana devam ettirilmesidir. Buna rağmen bazı çevrelerin, cuntanın demokrasiye döneceği umuduyla yaşadıklarını ve hatta bazı güçlerin de "demokrasiye geçmeye az kaldı" diyerek, şimdiden seçimlere hazırlandıklarını ve yeniden legalliğe kavuşma konusunda ağızlarının suyu aka aka dört gözle beklediklerini görmekteyiz. Bunlara diyeceğimiz şudur: Fazla heveslenmesinler! Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi var oldukça -ki varolacaktır- cuntanın "demokrasiye geçişi" bir hayalden öte bir şey olmayacaktır. Çünkü, faşist cunta "demokrasiye geçmesinin" tek koşulu olarak önüne KUKM'nin ezilmesini koymuş bulunmaktadır.

Bu nedenle, cuntaya karşı direniş hattının sürdürücüleri ile cuntayla uzlaşma zemini arayan güçler arasındaki çelişki ve çatışma 12 Eylül'ü pro-

Devamı Syf: 4'te

15 Ağustos Doğru–Devrimci Çizginin Zaferidir

Baştarafı Syf: 1'de

bu yalanı da açığa çıkarmaktadır.

Günlerce basının manşetlerinden inmeyen Ağrı dağındaki gelişmeler, sömürgecilerin içine düştükleri aczi bir kez daha göstermektedir. Günlerce "kıstırdık, yakalıyoruz, yerleri tespit edildi" yalanlarının ortaya atılmasına rağmen birşey elde edemeyen sömürgeciler, halka yönelerek yoğun bir baskı uygulamasına giriştiler. Ulusal Bayrağın, parçalanan sömürgeci bayrak yerine çekilmesi ile başlayan olaylar onlarca işbirlikçi uşağın ve askerin öldürülmesi ile devam etmektedir.

Ulusal Bayrağımızla Yükseltilen Direniş, Sömürgecilere Ağır Darbeler Vurdu

Ağrı merkezinde ve Doğubeyazıt'ta ERNK bayrağında ifadesini bulan Kürdistan Ulusal Bayrağının, sömürgeci bayrak parçalanarak yerine çekilmesi, binlerce bildirinin dağıtılması, yine onlarca afiş ve pankartın asılması ile başlayan olaylar dizisinde en son meydana gelen çatışmada 6 sömürgeci asker öldürülürken onlarcasının da yaralandığı bildirilmektedir. Devrimcilerin kayıp vermediği bu çatışmada, sömürgecilerin büyük güç birikimlerine rağmen hiçbir sonuç elde edememeleri, var olan panik ve korkuyu daha da arttırmıştır. Ayrıca yöre halkında devrimcilere karşı var olan güvenin daha da artmasına yol açan bu eylem, Ulusal Bayrak altında daha da güçlü savaşların verileceğinin ifadesi olmaktadır.

Bu eylemin yanısıra, Şırnak'da gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise 5 sömürgeci asker cezalandırıldı. Sömürgecilerin yoğun olarak operasyonlara giriştikleri bir alan olan Şırnak'ta bundan önce tabur ve karakol düzeyinde birçok eylem ve çatışma meydana gelmiştir. Ağustos ayının ilk haftasında tabur basılmış ve sömürgecilere ağır kayıplar verdirilmiştir. Bunun üzerine geliştirilen operasyonlarda başka bir birlik pusuya düşürülmüş ve çıkan çatışmada 5 asker öldürülürken çok sayıda yaralının olduğu bildirilmektedir.

Derik'te İntikam Mermileri Gürledi

Derik, Kürdistan tarihine sömürgeci kolluk kuvvetleriyle Kürdistan Devrimcileri arasında Şikestun'da büyük bir güç dengesizliğine rağmen saatlerce süren bir çatışma ve gösterilen görkemli bir direnişle geçmişti. Bugün yine Derik adı konuşuluyor. Direnişçilere her koşulda kucak açmış, Kürdistan'ın küçük bir beldesi olan Derik, yine görkemli direnişlerle adını tarihin altın sayfalarına nakış nakış işlemektedir. 15 Ağustos'un 1. yıldönümünde Derik'te geçekleştirilen karakol baskınında 7 sömürgeci asker öldürülürken, yaralı sayısının da bir hayli fazla olduğu bildirilmektedir.

Batman-Skeftan, Hakkari ve Dersim-Kutudere Yeni Eylemlere Tanık Oldu

Şkeftan'da Ağustos'un ortalarında gerçekleştirilen karakol baskınında 4 sömürgeci asker öldürülürken, yaralı sayısının da bir hayli fazla olduğu bildirilmektedir. Sömürgeciler ve işbirlikçileri Ramanlılara karşı geçmişte güçlü bir direnişin gösterildiği Şkeftan'da yeni dönemde konulan bu eylem aynı zamanda tohumların burada ne kadar derinde olduğunu da göstermektedir. Cuntadan sonra da yoğun baskılara uğrayan Şkeftan'da sömürgecilerden işledikleri suçların hesabı birer birer sorulmaktadır. 1980'de kadın ve çocuklardan oluşan 5 kişiyi bombalı bir paketle katleden sömürgecilerden, bugün bunun hesabı misliyle sorulmakta; "intikamımızı alın" diyen köylülerin vasiyetleri yerine getirilmektedir.

Ağustos'un 15'inde Hakkari merkezinde Emniyet müdürünün arabası taranmıştır. Olayda arabada bulunan 1 polisin ağır yaralandığı belirtilmektedir. "Bitirildiler" denildiği noktada Hakkari merkezinde gerçekleştirilen eylem, Partizanların her alanda ve koşulda sömürgecilere darbe vuran eylemler geliştirme gücünde bulunduklarını bir kez deha kanıtlamaktadır.

12 Eylül sonrasında Dersim alanında yoğunlaştırılmak istenen ajan faaliyetlerine mücadelemizin yeni yükselme döneminde peşpeşe darbeler indirilmektedir. KUKM'sinin karşısına çıkarılmak istenen ajan-ihbar faaliyetleri 15 Ağustos atılımının ardından daha da geliştirilmeye çalışılıyordu. 1984 sonları ve 85 Bahar Atılımı ile yükselen direnişle, Dersim alanında da bu yapıya yönelik sayısız eylem geliştirildi. Eylemler sonucu önemli oranda geriletilen ve artık birçok alanda işlemez kılınan ihbarcılığı son diriltme çabaları da ağır darbeler aldı.

Devrimcilerin tüm uyarılarına rağmen, faaliyetlerinden vazgeçmeyen iki azılı halk düşmanı ihbarcı Kutudere mevkinde Partizanların kurduğu pusuda, yaptıklarının bedelini hayatlarıyla ödediler. Halka karşı suç işleyen bu tür iflah olmazlara vurulan bu darbeyle, halkta büyük bir sevinç yaratılırken, halkın kanına elini bulayan hiçbir halk düşmanının da cezasız kalmayacağını açığa çıkardı.

Ajan Bino Cezasını Buldu

1975'lerden bu yana Mardin ve çevresinde birçok ihbarın yapılması ve halk üzerinde baskı uygulanmasının sorumlusu olan ajan Bino, ölümle cezalandırıldı. Elde silah sömürgeci ordu birliklerinin önünde baskına katılan ve birçok operasyonun, tutuklanmanın nedeni olan Bino, işlediği ağır suçların hesabını "kimsenin kendisinden sorامayacağını" sık sık çevresindekilere anlatıyordu. Sömürgecilerden büyük bir güven almış olan Bino, hertürlü alçaklığı yapmada hiçbir kural tanımıyordu.

15 Ağustos direnişinden sonra faaliyetlerini daha da yoğunlaştıran Bino, özellikle de kırsal kesimde dolaşarak, baskıların artmasına neden oluyordu. Ağustos ayının ortalarında, Partizanların gerçekleştirdikleri bir baskın sonucu cezalandırılan ajan Bino'nun ölümünün bölgede duyulması büyük bir sevince yol açarken, halkta devrimcilere olan güveni daha da arttırmıştır.

Şırnak Geçit Vermedi

15 Ağustos sonrasında direnişin yükseldiği kalelerden biri de Şırnak'tır. Şırnak alanında gelişmeleri boğmak maksadıyla bir yandan operasyonlara hız veren, diğer yandan da yeni yollar açarak askeri manevralara kolaylık sağlamaya çalışan sömürgeciler, yeni bir darbe daha aldılar.

23 Ağustos günü Şırnak'ın Dedeuğra köyü yakınlarında yol yapımında kullanılan bir dozer bombalanarak imha edilmiştir. Bunun üzerine harekete geçen sömürgeci birlikler, kurulan pusu sonucu ağır kayıplara uğratılmıştır. Sömürgeciler yaptıkları açıklamada 2 erin öldüğünü belirtirlerken, gerçek kaybın bundan daha da fazla olduğu söylenmektedir.

Olay yerine gelen sömürgeci birliklere Uğurlu mıntıkasında pusu kuran Partizanlar, yoğun ateş altında tuttukları askerlere ağır kayıplar verdirirken hiçbir kayıp vermeden geri çekilmeyi başarmışlardır.

★★★

HUNERKOM'la Dayanışma Gecesinde Kitleler Ulusal Kurtuluşçu Kültüre Sahip Çıkacaklarını Bir Kez Daha Gösterdiler

17 Ağustos 1985 günü Köln'de yapılan ve 1000'e yakın bir kitle katılımının sağlandığı gece eylemi, oldukça zengin kültür programı ve coşkulu kitlelerin katkısıyla başarıyla gerçekleştirildi.

Açılış konuşması ve saygı duruşu ile başlayan gecede program düzenli şekilde sunuldu. Gecenin diğer bir özelliğini de misafir sanatçıların katılımı oluşturuyordu. HUNERKOM'un hazırladığı programla, sırasıyla geceyi renklendiren Ozan Bargıran, Dılgeş, Ali Baran ve Şair Osman Dağlı ile Cankurt'da saz ve sözleriyle mücadelemizin yanında olduklarını bir kez de burada belirttiler.

Kürdistan'da hızla gelişen ve her alanda düşmana ağır kayıplar verdiren mücadele, artık ilerici ve demokrat tüm çevrelerce desteklenmesi gereken bir seviyeye ulaşmıştır. Halkımızın oldukça zengin olan kültürel değerlerine sahip çıkmak ve bu sahip çıkışı da direniş savaşıyla bütünleştirerek, onu güçlendirmeye çalışarak yapmak gerekmektedir. Bugün Kürdistan adına hareket ettiğini söyleyen birçok kişi ve grubun, kültürel bazı girişimlerden öteye geçmeyen çabaları ise mücadeleyle bütünleşmediği oranda mahkum edilmesi gereken çabalardır. İşte HUNERKOM, kültürel değerlerimiz üzerinde saltanat kurarak kişisel yaşamlarını örgütlemeye çalışan bu çevrelerin tersine, kültürel mücadelenin ancak Ulusal Bağımsızlık Mücadelesiyle koordineli ve karşılıklı birbirini geliştirerek sürdürülebileceğini söyleyerek; bu yönlü çalışmalarını da yoğunlaştırmıştır.

Yapılan bu gece eylemi de sözkonusu yanlış anlayışlara darbe vurabilecek ve onları mücadelemizin önünde oluşturmaya çalıştıkları engellerden mahrum bırakacaktır. Nitekim gecede kitlelerin sloganları ve coşkusuyla desteklenen Ulusal Kurtuluşçu kültür anlayışı giderek kendisini daha geniş çevrelere kabul ettirmeye başlamıştır.

Gecede HUNERKOM'la dayanışma amacıyla toplanan 1700 DM'lik bağış ise sunulan desteğin somut ifadesi olmuştur.

★★★

HRK'nin 1. Kuruluş Yıldönümü Federal Almanya'da Militan Bir Gece Eylemiyle Selamlandı

HRK'nin kuruluş yıldönümü münasebetiyle Duisburg'da bir araya gelen Kürdistanlı yurtsever emekçiler halkımızın Devrimci Silahlı Güçleri HRK'nin bir yıl boyunca başarıyla sürdürdüğü mücadelesine sahip çıktıklarını en coşkulu ve kararlı bir biçimde dile getirdiler.

Daha gece programının başlangıcında iken tüm salonun hep bir ağızdan haykırdığı **"Bıji HRK"** sloganı, kitlelerin ülkeden uzak da olsa dağlarımızın doruklarında dalgalandırılan direniş bayrağına nasıl büyük bir özlemle sahip çıktığını göstermekteydi. Salondaki binlerce insanımızın, çocuklara varana dek disiplini kendiliğinden sağlamaları ve programı büyük bir dikkatle izlemeleri gece eyleminin en güçlü yanlarından birini oluşturuyordu. Özellikle siyasi konuşmanın büyük bir dikkatle izlenmesi ve adeta her cümlesinin sloganlarla desteklenmesi geceye oldukça militan bir özellik kazandırdı. İki bölüm halinde yapılan konuşmanın her kelimesi adeta belleklere kazınmakta ve bu da halkımızın öncü gücüne ve onun askeri kuvvetlerine olan sevgi ve saygısını doruğa çıkarmaktaydı. Direnişçi kültür programı da büyük bir coşkuyla izlenerek alkış ve sloganlarla sonuna kadar desteklendi. Ve gecenin ikinci yarısında direniş türküleriyle geceye katılan Koma Berxwedan'ın kendi programını bitirmesine yakın, coşkunun doruğuna ulaşan kitle, tümden ayağa kalkarak tam 15 dakika sürekli sloganlarla direnişe nasıl sahip çıkacağını en güçlü şekilde gösterdi. **"Bıji Serok Apo"**, **"Bıji PKK"**, **"Bıji HRK"**, ve **"Bıji ERNK"** sloganları adeta salonu titretircesine kadını, erkeği, çocuğu ve yaşlısıyla tüm kitle tarafından haykırıldı.

Yaşanan bu durum bile halkımızın özlem ve istemlerini izah etmeye yetmekteydi. Yine siyasi konuşmanın ikinci bölümünde de konuşma cümle cümle alkışlanarak düşmana en iyi cevap böyle verildi.

Geceye katılan birçok konuktan bazıları sözlü mesajlarını ileterek, bazıları da yazılı olarak mesajlar vererek mücadelemizle dayanışma içinde olduklarını belirttiler. Bu mesaj ve konuşmalar da kitlenin coşkun alkışlarıyla karşılandı. Tam anlamıyla militan bir gece diyebileceğimiz bu eylemde, halkımızın yaptığı 20 bin DM'lik bağış ise dayanışmanın en anlamlı yönlerinden birini oluşturuyordu.

Uzun programın bitiminde tüm kitle **Apo Hate Hilvane** türküsüyle halaya kalkarak geceyi sonuçlandırdı.

★★★

Sömürgeci-Faşist Cuntanın 5. Yılında Protesto Eylemlerine Katılalım!

Baştarafı Syf: 1'de

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi bayrağı, 15 Ağustos şanlı atılımının verdiği coşkuyla şimdi daha da yükseklerde

testo eylemlerinde bir kez daha gün yüzüne çıkmaktadır. Direnişçilikten uzak, devrimcilere saldıracak kadar alçalan ve direniş mücadelesini tasfiye amacı için "Sol Birlik" gibi tasfiyeci birlikler oluşturan güçler, olayı sahte protesto gösterileri ile geçiştirmek istemektedirler. Kitleleri devrime seferber edememenin yanısıra, eyleme kaldıracak gücü bile kendilerinde göremeyen "Sol Birlik" veya diğer adıyla tasfiyeci birlik, dikkatleri faşist cuntaya karşı protesto eylemlerinden, sıradan birkaç gösteri ve bildiri dağıtmaya çekmek istemektedirler. Yine Partizan, HK gibi siyasetler de dikkatleri faşist cuntaya karşı geliştirilen devrimci direniş eylemlerinden uzaklaştırmak ve sahte tutumlarını gizlemek maksadıyla girişimlerde bulunmaktadırlar.

FKBDC, Emekçileri Protesto Miting ve Yürüyüşlerine Çağırıyor!

Kürdistan ve Türkiye halklarının ortak iktidar Cephesi olan FKBDC, Avrupa'nın önemli politik merkezlerinde protesto eylemleri düzenlemektedir. FKBDC imzalı olarak dağıtılan bildirilerde Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçiler, reformist-inkarcı yaklaşımları teşhir ve tecrit etmek ve devrimci-direnişe destek için, 12 Eylül faşist Türk cuntasını protesto eylemlerine katılmaya çağırıyor.

Halklarımızın biricik kurtuluşçu gücü olan FKBDC'nin düzenlediği protesto eylemleri verilen bilgilere göre, çok sayıda örgüt, kurum ve şahsiyet tarafından da desteklenmektedir. Ayrıca protesto eylemlerinin 14 Eylül'de Köln'de, 7 Eylül'de Paris (Fransa), yine değişik tarihlerde Basel (İsviçre), Deen Haag (Hollanda), Kopenhag (Danimarka), Stockholm (İsveç)'de de yapılacağı ifade edilmektedir.

Almanya'nın Köln şehrinde yapılacak olan yürüyüşün FEYKA-KURDİSTAN tarafından aktif olarak desteklendiği ve tüm üye derneklerinin güçlü bir katılımı gerçekleştirmeleri için bildiri ve afişlerin yaygın olarak dağıtıldığı belirtilmektedir. Yine Kurdistan-Komite demokratik çevrelere, örgütlere yönelik olarak yaptığı bir çağrıda bu güçleri, eylemlerde halklarımıza güçlü bir destek sunmaya davet etmektedir.

Emekçiler Ve Tüm İnsanlarımız!

Kürdistan'da 15 Ağustos'la yükselen direnişin 1. yıldönümünde, ihanetin, kaçkınlığın ve hertürlü inkarcılığın gerçek yüzünün açığa çıktığı; aklakaranın daha iyi ayrıştığı, tüm pasifikasyon ve tasfiye planlarının boşa çıkarıldığı; ve her namuslu insanın direnişten yana tavır belirlediği bir dönemde; cuntayla uzlaşmak için adeta can atan yaşama emareleri çoktan tükenmiş ihtiyar bakirelerin sahtekar tutumlarını açığa çıkarmak ve biricik umudumuz olan ve ancak bu temelde gerçek kurtuluşumuzun sağlanacağı, devrimci direnişin yanında yer alarak, sömürgeci-faşist cuntayı bir kez daha kahredelim! Bu çağrı aynı zamanda direnen, şehit düşen ve zulmün en katmerlisine, vahşisine tanık olan tüm insanlarımızın da çağrısıdır. O halde bu çağrıya cevap vererek, sömürgeci-faşist Türk cuntasını protesto eylemlerine en geniş katılımı sağlayalım!

Kahrolsun Sömürgeci Faşist Türk Cuntası
Kahrolsun Her Türden Devrim Kaçkınlığı ve İnkarcılık
Yaşasın Halkımızın 15 Ağustosla Şahlanan Devrimci Direniş Mücadelesi

YÜRÜYÜŞ BAŞLANGIÇ ALANI:
Ebertplatz, 5000 Köln 1
Cumartesi, 14 Eylül 1985, Saat 10^{00} da

MİTİNG ALANI:
Roncalliplatz Dom-Hauptbahnhof Yanı
Saat 13^{00}'te

21.5.1985'te İsveç'te tutuklanan ve 11 gün tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakılan Av. Hüseyin Yıldırım'ın yaptığı basın açıklamasını olduğu gibi yayınlıyoruz.

BASINA AÇIKLAMA

Muhterem Basın Mensupları Sizleri Dostça Selamlıyorum

İşveç yönetimi dokuz aydan beri İsveçte bulunan yurtsever Kürtlere yönelik tutuklama, gözetim altında bulundurma, sınır dışı etme tehditi gibi anti-demokratik bir uygulama içine girmiştir.

Kürdistan halkının onurunu zedeleyen, demokratik dünya kamuoyunun vicdanını rahatsız eden İsveç yönetiminin bu uygulaması, Kürdistan halkının, Avrupa demokratik çevrelerin tepki ve protestolarına neden olmuştur.

Bilindiği gibi daha önce yurtsever Kürtlerden bazıları İsveç polisince tutuklanmış, uzun bir tutukluluktan sonra serbest bırakılmış, serbest bırakılanlardan 8'i evlerine hapsedilmişlerdir. Son olarak 21 Mayıs günü ben sokakta tutuklandım. 11 gün tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldım. Ancak pasaportum elimden alınmış, ifade alma ve polis soruşturması devam etmektedir. Haftada iki kez polise imza vermekteyim.

Bu uygulamanın ve bu uygulamaya esas alınan İsveç yabancılar yasasının terör ile ilgili maddelerinin hukuki tahliline girmeyeceğim. Herşeyden evvel bize isnat edilen terörist suçlamasını nefretle reddediyorum. Şu kadarını belirteyim ki, objektif kuralı geri getiren, yürütme yetkisini, haiz hükümete yargı yetkisini de veren bu yasanın demokratik rejimlerde yeri yoktur. İsveç yönetimi anti-demokratik bu yasa uygulamasına da bir deneme tahtası gibi yurtsever Kürtleri seçmiştir. Bu zihniyeti huzurunuzda protesto ediyorum.

Bu uygulama bir polis tahkikatından ibaret değildir. Bu bir hükümet tasarufudur. İsveç yönetiminin KUKM'ne karşı aldığı politik bir tavırdır.

İsveç yönetimini bu haksız uygulamaya sevkeden nedenler, varılmak istenen amaç nedir? Bu soruya cavap vermeden önce Kürdistan'daki son gelişmeler hakkında bilgi sunmada yarar vardır.

12 Eylül 1980'den bu yana sömürgeci-faşist cunta, Kürdistan halkına işkence, talan ve katliam uygulamaktadır. Zindanlardaki faşist zulme rağmen Kürdistan devrimci ve önderleri direnerek kanları ile Kürdistan mücadelesine hayat verdiler. Masum Kürt halkını katletmeye yemin etmiş Cunta, faşist ordusunu Kürdistan'a yığdı. Soy kırımı hazırlıklarına başladı.

Faşist zulme rağmen Kürdistan halkı özgürlüğüne kavuşuncaya kadar direnmekte kararlı idi. Bu amaçla, 15 Ağustos 1984 günü Kürdistan İşçi Partisi (PKK) öncülüğünde kurulan Kürdistan Kurtuluş Birliği'ne mensup militanlar Türk ordusuna yönelik eylemlere başladılar.

Bu eylemler Kürdistan'da gerilla savaşının başlayacağına işaretti. Nitekim eylemler aralıksız, güçlü bir şekilde devam etti. Türk ordusunda panik ve firarlar başladı. Gerilla eylemleri karşısında faşist Türk ordusunun başarısızlığı NATO bünyesinde tartışma konusu oldu. Yeni askeri ve ekonomik yardım kararları alındı. Gerilla savaşı gelişiyordu. Nihayet 21 Mart 1985'de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin kuruluşu ilan edildi. Cephenin kurulması ile savaş daha da kızıştı. Son bir ay içinde Kürdistan halkı kadro düzeyinde otuz evladını şehit verdi. Bütün bu gelişmeleri sık sık Avrupa basın ve haber ajanslarından duymaktayız.

İşte Kürdistan'da gerilla savaşının başlamasından yirmidört gün sonra İsveç yönetimi Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü gücü PKK'yi ve dolayısıyla Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesini terörist ilan etti. Bu zamanlama hiçte tesadüfi değildir.

Peki bu suçlamaya ait delilleriniz nedir diyoruz, açıklayamayız, çelik kasalarda gizlidir diyorlar. Kişiyi bir suç isnadı ile tutuklayacaksın, bu suçlamaya ait delilleri tutukludan, avukatından ve kamuoyundan saklayacaksın. Dünyanın hiçbir demokratik ülkesinde bu türden uygulama görülmemiştir.

Bazı Kürtlerin ihbar ve beyanları var deniliyor. Kimdir bu insanlar? Neler ihbar etmişler diyoruz. Yine, söyleyemeyiz, gizlidir diyorlar. Yani İsveç yönetimine göre PKK ve Kürdistan'da savaşan halk teröristtir. Geride kalanlardan SAPO'nun (İsveç İstibarat Teşkilatı) muhbiri ve ajanıdır. Ben bunu nefretle reddediyorum. Kürdistan halkının onurunu kırmaya kimsenin hakkı yoktur. İsveç Kürt halkı arasında düşmanlığı körüklüyor. İsveç'te bulunan Kürdistanlı politik çevreleri bu konuda açıklama yapmaya davet ediyorum.

Kürt politik güçleri arasındaki olumsuzlukları burada anlatacak değilim. Şu kadarını belirteyim ki, SAPO'ya asılsız ihbarlarda bulunan kişilerin Kürtlükle, Kürdistan mücadelesi ile ilgileri yoktur. Bunlar ülkede olsalardı, cunta ile işbirliği yaparlardı. Bunlar İsveç'te pazara çıkanlardır. Bu nedenle SAPO'nun elinde olan deliller pazardan alınmıştır.

Sayın Basın Mensupları

Sömürgeci faşist cuntanın ağır bir zulmünü yaşadım. Aradan 4 yıl geçmesine rağmen halen bu zulmün ızdıraplarını çekmekteyim. Faşist zulme rağmen halkıma ve demokrasiye olan inancımdan taviz vermedim. Dost ve demokratik bir ülke olarak bildiğim İsveç'e yaralı olarak sığındım. İsveç beni tutuklayıp terörist ilan etti. Cuntanın ekmeğine yağ sürdü. Cuntanın gerici basını "ayrılıkçı avukat Hüseyin Yıldırım İsveç'te cinayet suçundan tutuklandı" şeklinde manşet attı.

İsveç faşist cuntayı uygulamalarından dolayı insan hakları komisyonuna şikayet eden ülkelerden biridir. İsveç dışişleri bakanlığı bu konuda benden yazılı açıklama almış ve insan hakları komisyonunda beni tanık olarak dinletmiştir. Benim yaptığım açıklamalar daha sonra Kürdistan'a giden çeşitli delegasyonlarca doğrulanmıştır. Şimdi sormak gerekir: İsveç, cuntayı şikayette, iddiasını bir teröristin beyanlarına mı dayandırmıştır? İsveç ya bu uygulamadan vazgeçmelidir, yada şikayetini geri almalıdır.

PKK'lisin diye beni tutukluyorlar. Yani PKK dışında bir siyasal tercih dayatılmak isteniyor. Cunta da aynı şeyi yapmıştı. PKK yönetim kademelerinde görev almak benim için en büyük şeref olacaktır. Ancak böyle bir görevim yoktur. Ülkede sömürgecilere karşı Silahlı Mücadeleden yanayım. Bu nedenle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK'nin ülkede yürüttüğü Silahlı Mücadeleyi destekliyorum.

İsveç polisi işini gücünü bırakmış, peşime takılmıştır. Nerede bir Kürtle kaşılaşmış, konuşmuşsam resmim çekilmiştir. Sözde ben PKK adına bazı Kürtleri tehdit ediyormuşum. Kimi, nasıl tehdit etmişim? Cevap yok. Dedikodu ve iftiralara iltifat etmek demokrasinin ciddiyeti ile bağdaşmaz.

SAPO'nun iddiasına göre korkunç bir hukuki bilgiye sahipmişim. Hukuki bilginin korkunçluğunu ben ilk defa burada duyuyorum. Hukuki yetenek sahibi olmak SAPO'ya göre suçtur. Ne acı bir benzerlik ki, cunta da benim için aynı şeyi söylemişti. İstediğim adamı idamdan kurtarıyormuşum, deniliyordu.

Burada suç işleyenlere yol göstermek suretiyle suçtan kurtarıyormuşum. Herşeyden evvel suç işleyen kim? Ne İsveç dilini ne de İsveç yasalarını biliyorum.

Devamı Syf: 42'de

Kürdistan Gençliği Ulusal Bayrak İle 12. Dünya Gençlik Festivalinde

Dünya gençlik yılı ilan edilen bu yılın en anlamlı günleri hiç şüphesiz ki, Moskova'daki 12. Dünya Gençlik Festivalin'de yaşandı.

Gençlik Festivali üzerine daha bu yılın başından itibaren çeşitli çevrelerce çokça yazılar yazıldı; toplantılar, tartışmalar düzenlendi. Elbette ki sorun, bu çevrelerin sınıfsal konumlarına göre ele alındı. Bir çoklarınca gençliğin sorunları sadece toplumun bir kesiti olarak ele alınarak, onun sosyolojik yanına dikkat çekildi. Bazıları ise rakamsal katılımlarını yayın organlarında vererek, basit bir övünme gafletine düştüler. Bizim açımızdan ise Moskova Gençlik Festivali'nin önemi, sınıfsal yanıyla uluslararası gençliğin enternasyonal dayanışmasıydı. Sosyalist ülkelerin gençliğiyle, ulusal ve sınıfsal mücadele içinde olan halkların gençliğinin kendi kazanımlarını, yürüttükleri mücadelelerindeki deneyimlerini birbirlerine aktarmaları; bu platformu somut dayanışmalarının bir vesilesi haline getirmeleri kadar anlamlı bir durum olamazdı.

İşte, halkımız, ülkemiz gençliği ve ERNK bayrağı altında PKK önderliğinde yükselen Kürdistan devrimci mücadelesi açısından Moskova Gençlik Festivalini bu yönlü ele almak hiç kuşkusuz ki en doğru yaklaşım olacaktır.

Kürdistan halkının devrimci mücadelesinin geldiği seviye, kuruluşunu ilan etmiş olduğu UKC'si, ulusal kurtuluşçu gençliğine de bu tür platformlara, bu espri içinde katılım olanağı yaratmıştı. Nitekim ERNK temsilciliğinin de katılmasıyla Moskova Gençlik Festivali'ne katılan dünya halklarının temsilcileri; Ortadoğu'da yükselmekte olan yeni bir devrim mücadelesinin sesini doğrudan duyma ve ona en içten dayanışmalarını ifade etme olanağı buldular.

Kürdistan halkı, en değerli evlatlarının kanı pahasına yükselttiği mücadelesi ile ERNK'yi yarattı. ERNK temsilcileri Moskova'ya vardıklarında; ilk gün dünya ezilen halklarının ve proletaryasının yüce önderi ve yol göstericisi V. İ. Lenin'in Kabrini ziyaret ettiler. Kürdistan halkı onun çizdiği yolda ve PKK'nin önderliğinde yükselen mücadelesiyle özgür ve bağımsız halkların onurlu bir üyesi olacağını ve bu yolda kararlılıkla ilerleyeceğini bir kez de burada ifade etmiş oldu.

27 Temmuz günü V. İ. Lenin stadyumunda 12. Dünya Gençlik Festivali SBKP Genel Sekreteri M. Gorbaçev'in selamlama konuşmasıyla açıldı. Daha başlangıç gününde Festival'in her yönüyle muazzam örgütlendirilmesi, sosyalizmin yaratıcılığının somut bir ifadesiydi. Daha sonraki günlerin programını ise, ağırlıklı olarak dünya halklarının mücadelelerinin ve genel siyasal gelişmelerin canlı tartışma platformları oluşturuyordu. Tartışma gündemleri genel olarak şu belli başlı konuları içeriyordu:

– Barış, silahsızlanma ve nükleer silahların tasfiyesi;

– Halkların ve gençliğin emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, ırkçılığa, faşizme karşı ulusal bağımsızlık, özgürlük, egemenlik, demokrasi, kendi kaderini tayin hakkı ve sosyal ilerleme mücadeleleri;

– Gençliğin hak ve yaşamsal çıkarlar için mücadelesi;

– Gençliğin işsizlik vd. ekonomik ve sosyal sorunları;

– Sömürgeci varlığın tasfiyesi için halkların mücadelesi;

– Faşizme karşı zaferin 40. yıldönümü üzerine;

– İkinci Dünya Savaşının deneyimleri;

– Uluslararası ekonomik dayanışmanın ekonomik-politik anlamı;

– Sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, faşizme, emperyalizme karşı savaşan halklarla dayanışma üzerine;

– Çağımızdaki ulusal kurtuluş hareketleri üzerine Konferans.

Bunların dışında daha birçok gündemi içeren tartışma platformları, bir hafta boyunca sürdürüldü.

Bu tartışma platformlarının tümüne katılmak ve ülke mücadelemiz açısından bu kürsüleri değerlendirmek büyük önem taşır. Fakat bu zeminde dünyada az sayıda klasik sömürge statüsündeki halklardan biri olarak; yükselen çağdaş Ulusal Kurtuluş Mücadelemize ilişkin halkımız adına dünya halklarına mesajlar iletmek ayrı bir önem taşıyordu. Ve katılan ERNK temsilcilerinin bu olanağı değerlendirdikleri söylenebilir. Nitekim, 30 Temmuz günü sömürgeciliğin tasfiyesi için mücadele panelinde ERNK adına söz alan temsilci, Kürdistan halkının en içten devrimci selamlarını dünya halkarına iletti ve kısa konuşmasında; Kürdistan'ın sosyal-ekonomik ve siyasal yapısını izah ederek, öncü gücün doğuşu, kısa geçmişi ve mücadelemizin geldiği boyutları anlattıktan sonra özellikle de 1980 sonrası yaratılan zindan direnişleri, Partinin hazırlık faaliyetlerini ve ülkeye yeniden dönüşle birlikte 15 Ağustos şanlı atılımıyla açılan yeni dönem mücadelesini de dile getirdi. Ayrıca mücadelemizin dünya halklarının gücüne güç kattığını ve emperyalizme de en büyük darbelerden birini vuracağını izah eden konuşmacı sözlerini şöyle tamamladı.

Değerli arkadaşlar!

Biz sömürülen Kürdistan halkı olarak sizleri öncümüz Kürdistan İşçi Partisi (PKK) önderliğinde halkımızın kahramanca yükselttiği mücadeleyi, desteklemeye, tarih önündeki

ERNK bayrağı Kremlin Meydanında

enternasyonal yükümlülüğünüzü yerine getirmeye ve bunu maddi ve manevi, somut olarak göstermeye çağırıyoruz!

Kahrolsun sömürgecilik, emperyalizm ve faşizm! Yaşasın bütün halkların bağımsızlık özgürlük mücadelesi! Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)! Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

1 Ağustos günü ise **"Çağımızda Ulusal Kurtuluş Hareketleri"** konulu bir konferans düzenlendi. Konferans,

bağımsızlık mücadelesi veren halklarla dayanışma mesajını içeren Başkan F. Castro'nun mektubuyla açıldı. Bunu G. Yemen devlet yetkilisi ile El Salvador-FMLN ve Namibya-SWAPO yetkililerinin konuşmaları izledi. Ve konferans üç ayrı oturuma bölündü. Bundan sonra oturumlar, Afrika, L. Amerika ve Orta-Yakın doğu mücadeleci halklarının sahaları ve ülkelerindeki mücadelelerini dile getiren konuşmalarıyla devam etti. Burada şunu belirtelim ki bölge karşı-devrim temsilcilerinden biri olan Irak resmi devlet delegasyonunun da orada bulunması esef vericiydi.

Ortadoğu oturumunda ERNK adına söz alan temsilci yaptığı konuşmada, bölgemiz Ortadoğu'daki ulusal ve sınıfsal sorunlara tarihsel olarak bölgenin karşı karşıya kaldığı birçok dış gücün sömürü politikalarına değinerek, 70'li yılların sonlarında bölgedeki radikal dönüşümlerin yarattığı olumlu sonuçları ve en önemlisi de Kürdistan gibi yüzyılların sömürgesi olan bir ülkede

Lenin'in heykeli önünde

PKK gibi marksist-leninist bir örgütün doğmasının taşıdığı önemini dile getirip, bölge gericiliğinin ve faşist Türk cuntasının başlattıkları saldırıların, provakasyon ve komploların anlamını, PKK'nin bölge ilerici ve radikal güçleriyle geliştirdiği enternasyonalist ilişkileri izah etti. Daha sonra ERNK temsilcisi konuşmasını, Kürdistan'daki gelişmeleri aktararak sürdürdü.

Bu oturumda ortaya çıkan bazı gelişmeleri kamuoyuna aktarmamızın yararlı olacağı kanısındayız.

Halkımızın adına kürsüden konuşmaya başlayan ERNK temsilcisi daha konuşmasının başında iken, Irak resmi devlet delegasyonunun provakatif saldırısına uğradı. Sözümona protestoyla Kürdistan adına konuşma engellenmek istenmişti. Bu bizim için şaşırtıcı değil, tam tersine anlaşılır bir şeydi. Türk faşist cuntasının ve İsrail siyonizminin temsilcilerinin bulunmaması itibariyle, bölge karşı-devrimi Irak-Saddam Hüseyin temsilcilerinin şahsında kendini gösterdi. Nitekim, halkımızın PKK önderliğinde yükselttiği mücadeleye buradan saldırı gelmesi doğaldı. İki karşıt gücün şahsında, bölge devrimciliği ve faşizmi bu platformda da çatıştı. Arkadaşımız kürsüden, dünya halklarına Kürdistan'dan devrimci selamlar iletmek istediğini; fakat bölge karşı-devrimciliğinin böyle bir saldırısıyla karşı karşıya kaldığını söylediğinde ise, dünya halklarının temsilcileri ayakta ve sürekli alkışlarla Kürdistan halkının devrimci mesajlarını dinlemek istediklerini en coşkulu bir tarzda dile getirdiler. Konuşmacı arkadaş konuşmasını derin bir ilgi ve sürekli alkışlar içinde sürdürdü. Halkların, halkımızın devrimci mücadelesine olan ilgi ve dayanışmasının en somut örneklerinden biri; konuşmasını tamamladıktan sonra yerine giden ERNK temsilcisine, Küba delegesi ülkesinin Festival bayrağı ve rozetini sunarak içten dayanışmasını gösterdi. Saddamcıların cılız protesto sesi Küba, Filistin, Sovyet, Afrika ve diğer halkların delegeleri ve divan tarafından bastırıldı. Halkımıza ise, tüm dünya ilerici-devrimci güçleri sahip çıktı. Bölge karşı-devriminin sesi, halkımızın devrimci sesi şahsında dünya halklarının güçlü desteğiyle yerle bir edilmişti. Nitekim bu güruh, kendisine karşı sürekli artan tepki karşısında tartışma platformunu tümden terketmek zorunda kaldı.

Şüphesiz ki, festivali değerlendirirken, Türkiye adına katılan "Sol Birliğe", geçerken de olsa değinmek gerekir. Avrupa'daki Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratik kamuoyunun malumudur ki, bu baylar, Moskova'ya yapacakları seyahat üzerine aylardan beri epey dil döktüler, yazı yazdılar. Hatta Kürdistan'ın adından söz etmeden tüm "Misaki Milli"yi temsil edeceklerini iddia edecek kadar gülünçleştiler. 60 kişilik kalabalık bir delegasyonla Moskova'ya doğru yola çıkacaklarını söyleyerek; basitliklerini bir kez daha gösterdiler. Bu fukara 60 kişilik mülteci ekip sandı ki, halklarımız, onların, oradaki davranışlarından bihaber kalacaktır.

Evet, bu 60 kişilik baylar grubu halklarımız, için orada ne yapmaktaydılar, izah etmeyecekler midir? Yılların genel tekerlemeleri sanırız kimseyi pek ilgilendirmez. En canalıcı tartışmalarda bu baylara rastlamak neden mümkün değildi? Sorunu, biz de bazı tartışmalara katıldık, diyerek geçiştiremezler. 60 kişilik değil, onun çok daha düşük sayısal delegasyonuna sahip olanlar bile kendi aralarındaki işbölümüyle tüm tartışmalara katılabilmekteydiler.

Sormak gerekir bu baylara: Türkiye, Ortadoğu'da değil midir? (Yoksa kendilerinin mülteci Avrupalı olmalarıyla, Türkiye'nin de mi Avrupa'ya kaydığını sanacak kadar zavallılaştılar.) Uluslararası bir konferansın Ortadoğu oturumunda bile neden bulunamadılar? Dünya halkları, Ortadoğu halklarının mücadelelerinin hangi seviyede olduğunu duymak istiyordu. Anladık, mücadeleleri yok (bir an için tasfiyecilik doğrultusunda yürüttükleri mücadeleyi hesaba katmasak), sağcılığa tümden teslim olmuşlar, bir Ortadoğu halkı adına, dünya halklarının karşısına çıkmak için kendilerinde cesaret bulamadılar. Peki, dünya ve bölge halkları Ortadoğu için ne diyorlar, sessiz sedasız bile olsa dinleyecek kadar da mı kendilerinde yüz bulamadılar?

Evet, Moskova'ya sözümona Türkiye adına katılanların şahsında oportünizmin tüm sefilliğini görmek mümkündü. Orada tüm halkların temsilcileri, her dakikayı halkları için en güçlü bir tarzda değerlendirmeye çalışırken; "bizim" zavallı mülteci ekibin turistik amaçlı seyahatı ağırlıklı olarak düzenlenen şenliklerde ve Moskova'nın güzelliklerini gezmekle geçti. Hiç şüphe yok ki; Moskova'nın güzel yerleri çok. Sovyet halkları sosyalizmin üretken emeğiyle dehalar yaratmış. Ama, güzellikleri içinde bizlerin kendimizi kaybetmeye hiç mi hiç hakkımız yoktur. Halklarımız kendi topraklarında da güzellikleri yaratmak için, onun adına hareket edenlerin muazzam fedakarlığını bekliyor.

Ya "bizim" küçük-burjuvaların hali onlardan farklı mıydı? Onlar çok daha sefildiler. İlk günkü gösteride Türkiye levhası ardında bir-iki unsurlarının şalvar giymesiyle "milliliklerini" göstereceklerini sanacak kadar basitleştiler. Millilik bir kıyafetle kanıtlansaydı, Saddam Hüseyin'in delegasyonu kanıtlardı. Onlar da resmi geçitte, Kürt-Arap kıyafetleri ve Saddam'ın fotoğrafıyla yürü-

Devamı Syf: 19'da

Sömürgeci Faşist Cellatlar, Ülkemizde Akıttıkları Kanın Bedelini Misliyle Ödeyeceklerdir

Dağı, vadisi, ovası, köyü ve kenti ile ülkemizi bir bütün olarak savaş alanı, yaşlısı ve çocuğu ile tüm halkımızı sömürgeci savaşın boy hedefi haline getiren faşist Türk devleti, hızla gelişen Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi karşısında gün geçtikçe telaşlanmakta, telaşlandıkça da canice saldırılarını savunmasız insanlarımız üzerinde yoğunlaştırmaktadır. Başta şiddet olmak üzere her türlü imkanını seferber ederek bir yandan kitleselleşmiş öncüyü imha etmek, diğer yandan da halkı pasifleştirip kendi benliğine yabancılaştırmak ve ulusal- sosyal mücadelesinden uzaklaştırmak istemektedir.

Bu emellerine ulaşmak için çırpınan sömürgeciler, Kürdistan genelinde uyguladıkları faşist saldırı ve operasyonlarını Dersim'de de hayata geçirmektedirler. Öyleki bu alanda operasyonsuz geçen gün yoktur. Aranmayan dağ, vadi, orman ve yerleşim alanı kalmamıştır. Faşist cellatların işkencelerinden nasibini almayan insan sayısı parmakla sayılacak kadar azdır. Dersim köylüsü sabahları ya askeri cemselerin gürültüsü, ya dipçikle açılan kapının sesi ve sadistlerin küfürleri ya da şafaktan önce harekete geçen helikopterlerin uğultusu ile uyanmaktadır.

Merkezde bulunan üç alaydan biri tugaya, Hozat jandarma er eğitim alayı jandarma komando alayına çevrilmiş, polis güçlerinin sayısı oldukça arttırılmıştır. Bu güçlerle, evinde, yolda ya da işyerinde bulunan sayısız insanı tutuklamakta, ya hemen oracıkta, ya da Siğnek işkence merkezinde işkence, küfür vb. hakaretlere maruz bırakmaktadırlar. Arttırılan kontr-gerilla faaliyetleriyle halkımıza korku, panik ve kendine güvensizlik anlayışları hakim kılınmak istenmektedir. Sömürgeci cellatlar genelde görülen faşist uygulamaları Dersim'de de yapmakta savunmasız insanlara saldırma hakkını kendisinde görebilmektedirler. Tutuklu, aranan ya da şehit düşmüş olan devrimci-demokrat ve ilerici kişilerin aile çevrelerine yönelik yıldırma çabaları sürdürülmektedir. Faşist devletin politikasına alet olmayan 15 dolayında aile reisi Türkiye'nin çeşitli kentlerine sürgün edildiler. Sürgüne gönderilenler, hiç bir imkan tanınmadan, gönderildikleri yerlerde gözaltında tutulmakta, böylece aileler maddi ve manevi baskılara maruz bırakılmaktadır. Uygulamalar 1938 dönemindeki uygulamaları andırmaktadır. Soylu 38 direnişi boy verdiği zaman sömürgeci cellatlar, direnişçilere ve bir bütün olarak Dersim halkına karşı çok yönlü uygulamalara başvurmuşlardır. Bir taraftan direnişçiler imha yöntemiyle dağıtılmaya, etkisizleştirilmeye; öte yandan ajanlaştırma faaliyetleriyle ihanet ve Kürdü Kürde kırdırtma yoluyla iç bütünlük parçlanmaya ve sürgün baskı ve işkencelerle halk sindirilmeye çalışılmıştır. Operasyon faaliyetlerinde konumlandırma ve taktikler 38 direnişi dönemine benzer bir özellik arzetmektedir.

Dersim şehir merkezi, Mazgirt, Pertek ve Çemişgezek gibi ova sayılan alanlarda, Ovacık, Hozat, Pülümür, Nazmiye gibi coğrafik olarak stratejik ve halkın maddi olarak kısmen farklı koşulları yaşadığı alanlarda mücadele bütünlüğü parçalanmaya çalışılmaktadır. 38 döneminde işgalcilerin konumlanmasına benzer bir durum bugünkü hareket tarzlarında görülmektedir. Yılan Dağı, Sarı Saltık, Sürü Baba, Sincik Baba, Balikan Dağı, Orta Dağ, Bakar Dağı, Sultan Baba, Kuya Sıpi, Kırmızı Dağ, Aziz Aptal Dağı, Zel Dağı, Düzgün Baba gibi önemli mevziler geçmişte M. Kemal'in askerlerinin konumlandığı, bugün de yine faşist Türk ordusunun operasyonlarını yoğunlaştırdığı alanlar durumundadır. Bu alanın boyutları şimdi daha da genişletilerek, Tağa, Singeç, Mercan, Dinar, Zage, Laç, Harçık ve Xıran vadileri ve çevrelerini de içerisine almıştır. Faşist cellatlar tarafından 38 Hareketini andırırcasına 1985 Bahar Atılımı öncesinde kapsamlı bir saldırı başlatılmış, şimdi de devam etmektedir. Kayseri Komando Birliği, Elazığ ve Sivas'ta getirilen askeri birlikler yerli askeri birliklerle beraber operasyonlara katılmaktadırlar. Bu operasyonlarda her köyde yüzlerce insan işkenceden geçirilmekte, bir çok insan öldürülmektedir. Örneğin Tunceli merkez köyü Halbori'de yaşlı bir köylü işkence sonucu katledilmiş, Ovacık köylerinde bir çoban da dağda kurşunlanarak ağır yaralanmıştır.

Faşist işgalcilerin sindirme hareketleri estirilen terörle birlikte çeşitli yöntemleri de içermektedir. Para alma, şantaj ve tehditle ajanlaştırma faaliyeti subay, polis ve ajanların vasıtasıyla ve bunların aileleri devreye sokularak fuhuş, spor, içki, kumar vb. alıklaştırıcı, yozlaştırıcı faaliyetleri hızlandırma gibi çabaları açıktan görülmektedir.

Faşist vali Kenan Güven önderliğinde Kürdistan tarihi, Kürdistan halk gerçekliği, Kürdistan Devrimi ve PKK'ye yönelik yalan, demogoji vb. karalama faaliyeleri yazılı ve sözlü olarak yürütülmektedir. Muhtar, aza, öğretmen ve memurlar, en az ayda bir kez ilçe ve

şehir merkezlerinde toplatılmakta ve kafaları kemalist propagandalarla doldurulup, şartlandırılmak istenmektedirler. Söz konusu şahışlar vasıtasıyla da köylerde tüm halk toplatılarak hazırlanan yazılı propaganda metinleri okutulmaktadır.

Sömürgecilerin bu uygulamaları bırakalım halktan tasvip görmeyi, tersine halkımızın yoğun tepkisiyle karşılaşmakta, bu alçakça saldırılar karşısında kin ve öfkesi giderek artmaktadır. Ülkemizde açlığa, yoksulluğa ve dizginsiz bir zulme neden olan sömürgeciler, 15 Ağustos ve sonrasında Kürdistan genelinde yükseltilen Devrimci direnişle büyük bir darbe yemiş ve halkımızın mücadeleye olan güveni daha da pekişmiştir. Ülke genelinde hızla artan direnişçilik ve mücadeleye sahip çıkma durumu Dersim alanında da yaygınlaşarak tüm yöre halkını kapsamıştır.

25 Ekim 1984 günü fuhuş ve ajanlaştırma merkezi olarak kullanılan Anafatma batakhanesinin HRK Savaşçıları tarafından basılması, düşmanın kırsal alana da yaymak istediği fuhuş faaliyetlerine en etkili darbe olmuş, 30 Ekim günü de Siğnek işkence merkezinde görevli bir grup işkenceciye yönelik olarak yapılan saldırı, işkencecileri büyük bir korku ve panik içerisine sokmuştur.

Siyasal-örgütsel faaliyetlerimizin askeri faaliyetlerle, yerel devrimci pratik faaliyetlerin de genel devrimci pratik faaliyetlerle bütünlüğünün sağlanması, faşist sömürgecilerin estirdikleri terörün boşa çıkarılması, halkımızın talebi haline gelmiştir. Halk düşmanlarının cezalandırılması, yıllar süren sosyal-şoven ve reformist Kemal yolcuların egemen kılmaya çalıştıkları teslimiyetçi yapının kırılması, her türlü ihanetçi ve ajan yapıların dağıtılması, donanım ihtiyaçlarının karşılanması vb. gibi devrimci görevlerden ortaya çıkan askeri faaliyetleri daha da yoğunlaştırmanın çabası içerisindeyiz. Bu nedenle 25 Mayıs 1985 tarihinde Çiçekli nahiyesi karakolu bir grup HRK Savaşçısı tarafından basılarak karakol komutanı, bir er ve o anda karakolda bulunan bir halk düşmanı muhbir ölümle cezalandırıldı. Yaklaşık 25 dakika süren baskında tüm askerler teslim alınıp, ellerindeki silah, cephane ve diğer malzemeler kamulaştırıldı. Daha sonra hiç bir kayıp vermeden savaşçılar geri çekildiler. Eylemin başarılı bir şekilde sonuçlandırılması, sömürgeci kolluk kuvvetlerinin va ajanların paniğini arttırmış, halkın sevinç ve güvenini ise daha da pekiştirmiştir. Bu eylemin Direniş Ayı mayıs'ta gerçekleştirilmesi ve yine 1983'te Türk ordusunun Güney Kürdistan'a müdahalesinin yıldönümüne rastlaması ise ayrı bir öneme sahiptir.

7 Temmuz 1985 günü Çukur Köyü (Karakoçan'a bağlı) yakınlarında (bir grup HRK Savaşçısı) sömürgeci kolluk kuvvetleriyle karşılaşmış ve yaklaşık 2 saat süren çatışmada bir subay, bir polis ölmüş bir er'de yaralanmıştır. Çok sayıda kolluk kuvvetinin katıldığı ve helikopter desteği altında sürdürülen çatışmada düşmanın aldığı yenilgi, halk tarafından büyük bir coşku ile karşılanmıştır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin (ERNK) ilanıyla, Kürdistan devrim hareketi yeni bir sürece girmiş bulunuyor. Bazı alanlarda silahlı propaganda faaliyetleri çeşitli düzeylerde sürdürülürken ülke genelinde de esas olarak kitleselleşmiş bir mücadeleyi, yani halk savaşının ilk evresi olan gerilla mücadelesini yükseltmek vazgeçilmez bir görev haline gelmiştir. Önümüzdeki dönem ise faşist cellatlara daha ağır darbelerin vurulacağı süreç olacaktır.

Bu arada bazı "sol" güçlerin içerisine girdikleri olumsuzluğa değinmeden edemeyeceğiz. Özellikle de Türkiye ve Kürdistan'da faaliyetlerinin merkezi haline getirdiği Dersim'de sınırlı bir takım çalışmaları olan "TKP-ML"nin durumunu izaha çalışacağız. Kendileriyle 1984 ortalarında güç ve eylem birliği yapmak üzere bir öneri götürdük. Bu önerimizi başlangıçta olumlu karşıladıysalar da pratikte bunu hayata geçirme isteğimizi sürekli sürüncemede bırakıp kenara çekilen bu siyasi güç, öğrendiğimize göre, Avrupa'daki merkezlerinin duruma müdahale etmesi üzerine tek yanlı olarak ilişkileri askıya almış. Bununla da kalmayan "TKP-ML"nin bölgedeki kadroları HRK'nin Kürdistan genelinde yükselttiği direnişe kara çalmaya, eylemlerin anti-propagandasını yapmaya başladılar. Soyut temelsiz ve devrimcilerin değil, sefil yaratıkların başvurabileceği yöntemlerle, yükseltilen soylu direnişleri karalamaya çalışan "TKP-ML"ciler, Dersim alanında da bu yönlü bir çabaya giriştiler. Gerillacılıklarını hemen bir kenara bırakarak "barış" sesleri yükseltmeye başlayan "Partizan"cı arkadaşlar, gittikleri her yerde *"eğer işkence görmek istemiyorsanız Apoculara karşı tavır alın"* diyerek sömürgecilere en büyük desteği sunmuşlardır. Geçmişin "Pir"-leri gibi tutturdukları yaşam tarzının son bulacağının bilincinde olan "TKP-ML" kadrolarının başvurdukları bu yöntemler açık ki devrimci olmayan yöntemlerdir.

Şu bir gerçektir ki gerek çeşitli çevrelerden gelen saldırılar olsun, gerekse de faşist sömürgeci güçlerin dayattığı her türlü baskı, işkence ve katletme olayları olsun, Dersim halkının öfke ve kinini arttırmaktan öte bir şey yapamamaktadır. Basın-yayın organlarında yansıtılan "dağıldılar, çözüldüler, teslim oldular" vb. türünden yalan haberlerle kamuoyunu aldatmaya çalışan faşist caniler tek yumruk halinde kenetlenmiş, çelikleşmiş ve gittikçe kitleselleşen PKK gerçekliğinin kendilerine indirdiği darbelerle sarsılmakta, panik ve telaş içerisine girerek ne yapacağını bilemez hale gelmektedirler.

Biz, her koşul altında, en kıt olanaklarla düşmana karşı savaşan ve halkımızla kenetlenmiş devrimci militanlar olarak diyoruz ki; Faşist caniler, estirdiğiniz terörle, korktuğunuzun daha erkenden başınıza gelmesini hızlandırmaktan başka birşey yapmamaktasınız. Hiç bir uygulamanız genelde olduğu gibi Dersim'de de halkımızın PKK-ERNK-HRK saflarında yoğunlaşarak bağımsızlık ve özgürlük savaşına atılmasını engelleyemeyecektir! Ve siz, estirdiğiniz terör içinde boğulup yok olacaksınız!

Yaşasın Kürdistan Halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!
Yaşasın Halkımızın Şanlı Önderi PKK!
Kahrolsun Sömürgeci Faşist Caniler!
Teslimiyete, İhanete ve Uşaklığa Geçit Yok!

11.7.1985
Dersim'den Bir HRK Savaşçısı

Savaşımı Ete Kemiğe Büründürmek!...

İhsan AKSOY

Özgürlük, eşitlik ve bağımsızlık savaşımını başarıya ulaştırmanın sağlam temeli onun ete kemiğe bürünmesiyle oluşturulur. Savaşımın ete kemiğe bürünmesi, önce onun doğru, bilimsel bir düşünceye ve bu düşüncenin yol gösterdiği siyasal bütünlüğe sahip olmasıyla olanaklıdır. Böylesi bilimsel bir öğretinin biçimlendirdiği siyasal bütünlüğün temsil etmek istediği yığınlarda yankılanması, onlarca özümsenip benimsenmesi onun ete kemiğe bürünmesi olgusunu yaratır.

Öyleyse herşeyden önce bilimsel bir dünya görüşünün somut koşullara uygun bir biçimde siyasi bir bütünlüğü yaratması gerekir. Genel kavramların tekrarlanması, genel doğruların öne çıkarılması somut bir siyasi bütünlüğün oluşturulmasına olanak vermez. Esaslı, tutarlı, yol gösterici, bilimsel sağlam temellere dayalı bir siyasi öncülük bütünlüğü ancak bilimsel verilerin somut koşullara göre düzenlenmesiyle oluşturulur. Bunun için de önce genel bilimsel verilerin iyiden iyiye kavranması, irdelenmesi, bununla birlikte dünyadaki gelişmelerle somut toplum gerçeğinin inceden inceye ele alınarak kavranması ve buna uygun bir siyasi bütünlüğün oluşturulması gerekir. Demekki salt bilimsel dünya görüşünü kavramak siyasi bir bütünlüğün oluşturulmasına yetmiyor. Bunun yanında kendi toplumumuzu, dünü ve bugünü ile iyi kavramak ve bilimsel verilerin yardımıyla onun yarınını belirlemek siyasi bütünlüğün belirlenmesi için gereklidir. Bilimsel dünya görüşünün somut koşullara uygun olarak belirlenmesi siyasal yol göstericiliğin başta yapması gereken tesbitidir. Özcesi ve ustaların ifadesiyle, *"somut koşulların, somut irdelenmesi yaşayan sosyalizmin, yaşayan ruhudur..."*

Bilimsel veriler somut gerçekliğe yaratıcı bir biçimde uygulanmak durumundadır. Bunun içinde kendi tarihsel geçmişimizi, bu günkü durumumuzu ve bunların geleceğe yansıma olasılıklarını doğru bir biçimde kavramak ve bilimsel gerçekliği somut koşullarda biçimlendirmek gerekir. Elbette somut koşulların somut irdelenmesi bizi dünyadan soyutlayamaz. Aksine kendi toplumumuzda, bir insan topluluğu olması dolayısıyla toplumsal yasalara uygun olarak ve bu yasaların egemenliğinde gelişimini, ilerlemesini ve değişimini sürdürmüş ve sürdürecektir. Ama bu gelişim, ilerleme ve değişim süreci içinde onun diğer toplumlara göre bir takım özelikleri de olacaktır. Tarihi gelişim süreci içinde bir takım toplumsal ve siyasal etkenler kendisini diğer toplumlarda olduğundan daha çok ya da daha az bir biçimde duyuracaktır. Bu özgül koşulları dikkate almamak doğru bir siyasal bütünlük oluşturulmasını önler. Ama kendi toplumumuzu tümüyle diğer toplumlardan apayrı olarak sınırlamak, ona bilimle bağdaşmayan bir takım özellikler "izafe" etmek ve bunların varlığını abartmakta hiç kuşkusuz aynı biçimde yanlışlara ve sapmalara götürür. Değerlendirmemizde her iki olguyu gereği gibi ele almak ve onu yaratıcı bir biçimde toplumsal gerçeğe uyarlamak, doğru siyasal bir bütünlüğün oluşturulmasına olanak verir.

Bundan çıkan şudur ki ideolojik ve siyasal görüşlerimizde elle tutulur, bilimsel ve somut bir bütünlüğe sahip olmak zorundayız. İdeolojik ve siyasal görüşlerimiz genel bilimsel dünya görüşü içinde toplumsal gerçeğimizi yansıtmalı, sağlam temele dayalı ve hiç bir kuşkuya yer bırakmayacak açıklıkta olmalarıdır. Soyut kavramlar ve bir çok anlama gelebilecek belirlemeler kitlelere öncülük edecek siyasal bütünlüğün düşünsel temelini vermezler.

Bilimsel dünya görüşünden kaynaklanan ve somut durumun, somut irdelenmesine göre oluşturulmuş bir siyasetin bu durumuyla halka mal edilmesiyledir ki ete kemiğe bürünür. Ama bunu yapabilecek, kurtuluş hedefini kitlelere verebilecek kadroların oluşturulması, yani ilk önce doğru siyasi bütünlüğü özümseyen bir kadronun yoğrulup elde edilmesi gerekir. En doğru düşünceler bile ancak insanlar ona sahip çıkarsa bir anlam kazanır. Ya da tam aksine en yüce bilgiler bile uygunsuz unsurların elinde soysuzlaşır. Doğru siyasi görüşleri kitlelerin içinde yeşertmek, onun giderek dal budak salması icin gerekli ortamı ona sağlamak elbette kolay değildir. Özellikle "kır yoksullarının" kendi kurtuluşlarını sağlayacak siyasete sahip çıkmaları kolay değildir. Yıllar yılı emperyalist ve sömürgeci güçlerin propagandaları, feodal bağımlılığın yarattığı cehalet, kör inançlar... ve benzeri etkenler onların kısa bir sürede kendi davalarına sahip çıkmalarına olanak vermez. Onun içindir ki en yaratıcı, en yetkin kadroların bıkıp usanmadan bunların içinde çalışmaları, bu çalışmalar içinde siyasal bütünlüğün toplumsal gerçeklik içinde varsa aksayan yanlarını bulup çıkarmaları, kendi insanlarının tüm yönleriyle gerçeğini öğrenerek kendisini yeniden hazırlayıp, daha uygun çalışma yöntemlerine yönelmeleri gerekir. Bu çalışmalar yapılırken toplumumuzun çeşitli sınıf ve katmanlarının hem genel toplumsal yasalara göre olan özellikleri ve hem de kendi özgül koşulları içindeki yönleri iyi bilinmelidir... Sabırlı ve direngen olunmalı, her şeye karşın halka inmenin yolları bulunup kullanılmalıdır... Bilinmelidir ki en doğru düşünceler, en sağlam siyasi görüşler, en yiğit kadroların öncülük ettikleri örgütler halkın desteğini almadan ete kemiğe bürünemezler. Ama bu demek değildir ki halkın tüm kesimleri, ya da büyük bir kesimi bizi desteklemeden savaşamayız. Kaldı ki hiç bir zaman kitlelerin büyük bir kesimini hemencecik devrimci saflara almak olanaklı değildir. Bunun için zamana ve çalışmalara gereksinim vardır. En önemlisi de halk denen olgu ne kadar kendi kurtuluş belgileri atılırsa atılsın, somut bir biçimde örgütsel bir güç görmedikçe bir siyasal düşünceye destek vermez. Savaşkan, yiğit bir öncü güç varlığını savaşımda kanıtlayarak kitlelerin desteğini kazanır. Eğer "mademki kitleler olmadan bu iş olmaz" gibi bir mantıkla geri çekilir ve beklenmeye konulursa yıllar yılı bir sonuca varılamaz. Bir yandan somut duruma uygun özverili bir savaşım verilirken diğer yandan da halkın içinde siyasal çalışma yoğunlaştırılarak bir çok engel yenilgiye uğratılarak halka gidilir. Halkın desteği sağlam bir biçimde alınmalıdır. Eğer bir çok ideolojik ve siyasal ödünlerle yapay bir kitle bağı oluşturulmuşsa bunun hiç bir önemi yoktur. İdeolojik ve siyasal doğru belgiler kitlelere mal edilerek toplumsal bir "haykırış" olmak gerekir. Bunu kurtarmak elbette güçtür. Elbette böylesi bir durumda kitle desteğini almak

Devamı Syf. 24'te

15 Ağustos Eylemleri, Devrimci–Demokrat ve Yurtsever Sanatçının Görevi

BARAN

Emperyalizmin boyunduruğu olan sömürgecilik altındaki ülkelerde işkence, idam, zulüm ve talan..., her türlü yozlaştırma metodu baskı, asimilasyon, fuhuş... ve daha değişik medotlarla birlikte sürmekte, fakat bununla birlikte kendi ulusunun bağımsızlığını, özgürlüğünü, kültürünü, insan olmanın onurunu savunan halk güçleri de gelişmektedir. İşte bunun içindir ki faşist cunta ve sivil güçleri telaş içine girerek ağızları köpüre köpüre "bölücü", "vatan haini, eşkiya, çete vs. vs." demektedirler. Yalnız Kürdistan'da değildir bu olanlar. Kurtuluş mücadelesi veren tüm halklara aynı metodlar emperyalist güçler ve odaklar tarafından uygulanmaktadır. Şili, El Salvador, Güney Afrika ve daha nice halkların durumu buna örnektir.

Kürdistan halkı yıllardır mücadele içindedir, fakat bir türlü muaffak olamamıştır. Tabi bunun çeşitli nedenleri vardır. Örneğin bir Dersim'li olarak, Dersim hareketini anne ve babalarımızdan masal gibi hep dinlemişizdir. Bizlere anlatılırken iki zıt görüşün olduğunu farkederdik.Burada Seyid Rıza, Alişer vb. kahraman olarak anlatılırdı ve bizler gururlanırdık, ama bir Rayber'e lanet okunurdu. Bugün yine aynısını yaşamaktayız. Bir taraftan Kürt halkının mücadeleci geleneğini sürdürenler ve soylu bir direniş; bir yandan teslimiyetçi-reformist ve revizyonist dayatma, bunun daha da ötesinde ise inkarcılık, şovenistlik ve ihanet.

Son beş sene içinde Türkiye ve Kürdistan halkına edilmedik zulüm kalmadı: Kürt halkını yoketme politikasını (ki bu politika Osmanlının eski politikasıdır) daha da bir kat hızlandıran yeni kemalistler, "ha bitirdik, kazıyoruz" derken karşılarına silahlı direnişin çıkmasıyla şaşkın ve şuursuz bir halde halkımıza daha da bir hınçla saldırdılar ve toplantı toplantı üstüne, kararlar ve yeni yeni metodlar, pişmanlık kararı, yeni polis selahiyet kanunu vs. vs.

Gel görki yalnız cuntanın uykusu kaçmamıştı, uykuları bölünen, rahatsız olan başkaları da saldırıya geçmişlerdi PKK'ye karşı (ki bu saldırılar PKK şahsında Kürt halkının kurtuluş mücadelesine yönelmiştir) 12 Mart döneminde Mahirler'e, Denizler'e, İbrahimler'e goşist diyenlerin bu direnişlere saldırısını yadırgamamak gerek, fakat bunların devamıyım, yolundayım diyenlere ne demeli. Berxwedan ve Serxwebûn'da bu çevrelere yönelik bazı çağrı ve eleştiriler yer aldı, buna katılmamak elde değil.

Hepimiz iyi, kötü doğru bulduk savunduk, Mahirler'i, Denizler'i, İbrahimler'i anmayı gelenek edindik ve bu anmalar mücadeleci bir ruhla yapılırdı, fakat şimdi ne yapılıyor, hele yurt dışındakiler malum hepimizce (eleştirinin uzun olacağından bu konuya fazla girmeyeceğim) 12 Mart'tan sonra 1974'te çıkan "af"la soluk alan reformist çevreler, şimdi aynı öyle bir affı düşlemiş olanlar dört gözle 1988'i beklerken yumuşak, yumuşak cuntayı da razı etmek için habire Avrupa'ya koşturan Ecevitleri yeniden piyasaya çıkarmışken, 15 Ağustos eylemleri bozuyor hayallerini. Elbette kızdırılan yalnız Evren olmayacaktı ve bu olaylardan sonra bekleme içinde olanlara, uyuşukluğun Avrupa'da gününü gün etme, hem de "dostlar bizi de pazarda görsün" misali birer bildiri çıkarma siyaseti çürütüldü. Bu Hareket, 12 Mart ile 11 Eylül sonrasına da fark koymuştur. Yapılan, kitleleri Ecevitlerin peşinde gitmeye değil, Türkiye-Kürdistan Bağımsızlık Cephesine çağrı anlamındaydı.

Bu, teslimiyet değil direnişti, inkarcılığa değil, Kürt halkının gerçek bağımsızlığına kendisinin karar vereceğine işaretti, bununla kimlerin ne derecede hareket edecekleri ortaya çıkmıştı. Yapılan eylemler eksiklik ve yetersizlik taşımasına rağmen bu hareket desteklenmeliydi, bu yapılmadığı gibi tam aksine Apoculara karşı savaşmak için cuntadan silah isteyen Aydınlık gibi, "biz yalnız af isteriz, direniş ya da mücadele istemiyoruz" (af istemek yanlış değil, mücadelenin karşısına dikmek yanlıştır) anlamında hareket edildi ve ediliyor. Bazıları da Kürt halkını destekleme, olayları protesto adıyla Türk konsoloslukları önünde "kahrolsun Apocu çete" diye slogan attılar. Bunları da yadırgamamak lazım, çünkü onlara göre hala Kemal PİR polistir, diğerleri de MİT. Kısaca değinmek isterim ki bilerek ya da bilmeyerek bir dönem HK içinde yer almamla aynı iddialarda kendimi de sorumlu hissettiğimden Kemal'i burada saygıyla anmayı görev bilirim. Yalnız O'nu değil, tüm direnen, faşizme boyun eğmeyen insalara saygılı olmayı geç öğrendik. Bu da sıradan bir sempatizan olmayı aşamama, şovenizmin etkisini kırmama, inceleme yaparak, doğruluk-yanlışlık payını çıkaramamamızdan kaynaklanıyordu. Zaten Dersim'de yeniden gelişen Kürt hareketlerini bizler geç tanıdık ve gördük. Bendeki yurtseverlik duygusunun temeli 38 Dersim olayında köyümüzde yalnız bizim ailede 23 kişinin, –ki bunun içinde daha yeni emekleyen bir çocukta olmak üzere– diri diri yakılması ve babamın Kürtçe söyleyen ozan olmasına dayanmaktadır. Bendeki saz çalıp söyleme hevesi de ondan gelmedir. Bunun için bizler faşist Türk devleti tarafından eskiden beri sürekli baskı altındayız. Cuntanın gelmesinden sonra benim vatandaşlıktan atılmam ve 65 yaşındaki annemi dahi göz altında bulundurmaları cuntanın halkımızdan ne kadar korktuğunu ortaya koymaktadır. 15 Ağustos eylemleri bir yılını doldurdu. Cunta bir sene içinde bitiremediği gibi hareketin bir "gerilla savaşı" olduğunu da, sol örgütlerin aksine kabul ediyor.

Bu mücadele halkımızla bütünleştiği ölçüde daha da gelişecek ve devrimle karşı-devrim arasındaki saflaşmayı gittikçe keskinleştirecektir. Şu belli de olmuştur ki bizler PKK şahsında anti Kürdistan ve şovenist propagandalara alet olmayacağız, olmamalıyız. Devrimi, halkın kurtuluşunu savunan herkes faşist Türk ordusuna sıkılan her kurşunun yanında yer almalıdır. Eğer orduya faşist demiyorsak üzülelim. Biz faşist diyoruz. Çünkü ordu, devletin en güçlü kurumudur ve onunla er-geç hesaplaşacağımız açıktır. Kurtuluşun kanlı ve uzun süreli bir savaş gerektirdiği inancındayız. O zaman bizim değil, düşmanların üzülmesi lazım.

Dün faşizme kurşun sıkan Mahirler, Denizler ve İbrahimler'e sempati duyarak varolduk, bugün onları tamamen unutmuş, anmaz dahi olmuş olanların yanında değil, onlar gibi direnişte destan yaratan, silahını teslim etmeyen sonuna kadar direnen, sehpada "**Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Devrimci Mücadelesi**" diyen, yiğitlerin ruhunu diriltenlerin yanında yer almalıyız, yer almasak dahi kahrolsun dememek lazım. Bu bizim işimiz olmamalı.

Yaşasın Kürt Halkının Kendi Kaderini Tayin Hakkı!
Yaşasın Halkımızın Bağımsızlık Mücadelesi!
Kahrolsun Faşist Cunta!

Bir Yurtsever Kürt Aydının Dilinden:

KÜRT ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİNİN GÖREVLERİ SİYASİ VE ASKERİ STRATEJİSİNİN DÜŞÜNCESİ

Geçen Sayıdan Devam

Dr. İ. Şerif Vanlı

Kürtlerin iç durumunda PKK ile HRK arasında önemli bir işbirliği devam etmektedir. Öte taraftan Barzani kardeşlerinin PDK'si ve CUD Cephede yeralan müttefikler. Resul Mamadi'nin, Irak Kürdistan Sosyalist Partisi, Kürt Sosyalist Partisi (PASOK) ve Irak Komünist Partisi (İKP) arasında da işbirliği vardır.

Öte taraftan Ekim 1984'de imzalanan Türk-Irak antlaşması, 1983'ten beri Celal talabani'nin KYB ile Irak rejimi arasında başlayan "görüşmelerin" kopmasının temel nedeni oldu. Bu kopuş, 15 Ocak 1985'te yapılan bir toplantıdan sonra KYB Merkez Komitesinin yayınladığı resmi bir açıklamayla bildirildi. Açıklama, aşağıda yazıldığı gibi beş noktaya ayrılmıştır.

"1- Irak hükümeti'nin Kürtlerin asıl hakkı olan otonomiyi gerçekten tanımaya ve sorunu demokratik ve pasifçe çözme niyetinde olmaması;

2- Irak Hükümeti'nin, otonomi bölgesine Irak Kürdistan'ının üçte birinin (özellikle Kerkük, Konakin, Manali ve Sıncar) katılmasını kabul etmemesi;

3- Irak hükümeti'nin, KYB ile görüşmeler esnasında bile, tutuklama, yıldırma, terör, işkence ve yurtsever Kürtlerin topluca katliamdan geçirilmesine devam etmesi (......);

4- Irak hükümeti ile Türk askeri cuntası arasında özellikle askeri alanda her iki rejime kolaylıklar sağlayan ve Irak ve Türkiye Kürtlerinin kurtuluş mücadelelerini yok etmeyi amaçlayan Ekim 1984 antlaşmasının imzalanması;

5- Halkımız ve güçlerimize karşı, ateşkes ve görüşmeler esnasında Irak yönetiminin sürekli provakasyonları ve KYB'nin istediği gibi Kürdistan'daki paralı askerlerini silahsızlandırmak yerine bunların sayısını on katına çıkarması..." (14)

CUD Cephesinde yeralan partilerin, KYB yönetimi ve Bağdat rejimi arasında gizlice devam ettirilen "görüşmeler" her zaman karşı çıktıkları bilinmektedir. Kürtlerin bir "gerçek otonomisi" ve yönetici burjuvaların ve yönetilen Kürt halkında çıkan şovenlerin demokrasi için yürüttükleri savaş veya görüşmeler yoluyla olsun her türlü mücadelenin geçici çabalar olduğunu tekrarlamaya gerek bile yoktur. Kürdistan Yurtseverler Birliğinin, Bağdat ile görüşmelerin kesilme kararını ve KYB'nin açıklamasında da yazdığı gibi "Irak Kürdistan'ında Kürt halkının ulusal ve kültürel haklarını almak için, olanaklı olan her türlü yöntemlerle mücadeleye tekrar atılma" kararını selamlamaktan başka hiçbir şey yapılamaz. Umarız ki Talabani'nin KYB'si başarısızlıkla sonuçlanan bu çabalarından sonuçlar çıkarır.

CUD Cephesi tarafında ara verilmeyen bu mücadeleye 18 Ocak 1985'ten itibaren KYB tarafından da tekrar başlanmış olacak. Resmi olarak "Irak Kürdistan'ındaki Kürt halkının hakları" için yapılan bir mücadeleyse bile, umarız ki bu CUD'un, diğer üyeleri, KYB ve PDK'yi içine alacak genişletilmiş bir cephenin kurulmasını sağlar ve Irak Kürdistan'ındaki kardeş kavgasına son verir.

Bu durumda hedefler aynı olmasa dahi, Türkiye ve Irak'taki Kürt halkı arasında siyasi ve askeri alanda fiili bir işbirliğine tanık oluruz. Türkiye Kürdistan'ı için Ulusal Kurtuluş ve Kürt devleti Irak Kürdistan'ı için "otonomi" böyle bir durumda merkezde kontrol ettiği stratejik konumundan dolayı (Irak) Kürdistan Demokrat Partisi, Türkiye Kürtleri ve Irak'taki kardeşleri arasında arabuluculuk rolü oynamaya çağrılacaktır.

Bu perspektif içinde İran Kürtlerinin durumu ise KYB ve Bağdat arasındaki "görüşmelerinin" temelinde bulunan PDKİ Genel Sekreteri Dr. Kasımlo, bu görüşmelerin sona ermesi ve özellikle Tahran hükümetinin "Kürt halkını yıldırmayı" amaçlayan, Ankara Askeri cuntasıyla imzalamayı reddettiği antlaşmadan sonra prensip olarak kendisini az rahat bir durumda bulması gerekiyor. Bu reddetmenin gerisinde bir ilke durumu bulunabilir. Kuzey Antlantik Antlaşması (NATO) güçlerinden olan bir orduya Iran topraklarına girmesine izin vermemek kararında Tahran'ın Kürt ittifakı olan Irak PDK'sinin seviyesini koruma istemi bulunmaktadır. İran hükümetinin genellikle Kürt halkına karşı baskıcı politikalarında daha esnek olduğu doğruysa bile Tahran'ın Kürtler'e karşı bir haçlı seferinde Ankara'nın dümen suyunda gitmeyi reddetmesi taktiksel ve uzun aşamada bir yanılma yaratmamalıdır. Fakat gerçek bir Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bu düşmanlardan hangisinin daha az baskıcı olduğunu söyleyerek "değerlerini" ve amaçlarını değerlendirmekte gecikmemelidir. Kaba veya sinsi ulusal baskıya blok şeklinde karşı konulmalıdır. Şam da, Tahran gibi taktik sebeplerden dolayı Irak Kürtler'ine bazı yardımlar yapıyor, Türkiye Kürtleri'nin durumunun ağırlaşması için hiç bir şey yapmamakta, fakat "kendi" Kürtler'ine asla yol vermemektedir. Abdülrahman Kasımlo kendisini Temmuz 1984'te Tahran İslam Hükümetiyle görüşmeye hazırladı. Ve onun isteği üzerine İran'ın da Kürt sorununun pasifist bir şekilde çözülmesi amacıyla giriştiği gürüşme hazırlıkları fiyaskoyla sonuçlandı. (15) Bu ilişki kararı, İran Ulusal Direniş Konseyi (İUDK) –merkezinin Paris'in Banlio'sunda olduğu böyle bir organ için biraz gösterişli bir isim– nezdinde büyük bir bunalıma neden oldu. Bilindiği gibi İUDK'nın başlıca iki üyesi Tahran rejimine karşı –KOMALA ile beraber–silahlı mücadelenin yükünü taşıyan PDKI ve askeri planda önemsiz bir güç olan Halkın Mücahitleridir.

İUDK içindeki bunalım Kürt halkının fedakarlığı sayesinde Humeyni sonrası İran'ı yönetme düşüncesinde olan Mücahitlerin "lideri" Mesut Rajavi ile PDKİ'yi karşı karşıya getirdi (16). İran Kürt'leri Humeyni'nin tahtını daha şimdiden diktatörsel bir yönetim biçimi olan Rajavi'ye sunmak için mi savaşıyorlar? Dahası sonucunun gerçekleşmesi için –çok az ihtimali olan– yönetime gelmesi gerekiyor. Herşeye rağmen, Fars yönetici burjuvazisinin, ister "islamcı" isterse de layik olsun İran Kürdistan'ına "gerçek otonomiyi" vermeyeceği kesindir.

Dr. Kasımlo'nun, Kürt Ulusal Hareketi çapında bir ilişkiye yol açacak olan "İran" çizgisinden ayrılması pragmatik bir olanaksızlık değildir. Böyle bir perspektif içinde KYB aşağı yukarı PDK'nin Irak ve Türkiye Kürtleri arasında yaptığı gibi, İran ve Irak Kürtleri arasında arabuluculuk rolü oynayabilir. Bu ulusal çaptaki bir kurtuluş cephesinin başlangıcı olacaktır.

Kürtler arası ilişkilerin geleceğinin perspektifini tanımlamak bugünkü durumda önemlidir. Fakat zamanına bırakmak daha iyi olur. Öyleyse tekrar Türkiye Kürdistan'ındaki duruma gelelim.

HRK aracılığıyla PKK'nin başlattığı gerilla mücadelesi erken mi başlatıldı? Bir evet veya bir hayır ile cevaplandırabiliriz. Evet, çünkü bana göre kurtuluş yolu, tüm şansların Kürt halkından yana olduğu, yukarıda belirtilen stratejiye uygun eylemler değildir. Ağustos 1984'ten beri gerilla devam ediyor ve bu aşamada çoktur bile. Fakat ulusal çapta alevlenmemişe benzemektedir. (Gerilla mücadelesinin -çn-) durma rizki hesaptan çıkarılmamalıdır. Kürdistan'daki operasyonların Avrupa'da yalnızca önemsiz bazı yansımaları oldu. Dünya kamuoyunu uyanık tutmaktan uzaktır. Özellikle gerilla mücadelesinin tek silahı olmamalıdır.

Cuntanın ağır baskı yöntemine karşı, Türk ve Kürt sol partilerinin çoğunun Avrupa'ya kadar göçetmesine ilişkin sorulan soruya olumsuz bir cevap verilebilir. Ne pahasına olursa olsun halka cesaret ve umut vermek mücadele yoluna koymak için içerde bir şeylerin yapılması gerekiyordu. Cunta, bugün halklara ve emekçilere istediği gibi zulüm, baskı hakaret etmektedir, cuntaya karşı halkın yalnız olmadığını ispatlamak gerekiyordu. PKK bunu yaptı ve yapıyor.

Devrimci literatur –ütopik olmamasına rağmen– devrimi hazırlamak ve imkanlar çerçevesinde yolunu çizmek için iyidir.

Devrimsiz, özellikle Kürdistan için ne ulusal ne de toplumsal kurtuluş olur.

Kürt partileri tarafından PKK hakkında söylenen bazı şeyler kanıtlanabilinir veya edilemez. İki yıl öncesine kadar bu tartışılabilinirdi. Bugün zamanı geçmiş bir sorundur. Bugün Türkiye Kürdistan'ında bir gerilla mücadelesi sürdürülmektedir. Ve buna seyirci durulamaz. Ülkede savaşan HRK birlikleri yalnız PKK üye ve sempatizanlarından oluşmamaktadırlar. İleriye doğru, (HRK birlikleri) gitmeye mücadeleyi geliştirmeye kararlıdırlar. Mücadelenin durması unutulmalıdır. Fakat durum Kürt halkı için kesin bazı güçlükler getirmektedir. Öteki partilere bir "cephe"de birleşmeleri için el uzatılıyor ve PKK bunun bilincindedir. Kürdistan'daki durumun ışığında, bana göre devamdakilerin acilen yapılması veya gözden geçirilmesi gerekir. 1-Ulusal Kurtuluş Cephesinin kurulması: Normal olarak bir Ulusal Kurtuluş Cephesinin kurulması ilk adım olmalıydı. Bazı anlarda ve hatta şimdilik kendilerini ilgilendiren bazı partiler bir cephenin kurulması için çağrı yaptılar ve hala çağrı yapıyorlar. Partilerin ideolojik, stratejik, kavga ve rekabetlerinden dolayı şimdiye kadar yapılmadı. Halbuki bir halkın yüksek çıkarları parti çıkarlarının üstünde yeralır. Böyle bir durumda, varlığı tehlikede olan –ve geleceği umutlu– Kürt halkının geleceği sözkonusudur. Kürtlerin düşmanları ve sömürgeciler kendi egemenlikleri altında tutmak için her zaman Kürtlerin kendi aralarındaki savaş ve bölünmelere güvenmişlerdir ve halen de güveniyorlar. Onlara bu haklılığı vermemek gerekir. Ulusal ve Demokratik Birliğin saati çalmaktadır. Dünyaya Kürt halkının ulus olduğunu kanıtlamanın daha zamanı vardır.

a) Cephe'nin Ulusal Objektifleri:

Halkın kendi kaderini kendisinin çizmesi hakkı çerçevesinde, uluslararası denetimden, nüfusun özgürce demokratik referandum aracılığıyla bir Kürt Devletinin kurulması, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temel objektifi olmalıdır. Sözkonusu olan Kürdistan'ı sömürgecilikten kurtarmak, Kürt halkına egemenliğini ve ülke üzerindeki haklarını tekrar vermek, ona ekonomik, sosyal ve kültürel alanda ilerlemesi amacıyla kendisini yönetmesi için legal ve maddi olanaklar tanımak ve sonuç olarak istiyorlarsa şayet ortak bir gelecek, barış ve kardeşlik, herkesin çıkarı temelinde beraber bir inşa yapmak için Kürt halkını komşu halklarla, –Türk, Arap, Fars ve Azeri– eşit pozisyona koymak.

İran ve Irak'taki Kürdistan'ın parçalarındaki durum açıklığa kavuşmayana kadar birinci planda kurtuluş mücadelesi yalnızca Türkiye Kürdistan'ını ilgilendirmektedir. Buna rağmen Cephenin ismi Türkiye Kürdistan'ı Kurtuluş Cephesi değil de Kürdistan'ın olmalıdır. Gerçekte tüzükte yeralması gerektiği gibi, Cephe Ulusal eğilimli olup Kürtler'in yaşadıkları diğer parçaların da kurtuluşunu amaçlamalıdır.

b) Cephede Kimler Yeralabilmelidir?

Cephede tüm Türkiye Kürdistan'ı, parti ve örgütleri yeralabilir. İdeolojileri ne olursa olsun yeter ki Cephenin objektiflerine erişmek için diğerleriyle beraber mücadeleyi geliştiren, katılan ve kabul eden, ortak bir kararla seçilmiş bir komutanlığın denetiminde prensiplerine saygılı olan ilgili parti ve örgütler özellikle; PKK şimdiden ülke zemininde PSKT, PDKT, KUK, PPKK, KİP (DDKD', Rızgari, Kawa, Ala Rızgari, Tekoşin, PGK (istisnasız) geçmişte militan ve ant-faşist tüm partiler.

Aynı şartlar altında, cephenin objektifini kabul eden ve bunun için mücadeleyi kabullenen İran, Irak ve Suriye Kürdistan'ının tüm parti veya örgütleri.

Devletler arasındaki sınırları illegal olarak kabul edip emperyalistlerin Kürdistan halkının istemine karşı olarak parçalandığını savunan Kürt örgüt, YEKBUN, Kürt halkının kendi kaderini kendinin tayın etme hakkının dokunulmazlığı üzerine kurulan YEKBUN'un programı, Ulusal Kurtuluş ve Kürdistan birliğini amaçlamaktadır. Daha sonra demokrasi ve özgür bir sosyalizm temelinde, toplumsal adaletin gelişmesini sağlayan bir toplum yaratma amacındadır. Bugün bir politik parti olmaktan ziyade daha çok bir düşünce grubu olan YEKBUN (birlik) Kürt hareketine ilkelerini ve YEKBUN tarihini hatırlatan ismini bağışlayabilir.

Ayrıca Ulusal Kurtuluş Mücadelesine katılmayı kabullenen kişiler yani başka bir deyimle deneyim sahibi önemli Kürtler de Cepheye alınmalıdır.

Bu anda PKK, Türkiye Kürdistan'ında direnişi yönlendiren tek parti olduğundan Cephe'nin kurulmasına katılmak isteyen diğer parti ve tanınmış kişilerin önerilerine açık olmalıdır. Buna rağmen iki şeye dokunulmamalı ve tüm konuşmaların üstünde tutmalı. Bir yandan Ulusal Kurtuluşun objektifleri ve diğer taraftan olanakları çoğaltmak ve belirginleştirmek kaydıyla objektiflere ulaşmak için zor'un kullanılması.

Kurtuluş için, Kürt halkının her gücüne ihtiyacı vardır. Bu cümle çok anlamlıdır, çünkü birlik olunmadan gelecek tehlikeyle yüklü olur. Bunun için PKK'nin uzatmış olduğu eli siyasi partiler tutmalı, mücadeleye katma temelini geliştirmek, deneyimleriyle zenginleştirmek ve ondan eksik olanı tamamlamak zorunludur. Zaman ilerliyor ve ulusal birlik yıllarca beklemez.

Bir direniş mücadelesi karşısında üç tavır olanaklıdır: katılmak ve güçlendirmek, bekleyiş ile yetinmek, veya karşı koymak amacıyla politik manevra yapmak.

Bazı partilerin katılmama durumunda cephede açık bir kapı bırakmak şartıyla onlarsız kurulmalıdır.

Zaten, ulusal birlik, dikkafalı politik grupların zararına ve anlamsız mücadele zemini üzerinde halk seviyesinde kurulabilinir. Bu durumda sözü edilen gruplar sempatizanları ve öğelerini kaybetme riskiyle karşı karşıya kalırlar. Bu, şimdiden gerçekleşen durumdur. Ne ülkede, ne dışarda hiç ağırlığı olmayan, halktan kopuk ve "sürgün komiteleri" durumuna düşmesiyle karşı karşıya kalırlar.

Uzaktan , Avrupa'dan bakmak; bir halk direniş hareketi karşısında kımıldanmamak, seyirci kalmak, yok olmakla karşı karşıya kalan bir halkın yardımına gitmemek anlamına gelir. Ve şayet kendi halkına karşı bunu yapıyorsa bu çok tehlikeli bir anlayıştır. Bu, aynı zamanda kendi militan geçmişine hakaret etmektir. Hatta daha fazla seyirci bekleyişli bir tavır, tüm yöntemleri kullanarak Kürt halkı üzerinde terör estiren ve diğer güçleri harekete katılmaktan caydırmaya çalışan, faşist Ankara cuntasını memnun eder. Yönetimdeki Türk faşizmi ulusal kurtuluş için Kürt halkının genelleşen mücadelesi, ve kabarışının perspektifi önünde titremektedir. Baskı caydırma silahıdır. 1981'de başlayan PKK üye ve sempatizanlarının Mardin grubu davasında, Diyarbakır Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinin 19 Eylül 1985'te 624 Kürt politik tutuklusuna yüzlerce mahkümiyet kararını, HRK güçlerinin Kürdistan çapında gerilla eylemleri geliştirdiği dönemde vermesi bir rastlantı değildir. Bu yurtseverler resmi olarak 1980 darbesi öncesindeki eylemleriyle "Türkiye topraklarının bir parçası üzerinde bağımsız Marksist-Leninist bir devlet kurmaya teşebüs"le suçlanmaktadırlar. Dünyayı tiksindiren korkunç ve anormal mahkemeler, dördünün "cezaevinde öldüğü 624 tutukludan 22'sine idam, 25'ine ömürboyu hapis, 124'üne 25 yıldan 36 yıla değişen cezalar, 125'ine 3 ila 10 yıl arasında değişen hapis cezası, 13 tutuklu hakkında delil yetersizliği ve 33 kişinin mahkümiyetleri bittiğinden tahliye edilmesine karar vererek 'farkı' taburcu" etti. (17). Temizleme hareketleri, yeni tutuklamalar ve cezaevindeki işkenceden söz açmadık bile.

Kürt halkı korkusuzdur, faşist devlet teröründen şüphe etmiyor ve ona karşı savaşıyor. Fakat isteyerek veya istemeyerek buna seyirci kalan gruplar, prensip olarak karşı çıksalar bile Ankara rejimini rahatlatır ve onu memnun ederler.

Ecevit ve TKP aracılığıyla, bilmeyerek veya grup çıkarlarından dolayı faşist yönetimin gizli ve kurnazlık oyununa düşebilecek Kürt grupları ise, direniş mücadelesini siyasi olarak engellemek için, bu cinayeti işlemeden daha iyi düşünmelidirler. Ulusal birlik ve kardeşlik eli daha onlara uzatılmıştır.

`KP'nin oportunist yapısı ile yönetimin uyruğunda gideceğine, uzatılan eli tutıanın halen zamanı vardır. İran'daki 'UDEH oportunistlerinin durumu gii, bunlar Türkiye işçi sınıfını temsil :miyorlar.

Kürdistan Kurtuluş Mücadelesinin, ımanını ve yöntemlerini kararlaştırak ve hangisi olursa olsun yabancı bır ıkümete ve de Kürt olmayan bir ırtiye ait değildir. Hele hele hiç bir ıman yabancı ülkelerde olmasına rağen, Kürt halkının varlığını cuntadan : yıl sonra, Kasım 1983'te olayların ıyatmasına kadar kabul etmeyen, ΓKP"ye bu karar hiç düşmez. Karar .lnız Kürt halkına, bu halkın savaşan cuklarına veya besbelli ki Ulusal ırtuluş Mücadelesi için savaşacak-'a düşer.

2- Kurtuluş Cephesi ve Otonomist Partiler

Bugün İran ve Irak'ta olduğu gibi Kürt ınomist partileri varolduğu müddetçe rdistan'ın nispi ortak çıkar sorunlarını tışmak amacıyla Ulusal Kurtuluş Cep-.i onlarla beraber bir eşgüdüm (veya irliği, dayanışma) Kürt Ulusal Kon-i kurmayı önerebilir. Anlaşmazlık nda cephe, durumlara göre, kendiyle işbirliği antlaşmaları yapabilir ve cılar kanalıyla aradaki anlaşmazlığı : etmeye çalışabilir.

Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Kürt Olmayan Sol

Emekçi sınıfların çıkarlarını gerçekten sil etmeleri halinde, Türk, İran ve .p sol parti ve örgütleri, Kürdistan'ı .ürgecilikten kurtarma harekâtının doveya güçlü bir ittifakıdır. Kürt Ulusal tuluş Cephesi, durumuna göre her /le "işbirliği" antlaşmasına varabilir. eğin, Irak'ta demokrasi ve Kürtlere ıomi için savaşan Irak Komünist isi (IKP) ile bu olanaklıdır. Yabancı erin desteğindeki ırkçı Türk burjuva-.in sömürgeciliğinden kurtulmak için :aman ve her yöntemle Kürt halkının adelesinde bir takım haklar tanıdığı önetime yerleşen oportünist elemanın sıyrıldığı zaman TKP dahil, Türsol parti ve örgütleriyle de (işbir--çn-) yapılabilir. Diyarbakır askeri ‹emesinin 19 Şubat 1985 tarihindeki ‹umiyetinin ertesi günü Lozan'daki re gazetesi şu satırları yazıyordu. *ınomik durumu düzeltmek ve yaban-'a görüşmek amacıyla sivil Baş-n Turgut Özal olsa bile, General ı'in kamu yönetiminin tek sorum-›lduğu Türkiye'de, baskı son hızıyla naktadır. Bu görev bölümü Tür-›e otoriter olmayan bir rejim görü-: vermektedir. Fakat bu maske :ca yanılmak isteyenleri kandırabiıni yabancı hükümetleri, özellikle ra ile ekonomik ilişkide olmaktan ıun, insan haklarına saygıyı Nato'-;ücünü zayıflatmamak için ara-n ABD'yi. Buna rağmen riyakar-la sınırları vardır. Eylül 1980 darlen buyana askeri adaletin açmış ı en büyük, toplu mahkemelerin birinde 22 Kürt militanın ölüme mahkum edilmesi esnasında (...)"* (18).

Lenin, Ekim 1916'da yanlışlık hariç, *«ayrı bir devlet kurma dahil, halkların kendi kaderlerini kendileri belirleme hakkı binde bir başarı şansıyla olsa dahi kesin bir haktır.»* der. Marksist-leninist partiler Kürt sorunu karşısında tavırlarını belirlemek için doktrinlerinin kaynağına gitmekle iyi ederler. Kürdistan sömürgecilikten ve askeri işgalden kurtulmadığı ve bir devlet kurmadığı müddetçe, Türkiye işçi sınıfı sömürü ve devlet faşizminin yumruğu ve tehditi altında yaşar.

4- Tarafsız Bir Kurtuluş Cephesi:

Marksist-leninist olmayan, Kürt bir parti ve örgütle yapılan bir işbirliği, Ulusal Kurtuluş Hareketinin mutlak ideolojik bağımsızlığına dokunmamalıdır. Cephe üyesi Kürt partileri objektiflere erişilinceye kadar kendi aralarındaki ideolojik farklılıklarla uğraşmalılar. Ulusal hareket olarak Cephe, ideolojik alanda kurtuluş ilkeleri ve daha önce söylendiği gibi demokratik, anti faşist, anti sömürgeci, anti ırkçı ve devrimden yana çıkan olan herkesi dayanışmalara çekip, geniş çaplı bir birliğin yaratılması gerekir. Bir sefer ulusal kurtuluş gerçekleşti mi, Kürt halkının çoğunluğunun istemine bağlı olarak Kürdistan hükümeti her görüşe açık olmalıdır. Bu şimdi geçerli olmayan bir problemdir. Bununla birlikte yine birşey kesindir: Yönetimi yerel gericiliğe ve geçmişin silinik güçlerine, –büyük toprak sahipleri, liberal sistemin döküntüleri veya ileri gelen dini şefler– vermek için Kürdistan sömürgecilikten ve emperyalizmden kurtarılmıyor. Kürdistan'ın gelecek hükümeti halkın, özellikle kurtuluş mücadelesinin motor gücü olan kafa ve kol emekçilerinin olacaktır. Bununla beraber, şayet cephe kendisini marksist-leninist bir hareket olarak gösterirse Kürt nüfusunun az veya çok önemli bir parçasının yerdımından mahrum kalır, Batılıların gözünde, Ankara rejimini silahlandırmış olur. Sosyalist ülkeler tarafından yardım alacağı kesin olmamakla beraber belki de uluslararası alanda aşılması zor bir engel yaratır.

Türkiye Kürdistan'ında, Amerika emperyalizmi Kürt toprakları üzerinde mevcut olan Amerika'nın stratejik üsleriyle güçlendirilen Türk askeri işgali altında kalan bir sömürgecilik mevcuttur. Waşington hükümeti, kendisini komünist ilan eden bir Kürt hareketinin tehdidi altında kendi üslerini bırakacak mıdır? Sovyetler Birliği, Kürtlerin güzel gözleri için ABD ile savaşa yani dünya savaşına gireceklermidir? Hiç kimse bir dünya savaşını istemiyor. Kürtler de dahil, fakat onlara göre kurtuluşları başkalarının refah ve konforundan daha değerlidir. Zaten sadece batı hükümetleri Türkiye ile ticari ilişkileri geliştirmiyor. Sovyet Başbakanı Tikhonov da 26 Aralık 1984'te Ankara'da Türkiye ile iki önemli ticari antlaşma, ayrıca bir kültürel değiştirme protokolu imzaladı (19). Bunlar sorumlu bir Kürt hareketinin bilmesi gereken gerçeklerdir ve Kürt hareketi, Kürdistan sorununu ulusal kurtuluş biçiminde ortaya atacağı, kendi kaderini kendisinin belirlemesi hakkını savunduğu zaman, hemen uluslararası bir sorun yaratmış olur. Yanlış bir hesap ya da cesaret eksikliğinden dolayı, şimdiye kadar bunu hiç yapmadık. Bu çok büyük hatadır. Zaman kaybı, bunca kan, yıkıntı ve ölü hiç için! Dünyaca bilinen bir mücadelede haklarımızı, tüm haklarımızı savunacağımıza, hakkımızı doğu diktatörleriyle pazarlamakla beraber çoğu zaman yerel otonomiler için dağlarda savaşmakla yetinmişler. Sorunu önemli bir biçimde koymanın zamanıdır, yani içerde ve dışarda iyi tasarlanmış bir mücadeleyle sorunu uluslararası plana getirmek gerekir. YEKBUN, bunu düşündü. PKK buna başladı, bu konuda önde gitmek gerekir. Bunu ancak hareket belli kabiliyete sahipse; yani nüfusun, halkın istemine cevap veren ve darbelerin vurulması gereken yerleri incitebilecek kadar güçlü olması gerekir. Bunu başarmanın en iyi yöntemi dediğimiz gibi bir Ulusal Kurtuluş Cephesi kurmaktan geçer. Cephe mücadele ve objektifleri kabullenenler arasında kurulacaktır. Halkın istemini temsil eder ve şeylerin gücü gereği kaçınılmaz olur.

Uluslararası ve devletlerarası dayanışmalar daha önce sözkonusu edilen güneş ışıklarıyla aydınlatılmış karışık sulu bir okyanus olan dayanışmalardır. Türk hareketi az fırtınalı, tarafsız bölgelerdeki sularda yüzebilir. Daha önce kurulmuş olan devletler, özellikle büyük güçlerin rejimleri hariç, sınırların değişmelerini fazla istemezler. Bunlar "kurulu düzeni" adaletsizlik dolu olmasına rağmen, alışkanlıkları, ittifakları, ticari ilişkileri rahatsız eder.

Bir ulusal kurtuluş hareketi, uluslararası planda ağırlığını koymalıdır, son olarak devlet kurmayı da ancak her yerde ve her alanda sürdüreceği uzun bir mücadeleyle kendi objektiflerini tartışmadan başarabilir. Cezayir halkı sekiz yıllık kahraman bir mücadeleden sonra başarabildi. Vietnam halkı, askeri bir güce karşı, dev gibi yirmi yıllık bir mücadeleylen başardı.

Hiç bir zaman cesaretini kaybetmeyen Kürt halkı da yürekli, yetenekli ve yapıcı olmak koşuluyla başarabilir. Kürdistan'ın jeopolitik durumu, NATO'nun askeri aygıt çizgisinde yer alması, yani doğu ile batı arasındaki çatışmaların bölgesinde olmasından dolayı Kürdistan mücadelesi belki daha zor olur.

Kürt hareketi direniş ve çabalarıyla Sovyetler Birliği'ni ve Amerika Birleşik Devletlerini Kürt halkının ulusal devlet kurma hakkına sahip olduğunu, bu hakkı almak için ölüme kadar savaşacaklarını ve asla emperyalist ülkelerin bölünüşünü kabul etmeyeceğine ikna etmelidir.

Kürt hareketi olanaklar dahilinde en çok halklarla ve devletlerle dostluk ilişkileri geliştirmeli ve komşu ülkelerle iyi komşuluk ilişkileri geliştirmesi normal ve kurtuluş sonuçlanmadığı sürece savaşa katılmayacak. Kürtlere komşu tek ülke Sovyetler Birliği'dir. Bunun için Kürt hareketinin, hemen Sovyetler Birliği'yle iyi komşuluk ilişkileri geliştirmesi normal ve önemlidir. Bu nasıl sağlanabilinir? İdeolojik bağımsızlık ve eylemde özgürlüğü korumak şartıyla bu nasıl sağlanılır? Batının güvensizliğini ve düşmanlığını teşvik etmeksizin Kürt-Sovyet dostluk ilişki-

lerini –onlarda Kürtlerin batı Avrupa ülkelerinin meşru çıkarlarına karşı çıktığı ve kuzey boru hattı Kürt ülkesinden geçtiği için Kerkük petrollerinden onları alıkoymaya çalıştığı imajını yaratmaksızın– nasıl geliştirmeli? Batı Avrupayı Kürdistan petrolünden alıkoymak Kürtlerin çıkarına değildir.

Zaten bu konuda açık yürekli olmama izin verin: Bu petrol prenslerinden OPEC ticaret krallarından tiksinti duyuyorum. Petrolün fiyatları üzerine oynayarak, kapitalistçe kendilerini zenginleştirip kendi halklarını bundan yararlandırmıyorlar. Böyle yaparak sanayileşmiş kapitalist ve sosyalist ülkeler, kendileri üretici olan ABD ve SSCB hariç, işçi sınıfının üzerinde vergi alarak ekonomik mekanizmayı rayından çıkarıyorlar. Özellikle bu, bol ürüne sahip olma şansından yoksun üçüncü dünya ülkelerini yoksulluğa itmektedir. Aynı teraziye petrol üreten ticaret senyörleriyle en iyi fiyatı alması gereken Afrika, Asya veya Latin Amerika'da Kakao, yerfıstığı, Hint keneviri veya kahve üretmekle yorulan köylüleri koyamayız. Zahmete alışmış Kürt halkı, ülkesine değer vermek için, kendi kaderinin sorumlusu olmasına rağmen, petrol ürünlerinin gelirlerine muhtaç değildir.

Kürt halkı yabancı askeri üslerinin Kürdistan'da olmasını kabul edemez. Bu bir prensip sorunudur. Bu üsler Amerika'ninkiler olabilir. Barışın çıkarı için ABD hükümeti bunları çekmeye nasıl razı edilebilir? Bunu, batıda Kürtlerin SSCB'nin çıkarı için savaşmadığı izlenimini yaratmadan nasıl barış ve dostluk içinde yapmak gerekir? İşte sorunlar ve Kürt hareketinin çok zorluk çekeceği hususlar. Dahası var. Dediğim gibi bir ulusal kurtuluş hareketi sürekli bir dayanışma ve başarı amacıyla kendisini sorumlu bir hükümet gibi görmelidir.

4- Savaş Metodları Üzerine:

Bu, yüksek derecede önemli bir boşluktur. "Yukarda G" paragrafında bunu inceledik ve daha fazla üzerinde durmaya gerek yok. Buna rağmen mücadele olanaklarının çok biçimli, eksiksiz, düzenli, global, taaruzlu ve strateji içinde toplanılması gerekir. Gerilla askeri eylemin modern bir biçimi fakat ilkidir ve normal olarak şayet bazı şartlar hazır ise klasik final biçimi hazırlar. Kürdistan'da askeri yöntem iki yüzlüdür. Kurtuluş savaşını sonuçlandırmak için zorunludur, fakat halk için tehlikeler taşımaktadır. Bilinmeyen bir zamana kadar, gerillaya çok yatkın bir ülke olmasına rağmen, klasik askeri yöntemler –göğüs göğüse savaş– Kürdistan' da düşünülemez. Buna rağmen, gerilla hareket yöntemi Kürt nüfusuna karşı olabilecek toplu katliam ve mecburi iskanları önleyebilecek şekilde geliştirmeli. Hiç bir zaman cesaret intihara dönüşmemeli. Gerilla ne kadar gelişkin ve şiddetli olursa, düşman o kadar katliam çılgınlığına kapılır. Fakat kanlı barbarlığının açıklamasına bile gerek olmayan Türk askeri ve ırkçı burjuvazinin faşizmine güvenmemek gerek. Ermeni katliamını hatırlamak yeterlidir. Her zaman dikkatli olunmalıdır. Bu bir ölçü sorunudur. Bu aynı zamanda bir yenilik, düşünce, teknik ve yaratıcılık sorunudur. Gerilla diplomatik eylemlerle beraber veya diplomatik eylemlerin önünde gitmelidir ve uluslararası kamuoyunun daha duyarlı kılınması için güçlü tanıtıcı eylemler yapmak gerekir. Aynı zamanda, ve özellikle iyi hazırlanmış "yarı-askeri" tipten eylemlerle gerilla sağlamlaştırılmalı, en önemlisi, gerekli bu tür eylemlerin önünde gitmelidir.

Sözkonusu olan ve mahkum edilmesi gereken terörizm değildir, yönetimdeki Türk rejimi terörısttir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketı terörist olamaz! O gücünü, hayvani Türk faşizminin, inkar ettiği halkımızın gücünden, kültüründen, tarihinden, dilinden ve varlığından, yani çağımıza yönelik bölge uygarlığının kuruluşu için çaba harcayan atalarımızın devamı olan bir halktan alacaktır.

"Yarı-askeri" denilen eylemler gerçekten askeridirler de. Uygun ve son ayrıştırmaya zarar vermeyen düşman topraklan üzerinde yapılan direniş eylemleridir. Bunlar, sözkonusu olan ırkçı devletin önemli ekonomi, askeri, politik merkezlerine vurmak, moralsizliği yaygınlaştırmak, güç ve gurur sembollerine vurmak gerekir. Bu, Türk halkına askeri tabakasından kurtulması ve tekrar ülke yönetimini denetimi altına alması için yardım etmek anlamına gelir.

Bugün dünyada hiç bir halk savaş yapmak için savaşmıyor. Kürt halkı da bu kural dışında değıldir. Onun için savaşkan seli, binlerce ölü, yıllarca savaş anne ve çocuklar için anlatılamaz sınavlardır. Buna rağmen özgür, haysiyetli olmak istiyorsa –ve bunu istiyor– Kürt halkı ulusal kurtuluş savaşını başlatmaktan kendini alıkoyamayacaktır. Adaletsiz barış, başkalarının konforu ve gururu için sömürgeci egemenliğini Kürt halkı asla kabul edemez. *"Bir ulusun yaşamı bir savaşa layıktır"* diye yazan, uluslararası kamu hukukunda ün yapmış uzman Profesör Albert De La Pradelle şunları yazıyor:

"Bu ölçü ve duygu sorunudur. Bir ulusun yaşamı bir savaşa layıktır. Bir sınır değişimi, bir yetki değiştirme, büyük insan kayıbı riskine değmez. Şayet bir halkın varlığı söz konusu ise yalnız kişisel özgürlüklerden değil, fakat ulusal kurtuluşta savaş yalnız meşru değil manevidir. Bir ulusun karakteri yalnız bir alanı içine almakla yetinmez barışın bedeli adaletsizlik olmamalıdır." (20)

Bu düşünceleri ülkede silah elde savaşan Kürdistan Kurtuluş Güçleri olan HRK savaşçılarına uygun bir görüş olarak savunarak bitirelim. Bir açlık grevi hali veya işkence altında ölmüş olsun, Diyarbakır askeri cezaevindeki şehitler daha önce özgürlüğün düşünü kurdular. Devlet terörüne karşı bu pasif direnişi örgütlemenin manevi cesaretini ilk olarak kendinde bulan PKK, bir onura sahiptir. O direnişin pasif aşamasından aktif aşamasına geçmesini, askeri rejimin baskıcı güçlerine karşı ülke zemininde savaşma istemini ilk olarak kararlaştırandır. Tüm yurtseverlere açık olan HRK birliklerini yarattı ve mücadelenin bu yeni aşamasına da cevap verecek, sürekli bir yayın organı BERXWEDAN (direniş) çıkardı. Ben PKK üyesi değilim, fakat gerçek söylenmelidir. Yaklaşık yarım asırdır, ülkede, Türkiye Kürdistan'ında hiç bir parti bu kadar yapmadı. Bu çoğunun umurunda değilse de iyi, anlayışlı, kararlı bir örgüt olan PKK, cesaretle harekete geçtiğinden ötürü kutlanılmalıdır.

Başlatılan eseri tamamlamak kaldı ve PKK'nin istediği de zaten budur. Mücadele eden tüm erkek, kadın, veya siyasi grupların, faşizme karşı savaşmak isteyen, Kürdistan'ın sömürgecilikten kurtulması ve ulusal kurtuluş için savaşanların içinde yer alacağı, bir ulusal demokratik kurtuluş cephesini kurmak kaldı. –Aynı zamanda başlamak için değil, yapılmış şeydir, fakat tüm şansları kullanarak Kürt halkının kader mücadelesini güçlendirmek için mücadelenin imkan ve metodlarını farklılaştırmak ve düzenlemek işi de yapılmalıdır–

Her kurtuluş mücadelesinin içinde biraz tesadüf taşıdığı doğrudur. Bir matematik denkleminin çözümü olamaz. Köle, deli başı aşağıda, onur ve haysiyetsiz yaşamaktansa, yaraşır bir şekilde ölmek yeğlenilir. Fakat hiç bir zaman Kürt halkının mücadelede öleceğini düşünmemek gerekir.

Aslında kurtuluş için mücadelesinin asırın şartlarına uygun bir biçimde yürüten bir halk yokedilemez.

Aslında Kürt halkında tecrit edilmiş feodal ve Ankara rejiminin hizmetindeki çıkarcılar dışındakiler mücadelelerini devam ettirmek için birlik ve kararlıdırlar. Bundan dolayı siyasi gruplar arasındaki okul kavgası hiç bir zaman ne ulusal birliği ne de uluslar içindeki yerini alma isemiyle bağdaşmaz.

Kürt halkı daha çeker ve bu normaldır. –Şimdiden kabul ettiği– daha çok fedakarlıklar yapacaktır. İçine düştüğü yolun sonunda özgürlük adında bir tanrıça dikilidir. Şimdiden zirvelerinin güleç vadilerinin ve ovalarının güneş ile kaplandığını, adalet, ilerleme ve refah tohumlarını görüyorum.

Bu bir rüya değildir. Halkı tarafından sevilen ve sayılan HRK birlikleri, rüyanın gerçek olacağını sağlayacak kapıyı şimdiden açmıştır. Bizim kafamıza bir Kürt devletinin bir rüya olmaktan asla çıkmayacağını yerleştiren düşman ve bazen de "dostlarımızdır". Onlar, haksızlar ve biz de bir dönem onlara inanmakla haksızlık ettik. Çocukları tarafından sevilen ve yol gösterilen, Kürt ulusu, sömürgeciliğin baskı zincirini kırabilecek, faşizmi ve ırkçılığı mezara gömebilecek ve kurtuluş mücadelesini yankılı bir zaferle sonuçlayacak bir güce sahiptir. Tarihin akışı bunu gerektiriyor.

Onu kader mücadelesinde destekleyelim! Bu mert olağan üstü Kürt halkına yardım edelim! Ona çok yaman ve yükselen yolda zedelenmemesi için yardım edelim. Eli haklının elidir. Silahlandıralım ki, kuvvetli ve yerinde vursun. Bu, acildir ve biz de onunla beraber acele etmeliyiz. Yeteri kadar darbe yedik, reddedilen bir eşya durumuna geldik. Yürümekte acelemiz var, özgürlük tanrıçalı bir rendevu bizi bekliyor, yürümek istemeyen yolun sonunda kalır.

Dr. İsmet Şerif Vanlı
Strasbourg, 1985 Mart'ın başı.

Gazeteci Jan Krauze'nin Ülkemizin Belli Bölgelerinde Yaptığı Gezi Sonucu, Yazdığı İzlenim ve Değerlendirmelerini Olduğu Gibi Yayınlıyoruz

TÜRKLERİN KÜRT "EŞKİYALARIYLA" HESAPLAŞMASI

Özel Muhabirimiz Jan Krauze'den/Le Monde 16 Temmuz 1985

Uludere (Türkiye'nin Güneydoğusunda) -Oldukça Yüksek ve çıplak olan Toros dağlarının gölgesinde kalan bir geçitte gece bastırmaktaydı. Bir düzine jandarma (savaş malzemeleriyle donatılmış vaziyette) kum torbalarıyla çevrili siperlerinde çıkarak şarjürlerini doldurup tüfeklerine takıyor ve karakolun etrafında kazılmış olan adam çukurlarına doğru gidiyorlar. Burada nöbet bekleyeckler. Nöbet yerinin yüksekliği 2500 m.lik mesafededir. Ama bu kadar çıplak bir alanda düşmanın gizlenmesi imkansız görünmektedir.

Yolun kenarında bulunan jandarmalar ise mitralyözlerinin içinde yönlerini bizim bulunduğumuz kamyona çevirmişlerdi. Eller kafa üstüne!, arama!, kimlik kontrolü! vb. gibi emirlerle sık sık karşılaşıyorduk. Buralarda yaptığımız yüzlerce kilometrelik gezide gördüğümüz kadarıyla buralara Türkiye Kürdistan'ı demek mümkün değil. Yine, buralarda geçen senenin 15 Ağustos'undan beri "eşkiyalar", "teröristler", "bölücüler", (kullanılan terimleri kullanıyoruz) yeniden faaliyetlerine başlamışlardı. Türk devletine göre saldırı eylemlerinde 40 asker ve jandarma, 40 sivil insan ve 77 "bölücü" ölmüş, 500 kişi de esir alınmıştır.

Durum o kadar ciddi midir, bölgede gerilla savaşı mı veriliyor? Bu biraz zor inanılacak bir şeydir. Kuşkusuz ki askerler çok sinirli. Her köyde bulunan karakollar güçlü şekilde tahkim edilmiş, kontroller ve aramalar sistematik bir şekilde yapılıyor, dağlardaki jandarmalar sadece konvoy halinde dolaşıyorlar. Bu konvoylarda bir mitralyözlü araba, birçok kamyon ve elleri tetikte bulunan 60'a yakın asker bulunmaktadır.

Ama bindiğimiz kamyon kasasında (yollar bozuk olduğu için sürekli sallanmaktayız) akşamları da dahil, rahatça bu tanınmış ve tehlikeli bölgeleri gezemiyoruz. Bunun açıklaması basit. İşte "eşkiyalar".Bu "eşkiyalar" sadece askerlere saldırıyorlar. (Bu da gösteriyor ki bunlar diğer eşkiyalara benzememektedirler) Sıkıyönetimin devam ettiği ve daha uzun bir süre de devam edeceği bu bölge yabancılara yasak değildir.

Kuvvetli bir Alman, bisikletiyle tek başına taşlı ve bitmeyen yolları hiçbir şeyden korkmayarak aşmaktadır. Arabada olan 3 Hollandalı genç ise tedirginlerdi, çünkü bazı malzemelerle yakalanmışlardı: Güçlü dürbün, teleobjektifler, ayrıntılı haritalar. (Bunlar kuş bilim uzmanlarıydı) Ama Şırnak karakolunun sorumlu albayının birkaç çay ısmarlaması üzerine sorun halledildi. Ve bu subay hem onlara hem de bölgede "turistlik" yapan 2 gazeteciye çok iyi yürekli davrandı.

Bu demek değildir ki, yabancılara karşı takınılan bu tavırın aynısı yerli halka da gösteriliyor. Böyle düşünmek saflık olur. Bazı köylerde asker öyle yığılmış ki, adeta işgal alanını andırmaktadır. Buralarda sürekli askeri birlikler kalmaktadır. Geceleri sokağa çıkma yasağı vardır. Sınır bölgelerindeki kısıtlamalar daha da serttir. Yöre halkı kendi ihtiyaçlarından başka hiçbir şeyi evinde bulunduramamaktadır. Bunu da halkın "bölücülere" hiçbir yardım yapmaması, yiyecek vermemesi için tedbir olarak yapmaktadırlar. Aynı zamanda "teröristlere" yataklık etme ya da besleme gibi yardımlar baskı görmeye ve büyük belalarla karşılaşmaya yol açmaktadır.

Jandarmaların her yerde bulunmaları ve sürekli tetikte olmalarını bir yana bırakırsak, Diyarbakır ve Dicle'nin üzerinde bulunan siyah yokuşları ile Mardin arasında hayat sessizlik içindedir. Ve burada bulunan 3 Amerika Radar'ı bölgeyi denetim altında tutmaktadır. (Burası Suriye'ye yakın yerlerdir) Aynısı Irak ve İran sınırlarındaki dağlar içinde geçerlidir. Bütün bu bölgelerde Kürtler, Türk ve Arapların yanında çoğunluğu oluşturmaktadır. Bunları ayırmak ise günahkarlıktır: Çünkü Kemalist geleneğe göre, hepsi Türktür ve Türk olmaları bile tek başına onların mutlu ve gururlu olmalarına yeterlidir.

Kürtler buradadır ve onlar askerlerin kurduğu barajların çok yakınında bulunmaktadırlar. Siyah yünden örülmüş çadırlarda kalmaktadırlar. Buradaki askerler ise genellikle Türk kökenlidirler. Ama Kürtleri askere çağırdıklarında genellikle Anadolu'ya göndermektedirler.

"Bunlar Ermenilerdir"

Bu yaşamı bulandıran "eşkiya" kimdir acaba? Bu yaşamki köylülerin yoksulluk, işsizlik içinde ve sert bir sömürü altında feodal ilişkilerle ağalara bağlı yaşamıdır. Mardinli bir arap şu açıklamayı yapıyor: *"Teröristler Kürtler değildir. Suriye'den sızan Ermenilerdir".* Gerçeklerden uzak olan bu açıklama belli bir kin ve tarihi bir özellik taşıdığı gibi, Ankara'daki politikacıların açıklamalarına benzer bir yanı da vardır. Onlar, Kürt ve Ermeni "teröristlerin" Suriye kamplarında eğitildikten sonra, Irak'tan Türkiye'ye sızdıklarını söylemektedirler. Aynı zamanda "birkaç yüz kişiden" oluştuklarını ve halk tarafından kötülendiklerini ve dış güçler tarafından yönlendirildiklerini belirtmektedirler. Bulunduğumuz alanda aldığımız cevaplar gerçekleri ifade etmekten uzaktı. Aynı zamanda bu tür yasak konular üzerinde görüş belirtmenin tehlike arzettiğini ve bunları belirtmenin zor olduğunu da unutmamak gerekir.

"Türkler ve Kürtler diye bir sorun yoktur" gibi görüşlerle de karşılaştık. Ama bazı insanlar Türklere karşı kinlerini ve PKK'ye olan sempatisini zaman zaman gösteriyordu. Sosyaldemokratlar ve Marksist-Leninistler de yönetime muhalefet oluşturmuş durumdadırlar. Karşılaştığımız genç bir minibüs şöförü, hıristiyan Kürtlerden olduğunu ve bundan gurur duyduğunu ama eşkiyaları lanetlediğini ve askerlere sempati duyduğunu söylüyordu. Bazı Türklerin ise Kürt sorununu bu yöreye geldikten sonra öğrendiklerini görebiliyoruz. Buna örnek olarak bölgedeki savaşçılar tarafından kaçırılan bir Türk doktoru gösterebiliriz. Bu doktor

onların yaralılarını tedavi etmek için, Van gölü ile İran sınırı arasındaki bölgede kaçırılmıştı.

Yüzler Kapanıyor

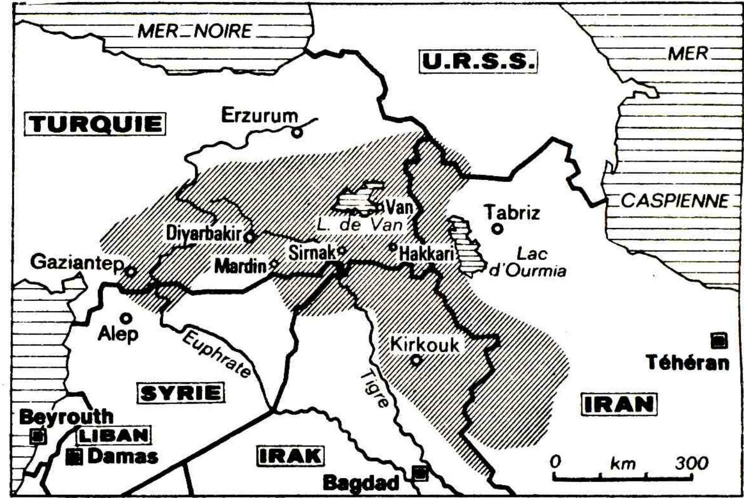
Bu sorun çok eskilere dayanmakla birlikte karışıktır da. Eski bir halk olan Kürtler, Türk, İran ve Irak sınırları içine yayılmışlardır. (Küçük bir kesimi de Suriye'dedir) Ve bununla birlikte tarihte hemen hemen hiçbir bağımsız devlete sahip olmamış, kültürlerini ve dillerini geliştirememişlerdir. Kürtlerin çoğunluğu Türkiye'dedir. (Tahminler 4-12 milyon arasında değişiyor) Bunlar genellikle doğuya yerleşmişlerdir. Ama İstanbul'da da 1 milyon Kürt olduğu biliniyor. Aynı zamanda yine Kürtlerin haklarının en çok kısıtlandığı alan Türkiye'dir. Diyebiliriz ki, buradaki Kürtler hiç, yani sıfır hakka sahiptirler. Hiçbir otonomi bile tanınmıyor, kendi gerçeklikleri bile kabul edilmiyor. Basit Kürt kelimesi bile basında yasaklanmış, Kürt dili öğretilmiyor, Kürtçe hiçbir yayın yapılmıyor. (Cunta öncesi yayınlanan birkaç tanesi hariç) Radyolarda da hiç bir Kürtçe kelime geçmiyor.

Tıkanma

Acaba "sorunu" Türklere, politik çevrelere veya özel kişilere götürdüğümüzde kendinizi tehlikeye atmıyor-muyuz? Bu konuda kesinlikle yüzler kapanıyor, diller tutuluyor. Bazıları herhangi bir sorunun varlığını tamamen inkar ediyor, ya da meslek sahibi Kürtlerin de olduğunu (örnek, büyükelçiler, İstanbul'un zengin tüccarları) ve yapılması gereken şeyin doğunun kalkındırılması ve feodalizmin yıkılması olduğunu söylemektedirler. Hatta şurada burada devletin bu işe başladığını ve askeriyenin sadece baskı uygulamaktan uzak, aynı zamanda müthiş işler başardığını, yollar yaptığını, sağlık yardımlarında bulunduğunu söylemektedirler... Belki, ama bulunduğumuz yerde bu "inşaat" çalışmaları göze çarpmıyor! Eğer bazı inşaatlar gördükse de bunlar sivildi ve birkaç asker bu alanların güvenliğini koruyordu. Açık ki bizler bu geniş bölgelerin belli bir kısmını gezdik.

Neden Kürtlere karşı inatçı bir şekilde davranılıyor ve onların gerçekliği inkar ediliyor, sadece hor görme temelinde hareket ediliyor. *"Eğer pis ve kirli bir köyden geçerseniz bilin ki o köy Kürtlerindir"* Hemen hemen her yerde, solda olduğu gibi sağda da ve iktidarda olduğu gibi muhalefette de tam bir ruhsal tıkanmayla karşılaşıyoruz. Sürekli öne sürülen hukuki kanıtlarla (ki bu da Lozan antlaşmasıdır. 1923'te imzalanmış ve burada -Türklere göre- azınlık olarak sadece müslüman olmayanları görmektedirler. Yani Kürtler değil) yeniden hortlatılan eski bir bütünlük sorunu gibi karşımıza çıkarılmaktadır. Kemalist Türkiye; bu Türkiye ki, yok olmakla karşı karşıya mekteydi. Bu sözlerine rağmen kendisinin de Kürtçenin okullarda öğretilmesi düşüncesine karşı çıktığı ve onları hor gördüğü davranışlarından belli oluyordu. Ve bunu biraz daha sinsice yapmaktaydı.

Eski başbakan Süleyman Demirel, -ki şimdi politik faaliyetler kendisine yasaklanmış durumdadır- daha açık şekilde hareket ediyor. Her Kürt soru-

gelen ve kıl payıyla Osmanlı imparatorluğunun yıkılışından sonra, Atatürk'ün güçlü enerjisinden dolayı (Atatürk bizzat kendisi Kürtlerin isyanını ezmiştir) kendisini düzeltebilmiştir. Tabi bu da en küçük Türkiye olarak başarılmıştır. Kürtlere en ufak bir hak tanımak demek -ki milyonlarca nüfusa sahip olmalarına ve bazılarının federatif bir cumhuriyet ve hatta bağımsızlık istemelerine rağmen- bu kadar küçültülmüş bir Türkiye'den belli bir bölümünü almak demektir. Onun için Kürtlere en ufak bir otonomi, kültürel de olsa tanınması mümkün değildir. Aksi halde bu Türk vatanına çekilmez bir yara oluşturacaktır.

"Alfabeleri Yoktur"

Ortaya atılan tüm kanıtlar iyiydi. İktidardaki ANAP'ın genel sekreterine niye Kürtçe hiçbir basın-yayın yoktur diye sorduğumuzda, "çünkü Kürt alfabesi yoktur" diye cevap verirken, bir genç gazeteci de "çünkü Kürtler istememişlerdir" diyordu. SODEP'in yetkililerinden birisi soruya açıklıkla ve soğukkanlılıkla "onlar sizdeki Bretonların yerini alıyorlar. Sizin şansınız varki, sorunu asırlar öncesi hallettiniz" demekte ve yine Türk ordusunun "doğu"da bazen sertçe davrandığını ve halkın gözü önünde insanları konuşturmak için dövdüğüne üzüldüğünü söyle-

nunun çözümlenmediğini belirterek şöyle tamamlıyordu cümlesini. *"Ama bizlerin bu soruna karşı koyma gücümüz vardır. Evet, zor kullanarak. Size açıkça söylüyorum."*

Solda ise değişik düşünüldüğünü zannetmek yanılgı olur. Tanınmış bir yazar; aynı zamanda geçen sene yasaları protesto eden bir çağrıya imza attığı için tutuklanmış olan bu kişi, Kürt sorunu hakkında şunları söylüyor: *"Öncelik arzeden bir sorun değildir. Önemli olan demokrasinin tam olarak yaygınlaşması ve sosyalist bir Türkiye yaratılmasıdır."* Birinci nokta yani tam bir demokrasi tüm Türk vatandaşlarına yararlıdır. Ki aynı zamanda Kürtler için de geçerlidir. Bu değişim ne kadar yavaş ve çekingen olsa da, hayata geçirilme şansı vardır. Ama diğeri için, yani Kürtler eğer o zamana kadar tam asimile olmazlarsa çok uzun bir süre beklemeleri gerekiyor. Evet çok uzun. Sadece birkaç yüz "bölücü" Diyarbakır ya da Mardin cezaevlerinde davalarının* kesinleşmesini ve yargılanmalarını beklemektedirler. Ve diğer tarafta Türk askerleri siperlerinde ve parmakları tetikte hazır vaziyette nöbet değişimini beklemektedirler.

**10 Temmuz'da sonuçlandırılan davaların birisinde 10 idam verilmiştir.*

Türk sömürgeci askeri güçlerinin içine düştükleri panik ve korkuyu anlatan her iki öykü de, yaşanan olaylardan düzenlenmiştir.

BATAN GÜNEŞİN YARATTIĞI KORKU..

S. Dilpola

Çermik kaplıcalarının yakınlarında bulunan tarlalarından dönen iki köylü, sözde araba yolu olarak kulllanılan toprak ve çukurlu dar yolda, günün verdiği yorgunlukla ağır ağır ilerliyorlardı. Bir süre yürüdükten sonra birer sigara içmek için durdular. Yüklü merkeplerini yolun kenarındaki otlara çevirerek oturdular. O ay içinde yakınlarındaki dağlarda HRK Partizanlarıyla çatışmaya giren sömürgeci ordu birlikleri iki devrimciyi şehit etmişlerdi. Yörede birçok köylü bu fedakar ve yiğit devrimcileri tanıdığı için, onların Kahramanlıkları dilden dile dolaşıyordu.

Köylüler sigaralarını derin derin içlerine çekiyor ve hala susuyorlardı. Biri arkadaşına gözaltında baktı ve bu son olay hakkındaki düşüncesini sormaya karar verdi.

–Ne diyorsun bu talebeler, bir iş başaracak mı ha?*

Diğeri yarı umutlu, yarı karamsar bir tavırla:

-Vallahi ne bileyim. Kendileri başaracaklarını söylüyorlar. Temeli bizler yani halk oluşturuyormuş. Eğer biz onlarla birlik olursak asker hiçbir şey yapamaz, diyorlar. Aslında bu talebeler çok yiğit çocuklar. Çok da bilgililer. Askerler onların çok iyi yetiştirildiklerini söylüyorlardı.

–Ama devlette çok güçlü. Baksana dağ taş asker kesilmiş. Bu kadar gücün karşısında ne kadar dayanırlar ki? Bence hepsine yazık olacak. Biz Kürtler dünya biraraya gelse yine birleşemeyiz. İçimizde çok hainlik var çok...

Sözünü tamamlayınca derin bir iç çekti. Diğeri bu umutsuzluk karşısında kendisini daha güçlü hissederek onun düşüncesine karşı çıktı.

–Öyle deme heval. Bu kadar genç bilgili insan zaten bunun için çalışıyorlar. Tüm Kürtleri ta Antep'ten Kars'a kadar birleştireceklerini söylüyorlar. Bir de Cephe diye birşey kurduklarını söylüyorlar. Yok vallahi devlet çok zayıflamış, bu gidişle çok sürmez çöker...

Daha sözünü tamamlamamıştı ki birden hızla koşan ayak sesleriyle irkildiler. Sesin geldiği yöne döndüklerinde 3 jandarmanın yol boyunca kendi bulundukları yöne doğru son sürat koştuklarını görünce "*eyvah, bizi yakalayacaklar*" diye düşünerek birbirlerine bakıp boyunlarını büktüler. Kendi kendilerine "*acaba konuştuklarımızı duyan mı oldu*" diyor bu duruma bir anlam veremiyorlardı. Yolun kenarında otlayan eşekler de sanki gelenin düşman olduğunu sezinlemiş gibi kulaklarını dikip o yöne bakmaya başlamışlardı. Aradan iki dakika geçmeden askerler köylülerin bulunduğu yere vardılar. Köylüler hızla ayağa kalkıp hazırola geçtiler. Bunları gören jandarmalar koşmayı yavaşlatarak yanlarına yaklaştılar. Nefes nefese kalmışlardı. Köylülerden biri daha cesaretli davranıp:

*–Ne oldu komutan**, bir tehlikeli durum mu var? Size yardım edelim,* diye sorunca, askerlerden zayıf ve sarışın olanı Ege şivesiyle:

–Ne oldu olur mu? Baksana güneş batıyor diye cevaplayınca köylüler batan güneşe baktılar. Sonra da birbirlerinin gözünün içine bakıp tekrar askerlere döndüler.

–E.. ne olmuş güneş batıyorsa, bunda ne var ki?

Asker köylülerin kendilerini anlamamalarına sinirlenmişti.

–Bunda anlamayacak ne var be! Güneş batmadan karakola yetişmeliyiz. Yoksa buralarda Apocular bizi tek yakalarlarsa mahvederler der demez yeniden hızla koşmaya başladılar.

Köylüler askerler biraz uzaklaştıktan sonra arkalarından baktılar. Sonra da birbirlerine dönerek bastılar kahkahayı. Düşmanın acizliğine o kadar güldüler ki artık gülmekten karınları ağrıyordu..

**Talebe sözcüğü yörede devrimcileri tanımlamak için kullanılmaktadır.*

***15 Ağustos sonrası sömürgeciler halkımıza Türk ordusuna mensup her bireye "komutanım" demeyi zorunlu kılmışlardı.*

"TERÖRİST" CEVİZ

Y... köyünün sakinleri 15 Ağustos 1984 tarihinden sonra sömürgeci ordu birliklerinin yoğun bir hareketliliğine, telaşına tanık oluyordu. O güne kadar astığı astik, kestiği kestik olan mehmetçikler adeta bir balon gibi sönmüş, etraflarına kuşku dolu gözlerle bakar olmuşlardı. Karakolda o güne kadar onbirin üstüne çıkmayan jandarma sayısı iki-üç kat arttırıldığı gibi, en modern silahlar ve askeri malzemelerle de donatılmışlardı.

Karakolun pencerelerine ve etrafına kum torbaları dizilmiş, en dışında da 6 sıra tel örgüyle çevrilmişti. En küçük bir canlı mahlukun bile oralarda gezmesi yasaklanmıştı. Buna rağmen özellikle de karakol subayları gidip köyün orta yerindeki evlerde "misafir" oluyor, geceyi orada geçiriyorlardı.

Askerlerdeki gerginlik ve moral bozukluğunu her an görmek mümkündü. Köylülerle konuşan askerler adeta kendilerini yarandırma yarışına girmekteydiler. Köylülerle dertleşip "suçsuz" olduklarını özellikle belirtiyor ve bu sözlerinin devrimcilere ulaştırılmasını kapalı biçimde ima ediyorlardı.

Artık köylülerdeki "jandarma korkusu" giderek yerini onlarla alay etmeye bırakıyor, çocuklar bile onlarla eğleniyordu. Çocuklar özellikle nöbetteki jandarmaların baş düşmanı haline gelmişlerdi. Sessizce nöbetçinin arkasına gidip aniden bağıran köy çocukları jandarmaların yüreğini ağzına getiriyor, bazıları da baygınlık geçiriyorlardı. Kürdistan'ın her bölgesinden gelen karakol baskını ve çeşitli eylem haberleri, her karakolda olduğu gibi, Y... köyü karakolunda da tam bir matem havası estiriyordu.

Subaylar terfilerini ve şapkalarını çıkarıyor, operasyonlarda ya da bir yerden bir yere giderken tam askerlerin ortasında yürüyorlardı. Onların da sinirleri iyice gerilmiş, her an kopacakmış gibi görünüyordu. Çoğu kez acısını askerlerden çıkarıyorlardı, ama bu da askerler arasında maneviyat bozukluğu yaratıyor, delirenlerin sayısı her gün daha da artıyordu.

Havalar giderek yaz sıcaklığını Sonbaharın tatlı serinliğine bırakmaya başlamıştı. Geceleri ay ışığında kurumuş sarı otlar adeta parlıyordu. Bazı ağaçların yaprakları hafiften sararmaya başlamıştı bile. Özellikle de yörenin en yaygın ağacı olan kocaman ceviz ağaçları en verimli çağını yaşıyor, adeta bu yıl bol ürün vermenin gururuyla hafiften yapraklarını hışırdatıyorlardı.

Sömürgeci Türk devleti buraya ilk adımını atıpta karakol inşasına giriştiğinde tarihi talancı karakteri gereği özellikle de ceviz ağaçlarının çok olduğu köyün hemen kenarını zorla gaspederek, halkımıza on yıllar boyu kan ağlatan o ünlü karakolunu yaptırmıştı. Köylüler çaresizlik içinde mallarının gaspını seyretmek zorunda kalmışlardı. Sömürgeciler ise bedavadan bir de kazanç sağlayacaklarından keyiflerinden dört dönüyorlar, yedikleri cevizlerin lezzetini her gittikleri yerde öve öve bitiremiyorlardı.

Haklılardı da. Çünkü on yıllar sonra bu halkın tüm değerlerine sahip çıkacak ve bu topraklar için savaşabilecek bir gücün çıkacağını ve bakarken mest oldukları bu kocaman ceviz ağaçlarının da başlarına bela olacağını nereden bilsinlerdi ki?

Evet, Sonbahar'ın gelişi askerin içindeki korkuyu, endişeyi ve karamsarlığı daha da arttırıyordu. Devlet "büyükleri"nin "kısa sürede bitireceğiz" dediği Apocular, hergün daha da gelişkin eylemler yapıyorlardı. Sıranın birgün mutlaka kendilerine de geleceğini iyi bildiklerinden her akşam uyurken *"Allahım, ne olur ben tezkereyi aldıktan, yada buradan gittikten sonra bassınlar"* diye dua etmeyi de ihmal etmiyorlardı.

Ama gelgelelim ki olgunlaşan ve giderek kuruyan sapı tarafından dalda tutulamaz hale gelen kocaman bir ceviz karakolun damına düşerken askerin durumunu hesaba katamazdı tabi.

İşte ne olduysa o anda oldu. Gece yarısından sonra rüzgarın dalları hafiften sallamasıyla düşen o "terörist" ceviz tüm karakolu bir anda ayağa kaldırdı. Askerlerin rengi kaçmış, dudakları kupkuru olmuştu. Ayakkabısını çıkararak yatanlar dakikalarca ayakkabılarını aradıkları halde bir türlü bulamıyor, bir kısmı silahının şarjörünü takmakta güçlük çekiyordu! Kendisini toparlayan komutan yanan lambayı hemen söndürerek askere *"karakol çevresinde yere yat ve siper al"* komutunu verdi. Askerler dışarı koşup kendilerini saklayacak uygun bir yer aramaya başladılar ama deve kuşu misali başlarından başka hiçbir yerlerini saklayamıyorlardı. O anda rüzgarın etkisiyle hışırdayan kurumuş kenger otları da korkunç bekleyişe son veren işaret oldu ve komutanın *"ateş"* komutuyla birlikte tüm silahların mekanizması gidip gelmeye başladı. Hiçbiri çevresine ve karşı tarafa bakmadığı ve rastgele havaya ateş ettiği için karşıda "terörist"lerin olup olmadığını da farkedemiyordu. Yaklaşık 2,5 saat süren "çatışma" şafak söküpte ortalık aydınlandıktan sonra sona erdi. Binlerce mermi karakolun etrafını taramış, boşlukta vınlayarak yitip gitmişti. Düştükleri gafleti farkeden komutan ne yapacağını bilemez halde adeta yığılırcasına yere çöktü, ellerini başının arasına aldı. Dakikalarca öyle kımıldamadan durdu. Neden sonra başını kaldırıp yakınındaki askere:

–Oğlum, çık dama bak bakalım neydi o atılan.

Askerde güçlükle doğrulup çevresinden yardım istercesine diğerlerine baktı, hiçbirisi yerinden kımıldamayınca çaresiz ağır ağır merdivenlere yürüdü. Belki de yaşamının en heyecanlı ve korkulu anı olan o süre, hiçbir zaman unutamayacağı bir anı olarak kalacaktı.

Ve... nihayet dama çıktı. Önce hiçbir şey göremedi ama biraz daha dikkat ettiğinde kocaman bir cevizin damın tam orta yerinde öylece durduğunu gördü. Birden tüm sinirleri boşalırcasına kahkahalarla gülmeye, daha doğrusu ağlamayla karışık acaip sesler çıkararak gülmeye başladı. Diğer askerler ne olduğunu anlamaya çalışırlarken o birden atılıp cevizi yakaladı ve ne yapacağını bilemez bir durumda "bu ceviz, bu ceviz" diye bağırmaya başladı. Komutan hemen çıkıp yanına gitti ve elindeki cevizi alıp tüm hışmıyla yere fırlattı ve askerlere dönerek, "herkes iki saat istirahat etsin, ondan sonra baltaları alarak karakolun çevresindeki tüm ağaçları kesmeye başlayacağız" emrini verdi. Verilen emir dakikası dakikasına yerine getirildi. Aradan dört saat bile geçmeden tüm ağaçlar yere devrilmişti.

Köy sakinleri gece boyu devam eden amansız "çatışmanın" sonuçlarını görmek için merakla toplandıkları karakolun yanında kesim işini görünce büyük bir şaşkınlık içine düştüler. Ne olduğunu anlamak mümkün değildi. Askerlere sorduklarında da bir cevap alamıyorlardı. Çünkü komutan onlara *"bu geceki olay aramızda sır olarak kalacak, çevreye duyuran olursa vay haline"* diyerek sert bir uyarı yapmıştı. Ama bu uyarı da askerlerin nefretini hafifletmemişti. Köylülerin ısrarlı sorularına gizlice cevap vererek durumu anlatmışlardı. Aradan yarım saat bile geçmeden olay 7'den 70'e tüm köylüye yayılmış, herkes işini bırakıp "kahraman Mehmetçik"in zavallılığını konuşmaya ve hallerine gülmeye başlamıştı.

Kürdistan Gençliği Ulusal Bayrak ile...

Baştarafı Syf: 17'de

mediler mi? Böylelikle Kürt-Arap kardeşliğini Saddam'ın şahsında göstermeye çalışmadılar mı? "Bizimkiler"in komedilerinin tamamlanması için günümüzün M. Kemal'i olan K. Evren'in fotoğrafı eksikti (M. Kemal'in fotoğrafı zaten "Sol Birlik"in mimarlarında tarihleri boyunca eksik olmadı).

Burada belirtmek gerekir ki; maalesef Türkiye halkı ve gençliğinin Moskova'daki gençlik festivalinde kendini temsil edecek gücü henüz yaratamadığı gerçeği vardı. Ama Kürdistan halkı, bayrağı etrafında mücadele ettiği ERNK'nin temsilciliğiyle temsil edildi. Böyle bir platformda ilk kez Kürdistan ve Kürdistan halkı, yükselttiği mücadele sayesinde temsil rolünü oynayabildi. Önder gücümüz PKK'nin özel olarak Festival için hazırlamış olduğu **Kürdistan'da Gençliğin Durumu** broşürü (İngilizce) yaygın olarak dağıtıldı. Yine PKK programının İngilizce, Almanca, Arapça ve Türkçe baskıları ile tüm dillerden yayınların dağıtımı, delegelerin büyük bir ilgisi içinde gerçekleşti.

Festivalin son gününde dünya halklarının temsilcileri ellerinde ulusal bayrakları, görkemli gösteriler düzenlediler. Ve bu yılki Festival yepyeni bir ulusal bayrağın dalgalandığına tanık oluyordu.

Evet bu, Kürdistan halkının altında savaşım verdiği ERNK bayrağıydı. Gelecekteki bağımsız ve özgür Kürdistan'ın bayrağını ilk kez tüm dünya halklarının temsilcileri bir arada görebilme şansına kavuşmuşlardı.

Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi

Yaşasın Bağımsızlık ve Proletarya Enternasyonalizmi

Bir ERNK Taraftarı

EMEKÇİLERİN

DİLİNDEN

Yıllık iznini Kürdistan'da geçiren yurtseverlerin Ulusal Kurtuluş Mücadelemize ilişkin değerlendirmeleri

"Halkımızın Öncüye Güveni Sonsuzdur"

İznimi geçirmek amacıyla Kürdistan'a gittim. Karakoçan'a giderken, Kürdistan sınırına kadar herhangi bir arama ya da baskıya rastlamadım. Ama ülkede her sokak başında bir grup asker ve polis ellerindeki ateşlemeye hazır silahlarla beklemekteydi. Sadece bu görüntü bile, halkımız üzerindeki baskıyı izah etmeye yetmektedir.

Ülkemizi saran açlık ve sefalet ise görüntünün diğer yönünü oluşturuyordu. Herkes "ya savaşa katılacağız, ya da yurtdışına gidip ekmek parası kazanacağız" demekteydi. Ama bu sıkıntılı yaşama rağmen, halkta gördüğün şey, geleceğe umutla bakmalarıydı. 15 Ağustos sonrası gelişen mücadele halktan büyük destek görmektedir. Düşmanın tüm sahte vaadlerine rağmen gerçekleri gören ve tek kurtuluşun mücadeleyle mümkün olabileceğini kavrayan halkımız, düşmanın barbarlığını da iyi tanımış durumdadır.

Sömürgeciler, bir yandan fiziki işkence ve baskıları gündeme getirirken, bir yandan da psikolojik savaş türlerini uygulamakta, devrimci hareket aleyhinde çok çeşitli yalan propaganda ve demogojiler yapmaktadırlar. Helikopterlerle havadan atılan bildirilerde şehit düşmüş birçok devrimcinin resmiyle birlikte tehditler yağdırılmaktadır. Ama yöre halkı Delil DOĞAN, Zeki YILDIZ, Baki KAHRAMAN gibi önder devrimci savaşçıların resimlerini gördüğünde düşmana olan kinini daha da bilemekte, böylece düşmanın çabaları tersinden bir etki bırakmaktadır.

Yeni bir takım yasalar da çıkaran faşist barbarlar, gece dışarı çıkma yasağı koymuşlardır. İlerde halka silah vereceklerini de söyleyen sömürgeciler yörede kendilerine uşaklık yapanların sayısı az olduğundan çılgınlaşmaktadırlar. Halk geçmişte devrimcileri yeterince tanımıyordu. Bizler de birdizi yanılgı içerisine girmiştik. Ama bugün onların gerçek yapısını kavramış durumdayız. Bunuda içinde yaşanılan baskılı dönemde, her koşul altında Onlara destek olmakla göstermekteyiz. Gençlik de artık tüm istem ve özlemlerini mücadelenin zaferinde bulacağını kavramış durumdadır. Çoğu askere gitmemekte, HRK saflarına katılmak için sıra beklemektedir. Aynı yöreden bir gencin askerden cenazesinin gelmesi yörede büyük bir etki bırakmıştır. Hiç kimse sömürgecilere güvenmemektedir. Yine dağda hayvan otlatan üç çocuğun Türk askerleri tarafından paramparça edilerek hunharca katledilmeleri de halktaki kin ve öfkeyi iyice arttırmıştır.

İznimin bitimine doğru, Bingöl yakınlarında bir karakol basıldı. Bu eylemin ardından sömürgeciler alana büyük çaplı güç yığdılar. Halka yönelik tehditler, "dünyayı başınıza yıkarız, evlerinizi yakarız" türündendi. Ama halk bunlara hiç aldırmıyordu. Bu eylemden kısa bir süre sonra, 14-15 Temmuz gecesi saat 21 sıralarında Karakoçan şehir polis karakoluna büyük çaplı bir baskın düzenlendi. Biz evimizin önünde oturmuş komşularla sohbet ediyorduk. Birden ceryanlar kesildi. Aradan 1 dakika geçmeden silah sesleri gelmeye başladı. Tüm kasaba halkı damların üzerine çıkmış olup-biteni anlamaya çalışıyordu. Çatışma yaklaşık 1 saat devam etti ve sona erdi. Sabahleyin herkes haber almak için koşuşturuyordu, ama düşman kayıplarını ısrarla gizliyordu.

Bu eylem halktaki cesareti bir kat daha arttırdı. Konuştuğum tüm insanlar -meseleleri biraz anlayan- yaşasın PKK diyorlardı. Gençlerin çoğu eylemden sonra okula gitmemeye başladı. Kemalizmden başka birşeyin öğretilmediği bu zehir yuvalarının kendilerine birşey kazandırmayacağını söylüyorlardı.

Halk bugün partiden destek ve kısa sürede silahlandırılmayı istiyor. Düşmana karşı direnişe atılmak isteyen insanlarımız öncüsüne güvenmektedir.

Partimizi, Cephemizi ve Ulusal Önderimiz APO'yu bir kez daha selamlayarak tüm HRK savaşçıları ve militanlara başarılar dilerim.

Yurtsever Bir Kürt Kadını
9.8.1985

"Artık Herkesin Gözünde Umut Parıltıları Var"

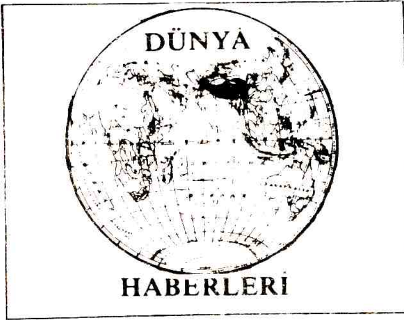
İznimi geçirdiğim Diyarbakır'a vardığımda buranın gerçek bir işgal alanı olduğunu gördüm. Bindiğim taksinin şöförüne genel durumu sorduğumda, çok kapalı ve kısaca, durumlar çok karışık, devlet epey sıkışmış diye cevapladı. Konuşma tarzında, epeyce korktuğunu ama devletten de nefret ettiğini anlamak mümkündü.

Diyarbakır'da bir müddet kalıp, yakınlarımı görmek amacıyla Kurtalan'a gittim. Yolda otobüsümüz birçok kez aramadan geçirildi. Halk bu duruma alışmış görünüyordu. Çünkü evlerinde dahi hapis hayatı yaşıyorlardı adeta. Akrabamın evinde kaldığım süre içerisinde yanıma birçok insan geldi. Çoğu henüz devrimcilerle bağlantı kuramamıştı. Kendilerine gelişmeler hakkındaki düşüncelerini sorduğumda verdikleri cevapta devletin, devrimciler hakkında yaptığı anti-propagandaların etkisi görülüyordu. Onlara bildiğim ve dilimin döndüğü kadarıyla gerçekleri anlattığımda çabucak ikna oldular ve bana hak verdiler.

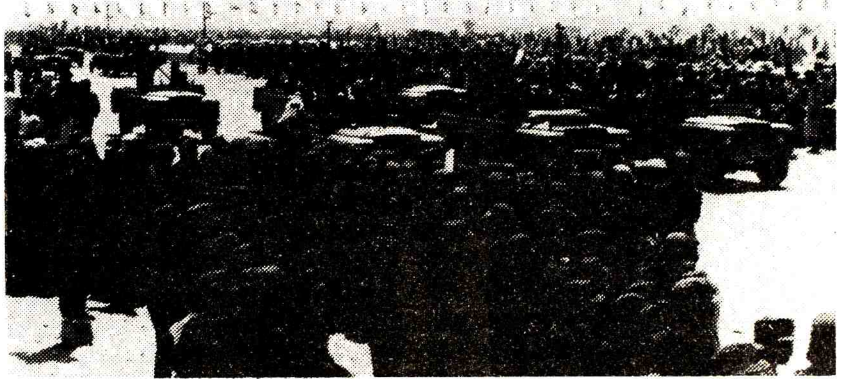
Birkaç gün de burada kalıp Siirt'e geçtim. Devlet hastahanesinde çalışan bir yakınımı ziyarete gittim. Akrabam o günlerde HRK savaşçıları tarafından bir muhbir'in cezalandırıldığını söyledi. Halk bu eyleme çok seviniyordu. Ayrıca kimliği belirlenemeyen bir cenazenin hastahaneye getirildiğini ve bu cenazeyi yıkamak isteyen bir hocanın yüzbaşı tarafından engellendiğini de söyledi. Ben nedenini sordum. Yüzbaşının "bu teröristtir" dediğini duyduğunu söyledi. Yine o günlerde operasyon'a giden bir askeri aracın yolda önünde gördüğü bir karartıyı "teröristler" sanarak şarampola yuvarlanması sonucu çok sayıda ölü ve yaralının var olduğu söyleniyordu.

Bu alanda operasyonlar oldukça yoğundu. Her gün köylere baskın düzenlemekte, kendilerine uşaklığı kabul edipte silah alanları kontrol etmekteydiler. Silah veripte şüphelendiklerinden tekrar geri alıyorlardı. Ayrıca bu silahları ne için aldığını başlangıçta kavramayan bir çok kişi götürüp geri veriyordu. Bir de her köye 200-250 bin lira karşılığında telsizler vermektedirler. Telsizler muhtar yada imamın

Devamı Syf: 24'te

"Çöl Savaşı" Yürüten POLİSARİO Gerillalarına Karşı Görülmemiş Önlemler Alındı

72 bin nüfuslu Batı Sahra halkı, 1970'lerden bu yana uçsuz bucaksız çöllerde, kendilerini sömürgeci egemenlik altında tutan gerici Fas yönetimine karşı çok yönlü bir mücadele sürdürmektedirler. En zor koşullarda sürdürülen, tüm dünyada saygı uyandıran bu mücadeleye önderlik eden Polisario Halk Cephesi topraklarının önemli bir bölümünü kurtarmışsa da henüz nihai zafere ulaşamamıştır.

Oldukça engin bir fedakarlık ve azim isteyen böylesi bir mücadele dünya halklarının bağımsızlık ve sosyalizm uğruna verdikleri savaşıma güç ve enerji veren bir özelliğe de sahiptir. Batı Sahra halkının en ilkel bir donanımla karşısında savaştığı gerici Fas devleti ise emperyalistlerin en güçlü silahlarıyla bu 72 binlik halka karşı savaşmaktadır.

En son olarak da Batı Sahralıları belli bir alana hapsetmek ve teslim olmaya zorlamak amacıyla "anti-gerilla duvarı" olarak bilinen kumla doldurulmuş yürüyen bir duvar icat etmiştir. Bugüne kadar hazırlıkları büyük bir gizlilikle sürdürülen bu duvar gerici Fas yönetimine epeyce umut vermekte. bu taktikle Sahralıların teslim olacakları hesaplanmaktadır.

Ama şunu belirtmek gerekir ki, halkların devrimci seli önünde değil bir duvar, sayısız duvar da kurulsa boşa çıkarılacak ve mücadelelerimizin önüne çıkarılan her engel başarıyla aşılarak zafere gidilecektir. Batı Sahra halkı da Polisario Cephesi önderliğinde, mücadelesi önüne dikilen, son teknik araçlarla donatılmış olan bu "anti-gerilla duvarı"nı yerle bir edecektir.

★

UGANDA HALKININ KADERİ

27 Temmuz 1985 günü yapılan bir darbeyle iktidarı ele geçiren General Okello, yönetime el koyduğu günlerde yaptığı açıklamaların tersine bir politika izlemeye ve geçmiş yönetimin uygulamalarını devam ettirmeye başlamıştır. Bizzat yönetimin askerleri tarafından ülke genelinde yaygınlaştırılan yağma ve talan hareketleri başkent Kampala'da giderek yoğunlaşmış bulunmaktadır.

Okello yönetiminin bu tavrı halkta büyük tepki yaratırken, Uganda'da uzun süreden beri mücadele veren iki büyük gerilla örgütünden "Uganda Ulusal Direniş Ordusu" ve "Uganda Onarım Cephesi" sorumluları, yaptıkları açıklamalarda, başlangıçta Okello yönetiminin politikasını uygun bulduklarını ancak gelinen noktada yönetimin uygulamalarına karşı olduklarını açıklamış ve savaşa devam edeceklerini de ilan etmişlerdir.

Mevcut durumda Uganda'nın ciddi gelişmelere gebe olduğu ve sözkonusu direniş cephelerinin halkı kendi saflarında birleştirerek köklü bir yönetim değişikliğine gidebilecekleri muhtemel gelişmeler olarak belirlenebilir.

★

TAMİLLER, SRİ LANKA HÜKÜMETİNE SOĞUK TERLER DÖKTÜRÜYOR

Uzakdoğu'nun yoksul ve az nüfuslu ülkelerinden biri olan Sri Lanka'da yaklaşık üç yıldır, bağımsızlık isteyen Tamil Gerillaları ile gerici hükümet arasındaki çatışmalar en üst boyutlara ulaştı. Yüzlerce sivilin öldüğü çatışmalar gıderek hükümetin aleyhine gelişmektedir.

Eski bir İngiliz sömürgesi, ve eski adı Seylan olan Sri Lanka, 1948'de klasik sömürge konumundan kurtularak İngiliz uluslar topluluğu üyesi haline gelmiş, ancak emperyalistlerin yeni-sömürgesi olmaktan kurtulamamış bağımlı ülkelerden birisidir. Diğer Asya ülkeleri gibi Sri Lanka'da birçok halkın bileşimiyle oluşan bir devlet yapısına sahiptir. Böylesine ağır çelişkileri bağrında toplayan ve ülkenin sosyal-ekonomik konumuyla da giderek kızgın bir ortam yaşayan Sri Lanka'da 1983'ten buyana patlak veren olaylar kimse açısından da yadırgatıcı olmamıştır. Zira ülke nüfusunun yüzde 18'ini oluşturan Tamiller bağımsızlıklarına ulaşmak amacıyla başlattıkları girişimlerini silahlı bir mücadeleye dönüştürmek zorunda kalmışlardır.

Çelişkilerin en yoğun olduğu Asya ve Hint yarımadası ülkelerinde gereken doğru devrimci ve çağa uygun bir mücadelenin verilmeyişi yüzünden sorunların çözümü hep emperyalistlerin güdümüne bırakılmakta, işbaşındaki gerici yönetimlerin yerliliğine rağmen, her yönüyle yabancı egemenlik rahatlıkla hissedilmektedir. Tekellerin en önemli ham madde kaynaklarını oluşturan bu alandaki ülkeler, özellikle son yıllarda ciddi sorunlarla çalkalanmaktadırlar.

Bir kısmının Hindistan'da da yaşadığı Tamiller, bir yanda Sri Lanka'da bağımsız yönetimin kurulmasına çalışırken, bir yandan da kendi bağımsızlıklarını elde etmek istemektedirler. Bu amaçla 1983'ten buyana sürdürülen gerilla savaşı önemli başarılar elde etmiş ve hükümeti görüşmelere oturmaya zorlamıştır.

Özerklik konusunda yapılan görüşmeler belli bir seviyeye gelmişse de, o esnada 200 kadar Tamillinin hükümet kuvvetleri tarafından kurşuna dizildiği haberi üzerine gerilla sorumluları görüşmelerden çekilmişlerdir. Onların bu tavrı karşısında yapılan katliamı inkar etmeye çalışan hükümet yetkilileri yoğun tepkilere de hedef olmuşlardır.

★

CEPHE ETRAFINDA BİRLİK, HALKIMIZI ZAFERE GÖTÜRECEKTİR!

Geçen sayıda **Hedef Bağımsız, Özgür ve Demokratik Bir Kürdistan** yazısını ele alırken, bir çok yönüyle çeşitli yazılarda açıklanarak kamuoyuna sunulan programın, günümüzde geniş bir izahının yapılması ve bununla konuyu kitleler arasında yaygın tartışıp özümsetmeyi amaç edindiğimizi belirtmiştik. Ayrıca amacımızın programı sadece tartışmaya sunmak değil, onu tüm yönleriyle kavratma doğrultusunda bir tartışma yürütmek olduğunu vurgulamıştık. İşte bundan hareketle yayınlayacağımız bir dizi yazıdan biri olan bu ilk yazıda programın ilk bölümünü ele alıp, kısa bir izahını yapacağız.

A) Kuzey-Batı Kürdistan toplumunun ulusal bağımsız ve demokratik bir toplum haline getirilmesi için:

I- Kurtuluşun sağlanabilmesi için halkın en geniş siyasal birliği ve bu temelde en gelişmiş askeri ve siyasi gücünün yaratılması. Bu nedenle:

1. Halkın siyasal birliğini gerçekleştirme araçları olarak köylü, gençlik, kadın, işçi, esnaf vs. ulusal kurtuluş birliklerinin oluşturulması ve bunların merkezi ve bölgesel düzeydeki ulusal kurtuluş komitelerinde birleştirilmesi. Halkın topyekün örgütlenmesinin sağlanması için bu örgütlerin her alanda yaygınlaştırılması.

Ulusal Kurtuluş Cephesinin pratikte gördüğü işlev esas olarak kitleleri devrim için ayağa kaldırmaktır. O nedenle gelinen dönemde her alanda kitlelere UKC'ni dayatmak, onun görevlerini kavratmak zorunlu bir tarihsel görevdir. Halkımızın, sömürgeciliğe karşı muazzam bir kin, öfke ve nefret duyduğu son derece aşikardır. Bu objektif bir gerçekliktir. Bu objektif gerçekliği UKC'nin bu ilkesinin emrettiği doğrultuda harekete geçirmek gerekir.

Özellikle gençlik ve köylü kitleleri başta olmak üzere, işçi, esnaf, memur, kadın vb. kitlelerin yurtsever örgütleri yaratılacaktır. Yurtsever gençlik birlikleri, yurtsever köylü birlikleri gibi örgütler altında tüm bu kesimler planlı ve programlı bir mücadele içerisine çekileceklerdir. Yurtsever ve mücadeleci güçler bu birlikler içinde örgütlendirilip görevlendirilecek, her yörenin ve sosyal yapının özelliğine uygun çalışma tarzları da hayata geçirilecektir.

Mücadelemizde savaşçı gücün belkemiğini oluşturan köylülüğün cephe, örgüt ve birimleri içerisinde birleştirilmelerine ve düşmana karşı daha güçlü hamleler yapmalarının sağlanmasına özel önem verilecektir. Cephemizin demokratik dönüşümler sağlayacak olan mücadelesi Kürdistan köylülüğünün temel sorununu oluşturmakta ve bu uğurda savaşa atılmakta da asla tereddüt etmemektedirler. Bu Ulusal Bağımsızlık Mücadelemizin çözeceği en temel sorunlardan biri olduğundan daha şimdiden köylülük mücadeleye aktif olarak katılmakta ve oldukça büyük fedakarlıklar yapmaktadır. Cephemiz yaratacağı örgütlerle bu güç birikimini ve dağınık olan enerjiyi toparladığında muazzam bir atak yapılabilecektir.

Kürdistan'da öncünün politik bir güç haline geldiği 1978'ler sonrası dönemde, mücadele ettiği birçok düşman gücün içerisinde en baş sırayı da feodal-kompradorlar ve hain toprak ağaları oluşturuyordu. Birçok bölgede bu feodallere vurulan güçlü darbelerle etkinlikleri kırılmış ve o güne kadar mazlum halkımıza ve özellikle de yoksul köylülüğe çektirdikleri acıların, sıkıntıların hesabı sorulmuştur. Yapılan bu eylemler halkımızın devrimci öncüye olan güvenini arttırdığı gibi, mücadelemizin yaratacağı kitle örgütlerine de daha o zamandan güçlü bir zemin hazırlamıştır.

Şehir ve kasabalarda da öğrenci gençlik başta olmak üzere, işçi ve işsiz gençliğin örgütlendirilmesi için uygun örgüt biçimleri yaratılır, bu kesimlerin sorunlarının temeline inilir ve çözüm yolu olarak mücadelenin zafere ulaştırılması gerçeği kavratılırsa Kürdistan gençliği de savaşımımızın en önemli halkasını oluşturmakta gecikmeyecektir. Hele birde daha şimdiden her kesimden gençlerin HRK saflarına katılmak için yoğun bir istek içerisinde bulundukları hesaba katılırsa, Cephe örgütlenmemizin bu yönüyle de kolayca başarılabileceğini söyleyebiliriz. Sömürgeci Türk devleti Kürdistan gençliğine hiçbir şey vermemiş, tersine onun herşeyini elinden almaya, onu adeta havada bir yaşam içine itmeye çalışmıştır. Asimilasyon politikası en fazla bu kesim üzerinde uygulanmış, kendi gerçekliğine yabancılaştırılan gençlik giderek yoz bir yaşam içerisine itilmiştir. Özellikle de cunta sonrası dönemde özel bir politikayla gençliğe yönelen faşist Türk sömürgecileri, biryandan baskı ve işkencelerle onları korkutup sindirmek istemiş, bir yandan da fuhuş, lümpenlik vb. toplumsal pislikler içerisine sürükleyerek insanlıktan dahi çıkarmaya çalışmışlardır. Ancak mücadeleyi az çok tanıyan ve belli oranda da sempati duyan Kürdistan gençliği, bu uygulamalardan kısmen de olsa etkilenmişse de asıl olarak sömürgecilere karşı daha fazla kin ve nefretle dolmuştur. Yeni dönem mücadelesinin ülke sathında sesini duyurmasıyla birlikte gençlikte meydana gelen kaynaşma ve coşku, bu kesimin mücadeleye katılmada ne oranda aktiflik göstereceğini açığa çıkarmaktadır. Gençlik Ulusal Direniş Komitelerinin örgütlendirilmesinde gecikilmez ve çeşitli uygun planlarla bu kesime yönelinilirse kısa sürede başarılı bir örgütlenmenin gerçekleştirileceği şimdiden görülebilmektedir.

Toplumun diğer katmanları da buna benzer özellikler taşımakta, sömürgeciliğe karşı tüm toplumda yoğun bir muhalefet ve nefret her alanda görülmektedir. Objektif durumun böyle olması da Cephe örgütleri ve Komitelerini oluşturmada bizlere önemli kolaylıklar sağlayacaktır.

Halkımızın tüm sınıf ve katmanlarına mensup bireylerinin talepleri vardır. Sınıf konumlarına göre özlemleri farklı olabilir. Zaten farklı özlemlerin taşınması reddedilmez doğal bir olgudur. Fakat farklı özlemler de taşınsa; halkın ortak hedefi olan, zulme, baskıya ve sömürüye karşı siyasal birliğini yaratmak zorunludur. Ve bu siyasal birlik, halkın geneldeki eylemliliğini yaratacaktır. Bu da ortak bir bayrak altında savaşımdır. Bu bayrak da kurtuluş için ulusal bir cephenin bayrağından başkası değildir. ERNK'nin ilanıyla bugün bu yaratılmıştır. Şimdi sorun bunun pratikte örgütlendirilmesidir. Bunun araçları da toplumumuzdaki çeşitli kesimlerin (köylü, gençlik, kadın, işçi, esnaf vs.) ulusal kurtuluş birliklerini oluşturmak ve bunları merkezi ve bölgesel düzeydeki ulusal kurtuluş komitelerinde birleştirmektir. Bunlar her alana yaygınlaştıkça halkın top-

yekun örgütlenmesi de sağlanmış olacaktır.

Bu nasıl gerçekleşecektir?

Her şehir, köy ve mahali birimlerde kendisini örgütlendiren parti çekirdekleri; halk içinde hareket edecek ve onun içinde ilişkiler oluşturacaktır. Besbelli ki bu kitleler üretimden kopuk değil, üretim faaliyeti içindedirler. Yani işçidir, köylüdür, esnaftır. O halde onun örgütlendirilmesi de üretimden kopuk düşünülemez. Öyleyse üretimdeki konumuna göre bir örgütlendirme yapılacaktır. Yani işçileri sendikalarda veya işçi birliklerinde, köylüleri kooperatiflerde, esnafları esnaf örgütlerinde vs. Yine öğretmenler, öğrenciler, aşiret reisleri, hatta yurtsever ağaların dahi örgütlendirilmesi gerekir. Bunların parti bağlarıyla bağlanamayacağı son derece açıktır. Tüm bu kesimleri en alt birim örgütlenmesi olan köy, mahalle vs'ye kadar kendi örgütlerini yaratırken; diğer yandan bunların bileşiminden ortak ulusal kurtuluş komiteleri örgütlendirmekle yükümlüyüz. Yani köylere, mahalle ve semtlere kadar var olan tüm örgütlerin ortak temsili ile köy, mahalle vs. ulusal kurtuluş komitelerini örgütlendirmek. Ve böylelikle merkezden en alt birim örgütlenmesine kadar tüm ulusu kapsayan yönetici ulusal organlar örgütlendirilmiş olacaktır.

Bunlar aynı zamanda gelecekteki Bağımsız Demokratik ve Özgür Kürdistan iktidarının ilk embriyon örgütlenmeleri olacaklardır.

2- Halkın kendini koruma ve milis teşkilatının oluşturulması gerilla örgütlenmesinin geliştirilmesi ve halk ordusunun yaratılması.

Milis teşkilatlanmasının halk savaşında önemli bir rol oynadığı tartışma götürmeyecek kadar açıktır. Milis, halkın silahlı olması demektir. Fakat bir gerilla gibi üretimden kopuk değildir. Bizzat üretimde olan halkın, düşmana karşı kendini savunma örgütlenmesidir. Aslında halkımız sürekli zorbalığa maruz kaldığı için savunma temelinde daima silahlanmıştır. Genellikle Kürtlerin silah sevdiği yaygın bir düşüncedir. Özünde ona bağlı olmak zorundadır da. Zira onun yaşamı ondan ayrı düşünülemez. Toplumumuzda her şey zor temelinde çözümlenir. Güçlü olan kazanır. Bu, toplumumuzun kendiliğinden taşıdığı milis karakterdir. Bunu halk savaşında önemli bir güce dönüştürmek için, örgütlü ve bilinçli bir muhteva kazandırmak gerekir.

Milis üretime bağlı ve yerleşiktir. Bunun için de gerçekleştirilecek uygun bir eğitim ve seçimle geniş gerilla birlikleri için savaşçılar yetiştirilecektir. Ve ordulaşma da bu temelde gelişecektir. Düşman için en korkutucu olan da budur. Zira köylünün, işçinin, halkın kendisi milistir, silahlıdır. Tüm bir halk ona düşmandır. Burada her köy, her kaya onun için bir tuzak oluverir. Veya TC basınında kendisinin de ifade ettiği gibi, "gündüz külahlı gece silahlıdır." Bu, TC'nin tüm bir halkla savaştığının açık itirafıdır. Evet, gündüz üretimdedir, ama gece düşmana tuzak hazırlamakla meşguldur. Düşmanın korkunç boyutlara varan silah toplama operasyonlarının, halkı silahsızlandırmak amacıyla yapıldığı son derece açık değil midir? Buradan geniş gerilla birlikleri, hareketli birlikler ve giderek ordumuzun doğacağını; kanın ve canın buradan alındığını iyi bilmektedir.

Mücadelemizin geldiği noktada halkımızın milis geleneğine kazandırılacak, modern biçimlerle ortaya muazzam gelişmelerin çıkarılacağı daha şimdiden açıkça görülmektedir.

3- Eylem alanında: Halkın temel gereksinimlerinden yola çıkarak ve kendiliğinden gelişme durumundaki kin, öfke ve protesto hareketlerinden miting, yürüyüş gibi daha ileri siyasal eylemlerin geliştirilmesi. Silahlı propaganda. Genel ve kısmi ayaklanmalar. Halk savaşının, basit gerilla biçimlerinden en gelişmiş biçimlerine kadar uygulanması.

Bizde Silahlı Propagandanın, hem geçmiş direniş pratiğimizde, hem de yeni dönem faaliyetlerimizde yaygın uygulandığı biliniyor. Ve bu bizde temel örgütleyici araçtır. Onun eylemliliği ve hareketi halka güven verir, düşmanın otoritesini yıkar. Bu temelde yürüttüğü siyasal ajitasyonla halk kitlelerini örgütler, eyleme kaldırır. Vietnam halkının mücadelesi, silahlı propagandanın oynadığı fonksiyonu kavramak için mükemmel bir örnektir. Orada silahlı propaganda hem Ulusal Kurtuluş Ordusunun, hem Ulusal Kurtuluş Cephesinin ve hem de partinin çekirdeklerini oluşturmuştur.

Bizde de daha başlangıçtan itibaren oldukça kapsamlı bir rol oynamaktadır. Geçmiş direniş pratiğimizde hain feodallere, ajan-muhbir ağına karşı uygulanan devrimci şiddet ve bu temelde yürütülen siyasal ajitasyon faaliyetleriyle kitleler ayağa kaldırılmıştır.

15 Ağustos 1984'te HRK'nin ilanıyla silahlı propaganda ülke çapında yaygınlaştırılmış, bel kemiğimiz olan köylülük içinde eğitim faaliyetlerine ağırlık verilerek gerillaya politik hazırlık yaratılmıştır.

Taktiksel geri çekilişin ardından ise yeniden ülkeye girişle ajan-muhbir ağına karşı yaygın devrimci şiddet uygulanmış, bu temelde halk içinde siyasal örgütlendirme faaliyetleri derinleştirilmiştir.

Kürdistan'da halk kitlelerinin yoğun olarak katıldığı bir halk savaşının, gerillanın hızla ve özenle geliştirildiği bir devrimci savaşın ilk adımlarının Silahlı Propaganda ile atıldığı kapsamlı bir direnme savaşının içinde bulunmaktayız. Gelinen bu seviyenin tarihi sorumluluğu ağır olmakla birlikte, yaratacağı sonuçlar da oldukça güçlü olacaktır. Bunun için gereken siyasal ortam mevcuttur. Şunu açık yüreklilikle belirtebiliriz ki, birçok çevre tarafından "yıkılmaz, yenilmez" olarak lanse edilen faşist Türk ordusu daha şimdiden HRK birliklerinin saldırıları karşısında büyük bir acizlik içerisine girmiş, uygulanan Silahlı Propaganda attığı bu ilk adımda üstün bir başarıyla çıkmıştır.

Dikkat edilirse bugün silahlı propagandayı aşan eylemlerle Türk sömürgeciliğinin taburlarına yönelinilmektedir. Silahlı propaganda Parti ile kitleler arasında köprü rolünü başarıyla uygulamaktadır. Bu da gerillaya geçişi yaşadığımızı gösterir. Artık basit gerilla biçimlerinden en gelişmiş gerilla biçimlerine kadar, bir taraftan mevcut gerilla birliklerini yetkinleştirerek, öte yandan milis teşkilatları içinde derinleştirilecek olan faaliyetlerle gelişmiş gerilla birlikleri yaratılacaktır.

Elverişli siyasal ortam ve halkımızın objektif durumu, silahlı mücadelemizin de daha hızlı gelişmesini beraberinde getirecektir. Bundan sonraki süreçte öncü gücün siyasal ve askeri taktikleri başarıyla uygulaması halinde kısa süre sonra artık hareketli birliklerin de katıldığı bir devrimci halk savaşı düzeyine ulaşılabilecektir. Halkımız yaygın bir biçimde direnişe katılmakta isteklidir. Var olan öfkeyi bir patlama noktasına ulaştırarak kitle ayaklanmalarını yaratmakta Silahlı Propaganda ve gerillanın ülke sathına yaygınlaştırılarak geliştirilmesine bağlı olacaktır.

★★★

Savaşımı Ete Kemiğe Büründürmek...

Baştarafı Syf: 10'da

çok zordur. Ama bu kalıcı ve gerçektir. Her toplumsal sınıf ve katmana onun anlayacağı bir biçimde ama ödün vermeden gitmek ve bunda ısrar etmek doğru yolda olan siyasi bir bütünlüğün vazgeçemeyeceği bir şeydir...

Bağımsızlık, özgürlük, eşitlik belgilerinin içeriği boşaltılmadan kitlelere ulaştırılmalıdır. *«Düşünceler kitlelere mal olmadan maddi bir gerçeklik durumuna dönüşemezler»* görüşü esas alınmalıdır.

Özgürlüğün ve bağımsızlığın yolu kitlelere uzun ve sabırlı bir çalışma ile gösterilir. Bütün bunlar yapılırken halkımızın ne denli büyük bir güç olduğu ve her türlü fedakarlığın onun uğrunda seferber edildiği unutulmaz. Halkımızın birer "sadık" evladı olduğumuz her şeyimizle kanıtlanır. Ama bunlar yapılırken asla halk dalkavukluğuna düşülmez. Halkın en küçük güncel çıkarları dahi göz ardı edilemez ve bunların ziyan olmaması için elden gelen yapılır. Ama halkımızın da kendi kurtuluşu için bir çok acılara, özverilere katlanması gerçeği de ortadadır. Diyelimki biz devrimci çalışmalarımızı yaparken, egemen güçler halkın ilgisini önlemek, desteğini engelemek, ona gözdağı vermek için baskıya, zulme başvurursa çalışmalarımızı durdurmalı mıyız? Zaten egemen güçlerin almak istedikleri sonuçta bu değil midir? Bu bakımdan halkın evladı olarak onunla birlikte savaşacak, onunla bütünleşecek, onunla sevinip onun acılarını paylaşacağız, ama her şeye karşın devrimci savaşımımızdan ödün vermeyeceğiz. Geleceği, aydın, eşit ve özgür bir geleceği yaratabilmek için bir çok acılara, kayıplara halkımızla birlikte uğrayacağız ve katlanacağız. Özgürlüğün bedeli elbette ağırdır ve bunu halkımızla birlikte ödemeye hazır olmadığımız sürece ona ulaşmamız da olanaklı olmaz.

Özgürlük, bağımsızlık ve eşitlik savaşımı veren her halk türlü güçlükleri yenmek, acılara, kırımlara ve katliamlara katlanmak zorundadır. Tarih bunun örnekleriyle doludur. Yeterki katlanılan bu acılar, dökülen kanlar ve verilen canlar doğru bir yol göstericilikte ve özgürlük ve bağımsızlığın gerçek yolunda olsun. Halkın bu özverisi boşa gitmesin. Kırımlar, katliamlar sonucu dökülen kanlar özgürlük yolunda alınan mesafeye can verip kan olsun. Özgürlük ve bağımsızlık belgileri her gün biraz daha kitlelerde yankı bulsun. Özgürlük, eşitlik ve bağımsızlık düşüncesi kitlelerle kucaklaşarak ete kemiğe bürünsün. İşte o zaman her şey yerli yerini bulmuş kurtuluş savaşımı zafer yoluna girmiştir.

Bilimsel dünya görüşünden kaynaklanan ilkelerimiz toplumsal gerçekliğin somut irdelenmesinin somut sonucu olarak biçimlenmiş, yetkin kadrolarımız özverili ve sabırlı bir çalışma içine girmişse, halkımıza inanıyor ve güveniyorsak bu düşüncelerin eninde sonunda onunla bütünleşerek ete ve kemiğe bürüneceğine kuşkumuz olmamalıdır. Bilimsel bir öğretinin yol göstericiliğinde, sağlam kadroların öncülüğünde bilimle donatılmış, özgürlük ve eşitlik isteyen bir halkı yenecek bir silah yer yüzünde yoktur ve olmayacaktır da.

Kürt halkının da sömürgeciliğin ve emperyalizmin sırtını bir daha doğrulmayacak biçimde yere vurabilmesi, onun sıkılmış bir yumruk gibi öne atılması doğru siyasi ilkelerin ona götürülerek ete kemiğe bürünmesiyle olanaklıdır... Bundan sonra her türlü acının, baskının ve zulmün sonu gelmiş ve geleceğin aydın ufukları görünmüştür demektir...

Artık Herkesin Gözünde...

Baştarafı Syf: 20'de

elinde kalıyordu. Siirt ve çevresinde çatışmaların olmadığı gün yoktur. Çatışmada hergün onlarca askerin öldüğü ya da yaralandığını hastahanedekiler açıkça söylüyorlardı. Sömürgeci kolluk kuvvetleri halkı ihbarcılığa zorluyorlardı. Hemen her köyde bu yönlü uzun konuşmalar yapıyor, halka gözdağı veriyorlar. Şirvan'ın bir köyünde, bu propagandalar sonucu sömürgecilerin cesaretini ölçmek için karakola giden genç bir köylü, dağda gerillaların saldırısına uğradığını söyleyerek askerlerin gidip onları yakalamasını istiyor. Yüzbaşı bu "ihbar"a çok sinirleniyor ve "defol git başımdan ben ölmek istemiyorum, ne sen beni gördün, ne ben seni" diyerek genci kovmuş. Bu olay köylülerin içinde dilden dile dolaşıyor, herkes sömürgecilerle alay ediyordu.

Bir de Kurtalan'da yapılan banka soygunu eylemi herkes tarafından konuşuluyordu. Gerillaların cesareti ve soğukkanlılığı halk tarafından takdir ediliyordu. Herkes de partizanlara olan güven ve umudu görmek mümkündü. Onlardan söz edildiğinde pürdikkat kesiliyor, gözleri parlıyordu.

Sömürgecilerin baskıları ve yaptıkları zulüm ölçüsüzdü. Halkımız bu zulümden nihai kurtuluşun Ulusal Bağımsızlık Savaşına katılmaktan ve onu zafere götürmekten geçtiğini anlamış durumdadır, ve sömürgecilere karşı savaşmaktan yanadır. Özellikle de gençlik, hergün kendisini savaşa hazırlamaktadır. Kahramanca direnerek şehit düşen onlarca HRK savaşçısının sloganları Kürdistan halkının kulağında çınlamakta, onları savaşa davet etmektedir. Ve bugün halkımız dostunu ve düşmanını rahatca ayırdedecek seviyeye ulaşmıştır.

Yaşasın Kahraman HRK Savaşçılarının Direnişi!

Hollanda'dan yurtsever bir emekçi

Impressum:
N. UGUS
"Berxwedan"
Bank Str. 69
4000 Düsseldorf 30

Yazışma Adresi
Berxwedan
Bank str. 69
4000 Düsseldorf 30

Danimarka	5.-	dkr.
Avusturya	12.-	s.
İngiltere	0.50	£.
Hollanda	2.-	hfl.
Belçika	40.-	bfr.
Norveç	4.-	nkr.
Fransa	4.-	ff.
İsviçre	1.50	sfr.
İsveç	4.-	skr.

التي تحصل في كوردستان منذ القدم الى الآن وتحليلها ومعالجتها حسب منطقها وتقديمها على شكل تقارير للقوى التي هي قائمة بالعمالة لها ،تكون قد أصبحت شريكة في مخططات عرقلة هذه التطورات . فهذه العلاقات التي اقاموها مع حكومة أجاويد في الماضي يستمرون فيها اليوم مع الاشتراكية الديموقراطية . فهذه القوى المتحدة في نقطة ايقاف تطور ثورتي كوردستان وتركيا ،اتخذت مواقفا وأفكارا موحدة خاصة في الفترة الاخيرة وتبينت أكثر بعد عمليات ١٥ آب. وتبذل هذه القوى وبنفس الشكل جهودا مكثفة. لخداع الرأى العام التقدمي بشأن نضال الشعب الكوردستاني وحركة حزب العمال الكوردستاني (PKK) ومثلما قام الحزب الشيوعي التركي بتقديم تقارير غير واقعية الى الأممية الشيوعية بهدف خداعها في تطورات كوردستان في يومنا أيضا تسارعت هذه المساعي وباشتراك عدد أكبر من القوى . ففي السابق أرادت هذه الأوساط اقامة جدار من الاخبار الكاذبة والمحرفة أمام حزب العمال الكوردستاني(PKK) في الشرق الاوسط ، وبعد أن أردى هذا الجدار أرضا بنضال وبالممارسة العملية لحزب العمال الكوردستاني نراها تبذل جهودا مكثفة في أوربا من أجل تجريد حركة حزب العمال الكوردستاني(PKK) وتم تصعيد هذه الفعاليات الى مستويات اعلى مع عمليات ١٥ آب وبسبب الخوف الذى تحس به من التاثير الذى ستخلفه العمليات ،عملت على تلطيخ أهداف وغاية العمليات. لهذا السبب فكون النقاط التي عالجتها هذه الأوساط في نشراتها ودعاياتها الكلامية نفس المقتطفات التي بيناها اعلاه ليس مجرد صدفة . فهي حصيلة مساعيها والاشتراكية الديموقراطية يدا في يد لخداع الرأى العام العالمي التقدمي وشل تاثير نضال حركة حزب العمال الكوردستاني . ولسنا بغرباء قط على هذه المقالات وأصحاب هذه الافكار، فهم هذه الاوساط و" الرجال الاشتراكيين " .

واضح بأن الهدف ليس التعبير عن الجوهر الحقيقي للتطورات الموجودة في كوردستان وبحثها . كذلك واضح بأن الآراء الواردة في وسائل اعلامهم ليست مجرد صدفة ،فاذا كان هناك من يتناول المسألة بهذا الشكل حينها يصبح هذا السؤال لا مفر منه: لماذا لم تر هذه القوى ضرورة لمعرفة هدف وغاية هذه العمليات من مصدرها الحقيقي ، ولماذا لم تر ضرورة للسؤال من القوة التي حققت هذه العمليات ؟ ولماذا يقرعون وكل زمان الابواب التي يترددون عليها باستمرار؟ طبعا المقصود خنق أعظم مطاليب شعب في سبيل الطموحات الامبريالية ومسحه من ساحة التاريخ أيا كان الثمن ،وان انتظار تقيدها بأصول الاخلاق الصحفية والتفكير في أن هذه المنشورات ستؤدى مسؤوليتها أمام الرأى العام باجرائها تقييمات موضوعية لمن دروب الخيال . فهذه القوى في سبيل مصالح سيدتها الامبريالية ستزيف الحقائق دائما وستستمر في ارتكاب الذنوب أمام الرأى العام . كذلك فالبرجوازية الصغرى الكردية والاشتراكية الشوفينية الذين يرون حياتهم في تصفية الثورة ويجن جنونهم تجاه أصغر خطوة يمكن أن تطور الثورة وتعمل على ادخال افنديتها الى الدور وتنغمس في المستنقع أكثر بمرور كل يوم ، ليصل بها الأمر الى شتم النضال الحقيقي للشعب الكوردستاني والهجوم على النضال واضعة يدها في يد افنديتها . والملاحظ اليوم هو هذا نفسه .

*** يتبع في العدد القادم ***

هذا الحزب كان له في السابق علاقة مع (CIA) والشاه ، واليوم يقف في صف نظام الخميني يحارب ضدّ الحركة الكردية ـ الايرانية . حتى انــــه يقال انّ هناك منشقين ومعتقلين من حزب العمال الكورد ستاني في سوريا ، كما يمكن الاعتقاد بانّه ليتمكّن من شلّ تاثير هذه الأسباب قام بالهجم على المؤسسات العسكرية . ولكن ذلك لا يعني انّها خطوة على طريق تطوير نضال المقاومة الكورد ستانية ،فهي على الأغلب حركة لم الشمل حول الطلائع من جديد ولهذا السبب يمكن القـــول بأن الفترة الملحّة قد بدأت لتطور التنظيمـــات الكردية المتنامية النضال في الوطن . "

وفي احدى فقرات مقال متعلّق بنفس الموضـــوع نشر في جريدة لوموند الفرنسية بتاريخ ٢٩/٨/ ١٩٨٤ . موقّع باسم آرتون أونسال ، جاء مايلي :

" حسب أولى الاخبار ان هذه العمليات المدهشة هي من افعال حزب العمال الكورد ستاني (PKK) المعروف باسم " آبوجيلار " الذى لجأ الى الدول المجاورة بعد التدخّل العسكرى في ١٢ أيـلول ١٩٨٠ . ويعتقد بانّهم تلقوا الدعم داخل تركيـا بعد أن دخلوها عبر الحدود التركية ـ الســورية والتركية ـ العراقية .

بتحقيقه لهذه الهجمة المدهشة ، هل يريد أن يظهر عدم فعالية السدود المقامة أمام الانفصاليين ؟ أم انّه أراد رفع معنويات أصدقائه المحاصرين مــن قبل جيش طهران في ايران ؟ وأثناء الهجمات التي قام بها الانفصاليون الأكراد في أروه وشمدنلى ،في ايران أيضا هاجموا مخفرا في زنـد س . أم انــه يريد بهذه الهجمات تنظيم كردى اظهار قوتــه أمام التنظيم الآخر المقابل ؟ . "

أجل نعتقد أن كل انسان شريف يقرأ هذه الاسطر يفكّر بالآتي : اننا الانقابل هذه التوضيحـــات الحقيرة لأوّل مرّة . فالقوى الاشتراكية الشوفينيـــة والبرجوازية الصغيرة الاصلاحية الكردية التي تصف نفسها بانّها طليعة الثورتين التركية والكورد ستانية تضارب حزب العمال الكورد ستاني (PKK) منذ شهـور ، تستمر مصعّدة في سرعة طرح نفس الآراء بعد عمليـات ١٥ آب وللفت الأنظار عن الممارسات الفاشيـــة للمستعمرين الاتراك ومن حقد وكراهية الجماهير العالي ، ومن المطلب المتزايد للنضال ، وأخيرا عن النضال العظيم الذى يتمّ خوضه بقيادة حــزب العمال الكورد ستاني (PKK) ضدّ الفاشية العسكريـة ومن سؤال حساب الاضطهاد والتعذيب والمذابح التي تمارس منذ اربع سنوات ، الى نقاط أخــرى أبدت جهود اد وأوبة مخجلة . هل تكرار نفـــس الآراء في وسائل النشر الامبريالية هذه مجــرّد مصادفة سيئة فقط؟ ماذا تعني هذه التوضيحـات التي كأنّما تخرج من فم واحدة ؟ ياترى هــــل الامبريالية تعرضّت للتحوّل أم ثوارنا ، ثوار بالاسم ؟ كيف حصل وتوحدوا في نفس النقطة ؟

طبعـــا كل ذلك ليس مجرّد مصادفة . بل هــي نتائج طبيعية لمرض لفّ الأوساط اليساريـــــة التركية والكردية بعد الحكم العسكرى كـــــداء سارى وصل الى مستويات بات فيها غير قابل للشفاء . هي حاصلات " الاتفاقات المقدّسة " التي أبرمتها الاشتراكية الشوفينية واصلاحيي البرجوازيـــــة الصغرى مع الاشتراكية الديموقراطية بعد أن أدارت ظهرها للثورة بشكل مخجل ووقعت في شبكتها . وافتراق الطرق المتوحّدة على الكون ضد الثـورة يعرض ذلك أمام الأعين بوضوح .

ان تنظيمات البرجوازية الصغرى الاصـــلاحية والاشتراكيين الشوفينيين بتتبعهم للتطـــورات

من وراء الابواب المقفلة . الا أنها وعملاءها المستعمرون الاتراك ، اليوم ايضا يتهربون باصرار من تسمية النضال القومي الكورد ستاني الذى طالما تهربوا من تسميته . ولاخفاء الجوهر السامي للعمليات وللحد من تاثيرها أراد خلق فكرة أن العمليات تحقق " لاهداف مجهولة والاكثر من ذلك ليتجنب حزب العمال الكورد ستاني التناقضات الداخلية التي يواجهها " . وان الأمثلة التي سنوردها بهذا الخصوص كافية لعرض سمات هذه الدعايات امام الاعين ، ففي خبر موقع باسم (دياتر فالك) نشر في جريدة (فورفرتس ــ النشرة المركزية للحزب الاشتراكي الديموقراطي الألماني (SPD) بتاريخ ١٣ أيلول ١٩٨٤ جاء مايلي :

(رغم تقديم بيان عن هذه العمليات الآن التطورات تظهر الحادث على انه يتعلق بـ/ المناضلين اعضاء حزب العمال الكورد ستاني/. ورد ود فعل اليسار التركي تجاه مناضلي حزب العمال الكورد ستاني (PKK) بصدد العمليات متناقضة ومتنوعة . فمن ناحية ، ورغم الاعتقالات الجماعية والتعذيب والاعدامات التي تمارسها الفاشية العسكرية بينما تاكد بهذه العمليات بأن الثورية النضالية لم تصفى بعد تماما ، ويقبل هذا على هذا الشكل ، من الناحية الأخرى هناك نظرة قائلة بأن الهجمات من حيث الزمان جاءت في فترة الجماهير فيها في حالة عدم استعداد . المدافعون عن النظرة الثانية يظهرون العمليات على أنها مغامرة وتدعي بأن الشعب المدني الاعزل سيقدم المزيد من الضحايا في الهجمات المضادة التي تشنها قوى الدولة . فهؤلاء اى الاوساط المناهضة لحزب العمال الكورد ستاني يسعون لطرح سمات حزب العمال الكورد ستاني من خلال كلمة (آبوجيلار) ويدعون بانه هناك أسباب اخرى تكمن وراء العمليات . وان حزب العمال الكورد ستاني اكثر من أن يكون ماركسيا ــ لينينيا رود يمانتاليا (كلاسيكيا) فهو ببنيته النضالية من نوعية حزب تمكن من الوصول ــ وخاصة في المناطق الريفية ــ الى امتلاك قاعدة جماهيرية قوية متشكلة من الشرائح نصف البروليتارية . والى جانب انه كان اقوى تنظيم كردى قبل ١٢ ايلول فقد كان ــ حتى في تلك الفترة ــ التنظيم الكردى الوحيد الذى خاض نضالا مسلحا جديا في سبيل تحرير كورد ستان . فمن ناحية سمته الميالة الى تنفيذ العمليات باستمرار ومن ناحية ثانية ميله لحل خلافاته مع الحركات الاخرى بقوة السلاح ، حمل معه لان يصبح وفي فترة قصيرة الهدف الاساسي للميت (المخابرات التركية (MIT) نتيجة لهذه التطورات ووجه من قبل كل اليسار تقريبا في تركيا . وقوبل نقده الذاتي عن موقفه بعد الانقلاب العسكرى وحتى الان ، وعقد الاتفاقات بشكل واسع مع اليسار التركي . الا انه بقوله أن الفاشية العسكرية تعيش فترة انهيارها فقد عاد الى اخطائه السابقة . وقتل اثنين من اعضائه على أنهما "عملاء" ويعتقد انه بموقفه هذا ــ الذى حوصر من قبل اليسار التركي ــ يستهدف صد الازمة الموجودة داخل الحزب ، فمن ناحية هناك هرب جار من صفوف تنظيم مسيطر بين اليسار التركي لقضم مؤيدى حزب العمال الكورد ستاني ايضا ، ومن الناحية الاخرى هناك اسباب خاصة تتعلق بالاكراد لهذه الصدامات الداخلية ، فمثلا أبرم حزب العمال الكورد ستاني (PKK) اتفاقا مع الحزب الديموقراطي الكورد ستاني ــ العراق (DKP) الذى يقوده أولاد البارزاني المشتبه به من قبل الحركات الوطنية الكردية الأخرى . المعروف أن

طرحهم للعمليات لجؤوا الى تناولها من خلال وجهة النظر الامبريالية الى كوردستان ٠فاعطوا مكانا للعرض والاعلان الكاذب للاستعمار الفاشي العسكرى منطلقين من تحريف العمليات وبحثوا العمليات من خلال وجهة النظر هذه ٠

لكن هناك حقيقة اعترف بها كلهم تقريبا وهي ان هذه العمليات التي تنفذ لأول مرة في تركيا وكوردستان منذ اربع سنين ناجحة ومنظمة لأبعد الحدود ، ووقوع دولة وجيش الاستعمار في عجز تام أمام هذه العمليات وفشل حملات التمشيط والتوجه الى السكان المدنيين ،وأن العمليات تحققت من قبل منفذى العمليات التابعين لحزب العمال الكوردستاني (PKK) أو رجال حرب العصابات التابعين له ٠

في هذا المجال ، اذاعة لندن (BBC) التي تزعم استقلاليتها ،في الوقت الذى هي فيه الناطق باسم المصالح الامبريالية اذاعت وفسرت ونشرت العمليات بشكل واسع في اليوم الأول للعمليات تحت تأثير الصدمة التي خلقتها الأحداث ،الا أنها غيرت منطقها فيما بعد وكأنها تذكرت هفوتها ٠ وعملت على تعكير العقول على أساس تحريف المستعمرين الأتراك والامبرياليين للعمليات ٠

فبعد نشر الاخبار المتعلقة بهذا الموضوع مباشرة نشرت بأنه " قد توصل رجال الألمان الى مستندات متعلقة بحزب العمال الكوردستاني بشأن الجناية المرتكبة في ألمانيا " ٠ ورغبة في خلق اشارة استفهام في رؤوس الرأى العام العالمي على أن حزب العمال الكوردستاني (PKK) ليس حركة تحرر بل منظمة مظلمة ارهابية ٠ مستهدفا بذلك افشال الاهتمام والتأييد الذى خلقته عمليات ١٥ آب لدى الرأى العام العالمي بشأن كوردستان ٠ الاأنه واضح بأنه لن يتم الوصول الى أية نتائج بهذه الألاعيب الامبريالية البالية التي فاحت رائحتها ، كذلك واضح بأنه لا يمكن تشويه نضال شعب منتفض على طريق التحرر القومي والاجتماعي وقوته الطليعية هي حزب العمال الكوردستاني (PKK) ٠ هذه الأشكال من الألاعيب لن تخلق سوى الكراهية والقرف لدى الشرفاء والعاقلين تجاه الألاعيب القذرة للامبريالية وعملائها ٠

عمليات ١٥ آب هي تعبير عن أولى أصوات السلاح التي دوت في كوردستان في المرحلة الجديدة التي دخلتها حرب التحرير القومي للشعب الكوردستاني المنتفض على طريق الاستقلال والحرية ضد الاستعمار التركي ٠ هي الشرارة لحرب كبيرة ومشرفة تنمو خطوة خطوة ٠ هدفها الاستعمار التركي وغايتها ايقاظ وتوحيد الشعب الكوردستاني على الحرب الشعبية ودفعه الى الانتفاض في النضال التحررى القومي ٠ وفي الوقت نفسه هي اعلان للشعب الكوردستاني والرأى العام التقدمي العالمي بتأسيس قوات تحرير كوردستان "لتحقيق التحرير القومي والاجتماعي لشعبنا من الاستعمار الفاشي ، وبهدف استمرارية نضاله من أجل خلق مستقبله المستقل الحر بالوسيلة المسلحة " ٠ لكن وسائل الاعلام والنشر الامبريالية لم تتناول هدف وسمات العمليات على هذا الشكل ٠

ومما لا شك فيه أن ذلك غير محير أبدا نظرا لوضعهم فهم يعرفون جيدا أهداف ونتائج العمليات لهذا السبب تعثرت أقدامهم وعملوا على تشويه هدف وغاية العمليات من خلال نشرها وعرضها ٠ وتبذل الاوساط الامبريالية جهودا من اجل عرقلة نضال التحرر القومي الكوردستاني الذى رؤوا تطوره بوضوح كبير وبقلق ، بحبكها مختلف المخططات والألاعيب

* العالم يناقش كوردستان *

عن نشرة (طريق العمال) العدد ٤ /فبراير ١٩٨٥ التي تصدر باللغة العربية ...

بينما فتحت عمليات ١٥ آب الهجومية طريق نضال التحرير القومي الكوردستاني من جديد وتطوره هذه المرة حتى النصر دون انقطاع وهزت من الأعماق الجماهير الشعبية الكوردستانية وايقظتها وماتزال تسحبها الى صفوف النضال على اساس امالها المتفتحة وحققت ولادتها من جديد ،أيضا خلقت تاثير صدمة على كل الرأى العام العالمي . تحت تاثير هذه الصدمة تحولت الانظار الى كوردستان والى نضال تحريرها القومي الذى يقوده حزب العمال الكوردستاني(PKK) .وتتبعت وسائل الاعلام والنشر التطورات عن قرب وبدأت بنشرها مستعرضة اياها بشكل يتلائم مع وضعها . ويكمن اساس هذا الاهتمام في فرض الحقيقة الكوردستانية التي أنسيت نفسها مرة اخرى وبشكل قوى على كل القوى ،وتاثير سمة النضال الذى تقوده حركة حزب العمال الكوردستاني(PKK) على مصالح مختلف القوى عن قرب ،وتاثير الدعاوات التي قام الاستعمار الفاشي العسكرى الذى يهاجم الحركة الثورية ببربرية لاحدود لها منذ اربع سنوات واستهدف تشتيت الحركة الثورية حتى اصغر نواة لها والقائلة بأنها "انهت الثوار" على الراى العام الخارجي .ليتمكن الاستعمار الفاشي التركي العسكرى من خلق الثقة لدى حلفائه الخارجيين ومناظها راجراءاته على أنها ناجحة ، طرح بازلاجهودا مكثفة هذه الدعاوات الكاذبة التي أثرت على مختلف القوى لدرجة أن تنفيذ الثوار عمليات ناجحة وقوية للمرة الأولى

دون أن يفقدوا شيئا بعد اربع سنوات وفي الوقت الذى قيل فيه " قدانتهوا لن تقم لهم قائمة أخرى " تماما خلقت تاثيرا مدهشا خارجيا كما في الداخل . وبينما كان للعمليات تاثير ايجابي على مختلف الأوساط التحررية القومية والثورية الديموقراطية عمل الامبرياليون وخاصة وسائل اعلامه ونشرها لدمى المعانية من ارتباك كبير تجاه العمليات عملت على تجنب التاثير الذى خلقته العمليات بمختلف التحريفات والتشويهات في الوقت الذى عملوا على الحاق الضربة بحركة حزب العمال الكوردستاني(PKK) ونضاله واتخذت تدابير عملية لذلك .

مع دوى أولى أصوات السلاح في كوردستان بدأت وكالات الانباء والاذاعتان المرئية والمسموعة وصحف مختلف الدول الأوربية بالبحث عن مصدر العمليات وأبعادها ومن قبل من تم تنفيذها .وان الفاشية العسكرية قد شددت الرقابة على الصحافة لعرقلة تسرب صدى العمليات الا انها لم تستطع عرقلة انعكاس الأخبار التي احتلت مكانا واسعا في جرائدها البرجوازية ،الى الرأى العام الخارجي . فقد تناوله بمختلف الأنباء والاستعراضات وسائل اعلام ونشر دول أوربا الامبريالية هذه العمليات وان لم يكن بكل أبعادها ، الا أنها تابعتها بشكل يومي . وبالطبع باعتبارها أبواق الامبريالية فقد عملت على تشويه العمليات الى جانب تحريفها .ففي

نفذتّ عملية تمشيط واسعة في المنطقة وتمّت غربلة عدّة قرى . خلال عملية التمشيط اعتقل ثلاث قرويين ، ولكن أطلق سراحهم فيما بعد . لقد فشل " محمتجيك " هذه المرّة أيضا . فلم ينل اى شيء . امّا الشعب فقد اعتاد على حملات التمشيط العدوانية هذه . لأن هذه الممارسات أصبحت جزءا من الحياة اليومية . لقد قاس الشعب مستوى العدو وعرف بأنه ليس يقوى الى ذلك الحدّ . وفهم أكثر بأن التحرر سيكون بالتنظيم والتوعية والمقاومة . بالاضافة الى انه كان قد قتل في العملية التي نفذتّها قوات تحرير كوردستان في ١٩٨٥/٣/٩ في (سيرت) ، مساعد أوّل وملازم وراح عدد كبير من الجنود بين قتيل وجريح . وكان يقال بانه تحققت عمليتين أخريتين احداهما في (هكارى) والأخرى في (باطمان) يوم ٢١/٣/ الا أنني لم أتمكن من الحصول على تفصيلاتها . ولانه فرض حصار مشدّد على الأماكن التي نفذتّ فيها العمليات ، لم أعرف الأخبار بشكل مفصلّ . كذلك كان يتداول بين الشعب بانه أطلقت نيران الرشاشات على مخفر احدى القرى التابعة لمنطقة (أرغانى) التابعة لمحافظة (ديار بكر) .

وفي عملية التمشيط التي جرت في مساء اليوم الذى أشعلت فيه نار (نوروز) تمّ اعتقال (٣) قرويين كوردستانيين كانوا عائدين الى بيوتهم واخذوا الى المخفر . كانوا قد اتهموا باشعال نار نوروز وبعد انتهاء الاستجواب الذى أجروه معهم أطلقوا سراح ثلاثتهم . أحد القرويين وكان يزيد عمره عن /٥٠/ عاما كان يقول في منتصف السوق : " كذا وكذا .. الدولة ماذا تريد من شيوخ مثلي ، يقولون لي انّت اشعلت نار نوروز في الوقت الذى لاتقوى ركبي على حملي " . كان الشعب مجتمعا ويستمع اليه . والمستعمرون أعداء كل شعبنا عدا زمرة من العملاء ، اثناء بثهم الارهاب كانت قد نفذت عملية في ١٤/٣/١٩٨٥ فسطي على (بموق بنك) في مركز محافظة (ماردين) . في الاشتباك الذى جرى اثناءها قتل مساعد أول وشرطيان وجنديان . أمّا قوات (HRK) التي نفذتّ العملية فتمكنّت من الانسحاب آخذة معها النقود دون خسائر .

اخيرا أريد أن أتحدثّ عن عرس قابلته . لقد كان أحد الأصدقاء الذين اعرفهم عن قرب ، كان مزدحما جدا . رأيت اعراسا كثيرة حتى اليوم ، ولكني لم أرى أنّ العرس اكتسب محتوىً سياسياً . كان يسيطر الاندفاع على المدعووين ، فكانوا يتحدثون ويقومون بالدعاية كل واحد كان يحدثّ الاخر عن أشياء ما . لدرجة انّه كان يشابه عام ١٩٧٩ اكثيرا . كان ثمةّ شيء يشدّ المدعوين الى بعضهم . لانه كانت تغنّي الأناشيد ، وتطلق هتافات " عاش حزب العمال الكوردستاني ، الموت للاستعمار " . عاش الاستقلال أجل كلهم كان يغني معا ، كانوا يرقصون الدبكة كلهمّ شبابا وشيبا ونساء ......

سبب قيام اعراسنا بشكل مختلف ، ربما كانت عمليآت ١٥ آب ونضال المقاومة القومية المتصاعد بقيادة (PKK) .

عامل وطني

من

ماردين

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

التفتيش مطلقا ، ولكن كانت قد حشدت مئات الجنود في المدن وعلى الشريط الحدودي . بقدر ما فهمت أنهم كانوا متخوفين من اضطهاد الشعب بشكل زائد . بالطبع هذا مجرد تكتيك ، شيء عرضي . هدفهم منع الشعب من التوجه الى النضال . هذه كانت نواياهم الآن وضع الشعب لم يكن كذلك . العمليات هاجت بالشعب وخلقت عنده فرحة كبيرة . بعض الأشخاص الذين تحدثت اليهم كانوا يقولون " أجل العمليات التي نفذها حزب العمال الكوردستاني (PKK) كانت صائبة وايجابية جدا . ولكن بشكل مترافق معها يجب أن تتوحد كل الحركات الكوردستانية ، وأن تخوض النضال معا " . هذا هو أكبر مطلب لشعبنا . ولكن هل البرجوازية الصغيرة الاصلاحية أيضا تفكر مثل شعبنا ، هل يخطر ببالها النضال ؟ ليس لها هم كهذا . لا تفهم علة شعبنا . في أعوام ٧٨ ـ ١٩٧٩ كان لجمعية الثقافة الثورية للشرق نشاطات مكثفة في منطقتنا . والأشخاص الذين كانوا ينظرون لأنفسهم بعين المناضل ولم نكن نقدر على العبور من الشارع من شدة الخوف منهم أصبحوا اليوم من الوجهة المعاكسة عبرة للمجتمع . خلال فترة اجازتي بقدر مالاحظت بينما ينغمس البعض منهم في لعب الميسر ، بعضهم الآخر يتحرك كالأشقياء . أردت الاقتراب من أحد معارفي القريبين والتحدث اليه . أما هو فتخوف ولم يكن يرغب في الحديث . أما حين انتقدته فقال لي بالضبط كعادته في الخارج "لانستطيع فعل شيء آخر ، لانستطيع الآن فعل هذه ، فليأت زمانه ... " فبالنسبة لهم في الظروف الصعبة كان يجب لعب الميسر والقيام بالشقاوة وسوء الخلق ، واذا لانت الظروف (اذا تحقق هذا الخيال) كعادتهم يمارسون الثورية المزيفة أيضا .

لقد تركت عمليات ١٥ آب والعمليات التي استمرت بعدها في المنطقة بشكل متقطع ، تأثيرا ايجابيا على الشعب . صحيح أن المستعمرين لم يعلنوا في صحفهم واذاعتيهم المرئية والمسموعة عن هذه العمليات التي نفذت في مختلف مناطق كوردستان ، وفي حال اعلانها لم تعلن بشكل صحيح الا أنها ولو بشكل متأخر تسمع من قبل الشعب ، بعضها من لسان آخر .

خاصة مقتل رئيس العشيرة السابق الاقطاعي (جبرائيل تمل) في منطقة ماردين خلق فرحة كبيرة لدى الشعب . هذا الشخص كان أحد ممثلي البنية العشائرية ـ الاقطاعية في كوردستان والخيانة في المنطقة . كان على ارتباط وثيق مع المستعمرين الأتراك ، و مع الشرطة والجيش . كان يقوم بالعمالة علنا وينشر مع عشيرته (المنصوري) الارهاب في المنطقة . بعد انقلاب الفاشية العسكرية كانوا يحملون أسلحتهم على أكتافهم ويتجولون في الشارع ، قائلين بأنهم لا يخافون من أي أحد وان كان ثمة رجل فليخرج لمواجهتنا . مقتل هذا المحتال الاقطاعي وجرح أخيه شوكت تمل جروحا بليغة بعد وقوعهما في الكمين الذي نصبته لهما قوات تحرير كوردستان خلق فرحة كبيرة لدى الشعب . هذه الفرحة كانت على لسان كل واحد . كانت قد زادت ثقة الشعب بقوات تحرير كوردستان (HRK) والحزب . بعد العملية

الحياة والنضال في كوردستان

مقالة لأحد العمال الوطنيين من ماردين

منشور في (طريق العمال - عدد ٦/ أبريل ١٩٨٥)

عمليات ١٥ آب بثّت الرعب في العدو :

كوطني قضيت اجازتي السنوية في وطني كوردستان . سأسعى ولو باختصار لتوضيح مشاهداتي وما سمعت به من خلال حديثي مع أشخاص المحيط خلال هذه الفترة القصيرة .

حين ذهبت الى موطني ماردين لقضاء اجازتي ، كان الجو باردا جدا ومثلجا . وكنت قد قضيت أربعة أيام من اجازتي في الطريق . ويعود سبب ذلك الى سوء الأحوال الجوية وكون الطرق غير سالكة . الطرق التي أنشأها المستعمرون الاتراك لفّت كل مكان كالشبكة . الا أنها غير منفذة بشكل جيد قطعا . يعود سببه الى كوننا مستعمرين شعبا ووطنا . فالانفاق الزائد على المستعمرات مضرّ ، ونقل الصناعة اليها غير مجدّ وان نفذت ، فتنفيذ هذه الطرق كاف من أجل أخذ معادننا ، وبترولنا وقمحنا وحيواناتنا وما شابهها . طرق تكفي لعبور دباباتهم ومدافعهم ، كذلك لنهب أموالنا وممتلكاتنا وملائمة لمرور اللصوص المهرة . لهذا السبب لم أخرج من البيت الا بعد ثلاث أيام . كان الجو باردا جدا ، وكانت الثلوج قد غطت كل مكان ، والدخان يخرج من المداخن ، ولكن دونما رغبة ، لأن الفقر كان قد لوى ظهر الشعب . لايجاد وشراء الحطب أو الفحم لاحراقه يجب عيش الأيام الغابرة . والبطالة كمرض معد لاتنقص أبدا ، بل العكس تزداد كل يوم . أمّا الغلاء فينهار " كالبركة " . فكل شيء غال . ثمن الحذاء (حذاء رياضة) ٣٥٠٠ـ ٤٠٠٠ ليرة ، أمّا ثمن زوج الجوارب فكان ٣٠٠ـ ٤٠٠ ليرة .

بينما يأخذ المستعمرون الاتراك أثمن قيم وطني ، كذلك تبيع أثمن موجوداته كعبيد ، تبيع انسانه يمينا ويسارا ، وتترك شعبنا وجها لوجه مع الجوع . أحيانا وحين أجيل بخاطري الوضع الذى يعيشه شعبنا ووطننا اقول لنفسي بأى حقّ يبعدوننا عن وطننا ؟ بأى حقّ يتركوننا جائعين وعطشى على هذا التراب الذى سكب انسانه دمه من أجله ؟ وبأى حقّ يبعدوننا عن عائلاتنا ؟ بكل بساطة لانهم مستعمرون وبربر ووحشيين .

ولكن المستعمرين باتوا يعرفون الحقيقة الآتية جيدا ، لن يستطيعوا فرض حكمهم في كردستان كما فعلوا في السابق . انهم يرون ويعيشون ذلك بعيونهم . فعمليات ١٥ آب العظيمة بثّت الرعب في العدو . أجل هذا ما كان يرى بوضوح . فكانت تحفر أطراف المخافر وتقام المتاريس وتوضع أكياس الرمل فوق بعضها البعض على ارتفاع عدة أمتار . كان يلاحظ هذا الوضع في كل مكان جبته . وحين أتيت من اسطنبول الى موطني ماردين لم أواجه

وجهناه الى أحد الاشخاص المنتمين الى احدى تلك التنظيمات التصفوية والمشبوهة التي ارتكبت تلك الجريمة الغادرة ، فلقد أجاب كما يلي :

" اننا لسنا مستعدين لأن نقتل الجنود الأتراك " .

ولكننا نقول اذا انكم مستعدون لقتل المناضليين ضد الاحتلال التركي الاستعمارى . ان الزمن قد تغيّر والوعي القومي والوطني ازداد لدى أبناء وبنات الشعب الكردى وسواء لبستم الزى " الاشتراكي " أو " التقدمي " أو " الشعبي " فان شعب كوردستان سيلفظكم لأنّه يعرفكم على حقيقتكم ، فما أنتم سوى حفنة من الوصوليين والمشبوهين والاصلاحيين الذين يجيدون فقط الديماغوجية السياسية والتلاعب بالألفاظ الطنانة والرنانة والعبارات والجمل الثورية الفارغة التي ولى زمانها . فمنذ فترة طويلة ونحن نراقب الأحداث الجارية في كوردستان الشمالية الغربية والجنوبية ونقول ان الاشتراكية الدولية التي تعتبر الوجه الآخر للامبريالية والاستعمار ، الوجه الذى أضيفت له مساحيق التجميل ، عن طريق عملائها والأحزاب المرتبطة بها تحاول بشتى الوسائل تصفية القوى الثورية الحقيقية في كوردستان وعلى رأسها قيادة وطليعة شعبنا المجرّبة حزب العمال الكوردستاني (PKK) محاولة منها أن تفرض على شعبنا الكردى الأبي قيادات بورجوازية اصلاحية وانتهازية ، التي ستكون جاهزة وبحكم تركيبها الطبقي في أية لحظة خيانة شعبنا وعقد صفقات من وراء ظهره وعلى حساب الامه وتضحياته الجسيمة لقاء بعض المكاسب الأنانية والحزبية الضيقة البعيدة عن أهداف ومصالح شعبنا المناضل . ان دماء الشهداء الثمانية الذين قتلوا غدرا لن تذهب هدرا ، وليعلم الأعداء أن شعبنا الكردى لن يرضى بديلا عن حزب العمال الكوردستاني (PKK) فهذا الحزب يعتبر رمزا لخلاص شعبنا وتحرير تراب كوردستان المقدسة من رجس المستعمرين الأتراك الذين يدنّسون تراب وطننا كوردستان .

ان قتل الرفاق الثمانية خدمة رخيصة مدفوعة الثمن للعدو الاستعمارى التركي والأوساط الاشتراكية الدولية والامبريالية .

— الخزى والعار للقتلة المجرمين وللقوى التي

اشتركت في قتل الرفاق والكوادر الثمانية .

— المجد والخلود لأرواحهم الطاهرة .

— عاشت والى الأبد طليعة شعبنا الحيّة والثورية ، حزب العمال الكوردستاني (PKK)

— عاشت قوات تحرير كوردستان (HRK)

— عاشت جبهة التحرير الوطني الكوردستانية (ERNK)

أصدقاء وحلفاء
حزب العمال الكوردستاني
(PKK)
في الاتحاد السوفييتي
موسكو
١٩٨٥ / ٧ / ٣٠

+×+

فالعديد من الانتفاضات والثورات التي فجّرها شعبنا ضدّ المحتلين والغزاة الأجانب فشلت لأسباب عديدة سواء الموضوعية منها أو الذاتية لا داعي لذكرها هنا .

فمنذ وأد اتفاقية سيفر ١٩٢٠ وإعلان اتفاقية لوزان ١٩٢٣ المشؤومة وشعبنا سواء في كردستان الشمالية الغربية أو الأجزاء الأخرى لم يعط حجة ولو واهية تدلّ على ان أحفاد الكردوخ والميديين ذوو الماضي العريق يقبلون بحياة عبيد روما في العقد الأخير من القرن العشرين . وصدق ماركس عندما قال: ان الثورات هي قاطرات التاريخ . وما ثورات وانتفاضات شعبنا التي فجّرها غضبا ساطعا في وجه الأعداء الا قاطرات في تاريخه البطولي والفذّ ، حيث جعل الأرض تميد وتتحوّل الى بركان هائج تحت اقدام السلطة الاستعمارية لحفيد التتار والمغول - كمال اتاتورك - في سنوات ١٩٢٥، ١٩٢٧، ١٩٢٩ و١٩٣٧، لأكبر دليل على ذلك . فكم كان مخطئا للغاية في حساباته زعيم الطورانية التركية الشوفينية والعنصرية كمال اتاتورك ، سفاح الشعب الكردي وجلاده انه قادر فعلا على تحويل امّة الكرد العريقة الى " اتراك الجبال " .

ولكن المعادلة تغيّرت كليا على الساحة الكردستانية عندما ظهر حزب العمال الكردستاني - (PKK) فهذا الحزب بتركيبه البروليتاري وخصائصه العصرية المتميّزة قد انتقل بحركة شعبنا التحررية الى مرحلة جديدة أرقى كما وكيفا .

حيث أنّ كوردستان العطشى كانت تنتظر حزبا كهذا منذ زمن بعيد . فهذا الحزب يجسّد آمال وطموحات أمّة الكرد في التحرر والانعتاق و بناء كوردستان موحّدة ومستقلّة وديموقراطية كي يتمتّع الانسان الكردي في ظل سلطته الوطنية بانسانيته وكرامته كأي انسان على وجه الكرة الأرضية وحيث يرفرف فوق رأسه العلم الكردي فقط وليس أي علم آخر .

اننا نقول بكل ثقة وقناعة راسخة أن حزب العمّال الكوردستاني (PKK) . حزب الشهداء ، حزب الأبطال ، حزب مظلوم دوغان وكمال بير وخيري دورموش وغيرهم من الأشاوس الذين رووا بدمائهم الزكية أرض كوردستان ، فهو يعتبر أهلا لأن يقود نضال شعبنا التحرري ، وما محاولات الأعداء وكذلك مؤامرات التصفويين والانتهازيين من بعض التنظيمات الكردية المزيفة للذين توحدّوا في جوقة واحدة وشكلوا حلفا غير مقدس للنيل من هذا الحزب الطليعي وقوات تحرير كوردستان ، الا محاولة أخرى فاشلة لعرقلة مسيرة شعبنا التحررية والآخذة في الصعود .

فقتل ثمانية كوادر متقدّمة من قوات تحرير كوردستان التابعة لحزب العمال الكوردستاني والذين كانوا قد توجهوا لتنفيذ مهمّة عسكرية ضد قوات الاحتلال التركي الاستعمارية تعتبر جريمة شنعاء وطعنة من الخلف ،لقد خسئتم أيها الانتهازيون والانهزاميون ، فهذه الجريمة النكراء لن تجلب لكم سوى العار والفشل . فلو قتلتم بدلا عنهم ثمانية من جنود الاحتلال التركي ، ألم يكن افضل بكثير . لقد سمعنا الجواب على هذا السؤال بأنفسنا وبشكل مباشر عندما

ارفعوا أياديكم القذرة عن طليعة شعبنا المناضلة حزب العمّال الكوردستاني

(PKK)

رسالة من اصدقاء وحلفاء حزب العمال الكوردستاني (PKK) في الاتحاد السوفييتي

انّ القاء نظرة خاطفة على تاريخ المجتمع البشرى ، المليء بالعبر والدروس والتجارب والحافل بالأحداث الهامة والمصيرية يتبين لنا قبل كل شيء ان الأمم لم تؤد قسطها فقط في اغتناء كنوز الحضارة الانسانية بروائع الشعر والأدب أو فن العمارة وغيرها ، مثل اليانة هوميروس أكروبوليس ، الأهرامات ، الحرب والسلم لتولستوى ، مم وزين لاحمدى خاني أو شاهنامه الفردوسي بل يتبين لنا بكل وضوح ، كوضوح الشمس أن الشعوب سطرت ملاحم بطولية وأروع صفحات النضال في تلك الفترات العصيبة من تاريخها عندما كانت في خضمّ معمعان الكفاح ضد السيطرة الأجنبية ومحاولات الغرباء لاستعباد هذا الشعب او ذاك واحتلال ارضه وسلب ونهب خيراته ، فالمغول والتتار احتلوا مساحات شاسعة من المعمورة وحولوا شعوب تلك المناطق الى مجرّد عبيد وسمّوا امبراطوريتهم المترامية الأطراف بامبراطورية " القطعان الذهبية " أما حفيد جنكيزخان زعيم المغول والتتار (باطي) فقد بنى قصرا من الذهب على ضفاف نهر الفولغا ، ظناً منه انها ستصبح عاصمة البشرية بأسرها . اما نابليون بونابرت فقد كانت يراوده دائما حلم السيطرة على العالم ، والجميع يدرى كيف أن هتلر وجحافل الفاشست انتهوا الى مزبلة التاريخ . انها أمثلة حيّة لاتقبل الدحض ، حيث تبيّن لنا بجلاء انه لاحدود لعظمة الشعوب وبطولاتها عندما تخصّ المسألة طرد الأجنبي من ديار الآباء والاجداد والفوز بالاستقلال والسيادة .

أمّا شعبنا الكردى ذو الماضي التليد ، الذى احتلّت دياره وسلبت خيراته من قبل الغرباء منذ مئات السنين حيث تجرى محاولات حثيثة لتحويل الاكراد الى عبيد القرن العشرين " عبيد عصريين " وكذلك القضاء كليا على كافة مقوّماته من لغة وحضارة وتاريخ مشترك وارض مشتركة ، وفي افضل الأحوال التصرّف مع الشعب الكردى كما تصرّف الأوربيون اتجاه الهنود الحمر حيث انهم الآن اصبحوا في وطنهم أمريكا اقلية لاحول لها ولا قوّة .

وشعبنا لم يسكت على الضيم أبدا ولم يرض بحياة العبودية واذلال كرامته ، بل انتفض مرارا وتكرارا للذود عن وطنه كوردستان التي قسمّها وجزأها الاعداء ظناً منهم ، حسبهم قادرون على اذابة وصهر الشعب الكردى وجعل اسم "الكردى" في خبر كان أو في ذمة التاريخ ولكن ارتكب الأعداء خطأً مميتا وكانت آمالهم مبنية على الرمال .

KİRYARÊN ME YÊN BERXWEDANA NETEWÎ DERBE Lİ SER DERBÊ Lİ MÊTİNGERAN DİXİN Û PÊŞVEDİÇİN

Di pêyvajoya Bihara derbasbûyi de, li Kurdistanê gelek livbaziyên dorfireh pêkhatin û derbên pir xedar yên maddî û manevî li mêtingeran hatibûn lêxistin. Kiryarên me yên berxwedanî yên ku ji lez û pêşveçûna xwe bi betalî şanî nekirin û di mihên havînê de jî, hebûna xwe domandin û bilî herbabêt çeper û keftûlefta mêtingeran û cahşên wan, derbe li ser derbê li reformîzmê û xwespariyê dixin û pêşvediçin. Kiryarên me yên hisap ji mêtingerên ku bi salane ji gelê me xwîn diverişênin, hercure pîkolîyên hov bikaranîn û heyfa xwîna hatî herikandin û heyfa şehidên me distênin; kêlîya bi çekên li çar enîşkên welatê me de dipeqin bireweri û bawerî şiringê gelê me dikin, ji hêla din jî tirs û bizdaki kur dilê neyaran de berdidin xwar.

Di 2 pozberiyên ji hev cuda ku roja 7'ê Hezîranê li navça Çatekê bajarê Wanê qewimîn de serleşkerekî bilind, serleşkerek û serbazek hatin kuştin. Weke em tê têgihiştinê, di vî şerî de 3 şoreşger şehît ketin û yek ji brîndar kete destê dijminan. Herçuqasî di vî şerê pir mezin de kifşe ku miriyên dijminan behtirin jî, dijmin bi serhişkî hêjmara kuştîyên xwe diniximinê û tenê kuştina 3 kesên xwe didê der. Di vî şerê ku hêjmara leşkerên hatin kuştin pir bilind de, 20 leşker jî hêsîr ketin. Piştî şoreşgeran dest danîn ser çek û hacetên wan yên eskerî, wanan dîsa serbest berdane. Tekoşerên HRK yên ku li hemberê hêzên leşkerî yên mezin şerekî merxasî ajotin, hundabûneke kêm li paş xwe ve hiştin.

Roja 16'ê Hezîranê serekê belediya navça Qulpê (grêdayî bajarê Dîyarbekrê ye), endamê MDP (Partîya Tevgera Nîjadperest) Sitkî Çelik, bi kiryarekî heyfa şoreşgerî bi mirinê hate cezakirin. Mirina serokê belediya Qulpê ku li enîşka navçê hate cezakirin, şabûnekî mezin li nav refên gel sadirkir.

Talîya vegirtina kemînekî li navberê Yuksekova û Şemdînan roja 19'ê Hezîranê, cemsekî leşkerî ku ji Yuksekova diçû Şemdînan kete xefkê. Di vê bûyerê de, gava serleşkerek û 3 serbaz hatin kuştin, piştî ku cemse qulibî û hate texrîpkirin pêde jî leşkerên din yên tê de giş birînên gran girtin. Li hemberê berên li ser serê hêzên leşkerî tên peqindin, tê duxuyanîkirin ku hêjmara mirî û brîndarên leşkerên nekarîn bersiva partîzanan bidin, ji yên hatî kifşkirin gelek behtire. Ev kiryarên me yên berxwedanî, yên di demekî wûsa de ku mêtingeran xwe gelek bi quwwet hisapdikiran li hemberê wan pêşveketin, dibin ispatê vê yekê, ku dengê çekên me tucaran nayin brin û tu kes nikare dengê çekên bilind dibin, bidin rawestandinê. Herwuha nola ku nuçeyên gihan ber destê me, agahîn dibe ku hêjmara cemsên ketin kemînê ne yeke, hêj zêdetirin. Herçuqasî ev nûçe hêj bi temamî eşkere nebûye jî, diyar dibe ku qonwoyekî cemsên leşkerî, yên tişt ji bo hêzên operasyon dimeşênin, dikşandin ketine xefkê û hêzên mêtinger xusarên pir mezin girtine.

Ji xeyri van kiryarên jorin, rojnamên kedxwaran jî, ji duxuyanîkirina serleşkeriya grêdana awerte (orfî-idare) hin dengûbahsên kiryaran weşandin. Belê kifşe ku van rojnaman rewşa bûyeran, ji serî ta binî bi berwajî weşandine. Gava mêtinger zillikekî şoreşgeran bi dest dixin, vê yêkî bi sernivisên mezin belav dikin. Lê her çi hikmet be, van bûyerên qala wan hatikirin, bi nûçên pir piçuk derbaskirin. Mêtingeran, di şerên destpêka miha Tirmihê de, kuştî û girtiyên ji şoreşgeran wusa dan eşkere kirin; li Êrûhê 3 kuştî, li Slopî yek kuştî 2 brîndar, li Bêtlîs-Xîzanê 3 kuştî. Lê belê perê jî hat eşkere kirin ku, tenê li Xîzanê serleşkerek hatiye kuştin 2 serbaz jî brîndar ketine. Ev rûdan dibe îspatek jêre ku, mêtinger hêjmara kuştî û brindarên xwe bi zanatî kêm şanîdidin û vedişêrin, lê li hemberê vê yekê timûtim hêjmara hindayên şoreşgeran pir bilind belavdikin.

Bilî van livbazîyan, me pê bihîst ku hêj gelek rûdanên ku hêj gelek haya me pê nîne ref bi ref pêkhatine, û ev nehilimîne rojnamên mêtingeran. Kiryarên me yên berxwedana şoreşgerî yên rojbiroj bilind dibin, wê di dema pêşîya me dî jî berdewam bikin. Çuqas dijmin bixebite ku rastîyan biniximinê bira bixebite, rastî ji hela gelê me pir ronî tên dîtin û tu keftûlaft ne qadire ku rastîyan bin av bike. Li hemberê ku mêtinger bi bikaranînên azinên rojeroj dora şer firehdikin û wûsa pê razîdibin tekoşîna me biderivênin, bêdengbûna hêzên çêp ê meriv nikare têbighîje, hebûna xwe didomîne. Kelîya li pêşiya vê berxwedana birûmet kor û ker jî hişyar dibin, û li ser pêşketinên li Kurdistan didin û distênin, ev hêzên çep hêj jî bi serhişkî bêdeng dimînin. Em li vir dîsa duxuyandikin ku; pêwiste ev hêzên hanan dev ji vê tewrê xwe berdin û rastîyan bibînin.

Gava li hemberê tekoşîna me ku mêtinger bi ordiyên xwe nikarin bitewinin, hêzên sixurî û çetên milis bi lez ditevgirênin, ev hêzên hanan hêj ji bi serhişkî xwe jê dur digrin ku, xwe nêzikî tekoşîna berxwedanê bikin û ji xweragirtinê bazdidin. Hejta gelek ji wanan dibêjin: "Li Kurdistanê şer heye", "cunta faşîst bi çavsorî êrîşî gelê Kurd dike", lê ev hêz hêj jî nabêjin, "ma gelo kê ev şer pêşvedibe", "çima û ji ber kijan sedeman cunta bi çavsorî êrîşî gel dike". Belê li ser vê yekê, yek gotin tenê jî, ji devên xwe nadin der. Her wûsa behsa kiryarên li Kurdistan û behsa ketina şehidan dikin, lê belê kijan hêz vî şerî dajo, kîne ew kesên ku îro li Kurdistan tekoşîn dimeşênin? ûhd... bersiva van pirsan ji binî nadin. Eşkereye ku hereket û tewrên wusa bêfihetikî û şermeki pir mezine... dûrutiye, xiniziye û sextekarîye. Wê tu qala şerekî biki, lê wê tu nabêjî ki vî şerê pêşve dibe; wê tu qala berxwedanê bikî, lê wê tu nabêji ki rê şanî vê berxwedanê dide!.. Ev tewrên wûsa tucaran, ne tewrên welatperwer û şoreşgerên durist û dilsozin. Divêt rastî weke xwe bên ditin, tiştik neyê berwaji kirin. Gava îro temamî dinê mafbûna hêza ku li Kurdistan şer dike qebûl dike, giringe meriv bi gavên rast û nêzikbûneke durist li dijî van hêzên xwe bi navên nola "sosyalîst", "komunîst" û "welatperwer" didin nasdan, bitevgirine. Îro bingeha dirustbûnê tenê ewe ku, meriv hirmet li kiryarên berxwedanê bike ye. Ew tewre ku tekoşîna rizgariya gelekî berwajî dike, tucaran nikarê bi dilsozî bê navdan.

Ev hêzên me behsa wan kirî, giringe li pêşberê berxwedana bilind dibe, rewşên xwe ji nuhve ji ber çawan derbasbikin, nêzikahikî rast şanî bidin û ji bona vê yekê wêrîn û zirava xwe eşkere bikin. Hemû şoreşger û niştiman perwerên dilsoz divên ristên xwe yê baş, li derheqê tekoşînê bileyzin; çi li ser milên wan dikeve bicih bênin, çi dibe barên wan ji erdê rakin û tekoşînê hertim pêşve bibin...

Livbazîyên me yên xweragirtinê, wê ji niha û pêde jî berdewam bikin. Eriş ji kijan enîyê bên bira bên, dixwaze ji mêtingeran an ji hinek din bên bira bên, wê dengên heyfhildanê bi dengên çekên tên peqandin behtir dijwar bibin... Wê derbe li ser derbê li mêtingerên Tirk bên xistin û kiryarên me pêşvebikevin.

★★★

Lİ 15'Ê TEBAXÊ BİLÎ HERCURE KEFTÛLAFTA DİJMİN DENGÊ ÇEKAN NEMİRİN

Di van rojên ku em ketine yeksalîya 15'ê Tebaxê de, bi dehan kiryarên nûh bicih hatin. Tê duxuyanîkirin ku, di van kiryaran de, bi sedan leşker hatine kuştin an brîndar ketine; qederê buhatîya bi mîlyonan lîre, hacetên leşkerî-techîzat û çekên dijmin ketine destê şoreşgeran. Şoreşgeran êrîş brine ser qereqolan, avêtine li ser taburan û qonvoyên leşkerî xistine xefkan, an ji li pêşiya wan kemîn vegirtine; û bi sedan glîkar, çetên milîs kuştine an jî kirine ku, dev ji xebatên xweyî xiniz berdin. Digel van bûyeran bi sedan civîn pêkhatîne. Di civînên çebûyîn de, şoreşgeran li ser peşketinan peyivîne û dakû gel li hemberê bikaranînên dijmin behtir hişyar be, çi hewce be bicih anîne.

Pîşengî li navçên weke Midyat, Şirnex, Batman, Slopî, Mutkê, Doxubeyazid, Uludere, Şemdînan, Beytûşebbap, Qereqoçan, Gênç, Erxenî û Çatak û li hin pir bajar û navçan de, di vê demê de gelek kiryar pêkhatine. Em ji vegirtina bajaran bigrin ta bighîje êrîşên li ser qereqol û taburan, bi dehan livbazî di vê domana kin de çêbûne. Şaxên weşanên koloniyalistan li pêşberê van pêşketinan mîna lal û ker bin bêdeng dimînin û duxuyanîkirinekî piçuktir jî dîyarnakin, an nekirine.

Bajarê Midyadê qedera 24 seetan destê şoreşgeran de maye û 60 serbaz jî hatin hêsîrkirin. Pozberî (şerê çekdarî) nêzikî 2 seetan domkiriyê û talîyê de grêdana leşkerên qoloniyalîst yên bi rîya telefon û bêsîmê (telsizê) hatîye birîn. Piştre giş bi hevre teslîm dibin. Domana kiryariyê hatin û çuyina an derketina ji bajêr ji layê şoreşgeran tê qedexe kirin. Bi sedan belavok hatin belavkirin û hin axafên konevanî li pêşberê nişteyên bajêr hatin çêkirin. Ev kiryar rastûrast bi alîkarî û têkilîya gel pêkhat. Gava di vê buyerê de gel pir keyfxweş û şabû, tê agahikirin ku, şoreşgeran jî bêxusar û derb, xwe paşve kişandine. Herwûsa tê gotin ku di navbera eynî mêjuyê de, navçên Hezexê (Îdil) û Çatakê hatine vegirtin. Li viran jî gelek çek ketine destê şoreşgeran û bi dehan leşker û natirwan (bekçî) hatine kuştin an jî brîndar bûne.

Bilî van bûyeran, li bajarên Şirnex, Şemdînan, Uludere, Qereqoçan, Cizîrê, Gênç, Doxubeyazîd û li gelek der û dorên din de jî bêhedûhesap kiryarî qewimîne. Gava rojnama me kete çapxanê, hêj dengûbehsên bûyeran dighiştan me. Mîna nûçên gihan berdestê me, ilma me pêketê ku hin êrîşên nuh li ser qereqol û taburan bicih hatine.

Li Batmanê Helîqoptera Leşkerî Hate Xistin

Piştî erîşên sabotajê li ser birên ziftê (petrolê) pêkhatin pêde, hêzên mêtinger dest bi operasyonên dorfireh kirin. Bi hêzên teqwîye yên tevgerandin, xwestin encam bidestve bênin. Di pozberîkî ku di navbera yekitikî operasyonê û partîzanan çebû de, gelek leşker hatin bêtesir kirin; an hatin kuştin an jî brîndar ketin. Di vî şerî de, heliqopterekî hêzên dijmin ji hela partîzanan hat xistin û gava ket jî, tevlî kesên tê de îmhe bû.

Li Bajarê Mêrdîn û Navçên Li Dorê Gelek Kîryarî Bilindbûn

Heremekî ji wan, ku li wir şer dijwar dibe, Mêrdîn û navçên li dora Mêrdînê ye. Di vê heremê de, miha Tirmihê de gelek kiryarên fireh pêşveketin. Dîsa miha Tebaxê jî kiryarên destedeste bicih hatin. Bilî hercure keftûlafta dijminê mêtinger, betlanî û tebat bi kiryarên rizgarîya netewî neket. Ji van kiryarên ku derbên gran li dijmin xistine û gihane rojnama me evên jêrînin:

Li navça Mehsertê di pozberîki pêkhatî de serleşkerek û 3 serbaz hatin kuştin û gelek leşkerên din jî birîndar ketine.

Li Midyadê kesekî sîxur û glîkar ku tedayî li gel dikir û rê şanî operasyonên leşkerî dikir, ji wan re şop dimeşand, bi mirinê hat cezakirin.

Li Slopî, şoreşgeran êrîşek brin ser taburê û li vir jî 5 serleşker û 12 leşker, giş hevre 17 kes hatine kuştin.

Li Qereqoçan Gundê Başyurtê Bi Dehan Leşker Hêsîrî Şoreşgeran Bûn

Li gundê Başyurtê, hêzên şoreşger êrîşek brine ser qereqolê û hemû leşkerên li qereqolê de, hêsîr ketine destên partîzanan. Di vê bûyerê de, mîna ilmê me pêketê, hîn kuştî û brîndar ji leşkeran hene. Şoreşgeran dest danîne ser hemû çek û techîzatên leşkerên ku hêsîrî şoreşgeran bûne. Di vê kiryarê de şoreşgeran tu xwusar nedane, û ev kiryar tesîrekî pir gewre li ser gelê hêlê hildaye.

Li Şirnexê 5 Leşker Hatin Kuştin Bi Dehan Jî Hêsîr Ketin

Li navça Şirnexê jî, partîzanan êrîşek brin ser tabura kolonyalistan. Domana êrîşê de 5 leşker hatin kuştin ê din jî, hêsîr ketin destê partîzanan de. Piştî peyva propaxandê, şoreşgeran dest danîne ser çek û hacetên leşkeran û talî wana azadkirîne.

Li Midyadê Gundê Kerboran Mêtinger Ketin Wê Xefka Ku Ewan Vegirtibû

Çuqas şerê me ê Rizgarîya Netewî pêşdikeve û xurtdibe, hewqasî jî mêtinger serî li "şerê xususî" didin. Hin azine û teqtîkên nûh, dikin karûbarên xwe. Belê ev serdanên teqtîkên nûh, hêj destpêkên xwe de bi fîyasqo (iflasê) dawî pê tên. Yek jî van bikaranînan, derbekî gran li Komara Tirkîye (KT) xist. Yekitikî hêzên mêtingeran jehir berdide gola Kerboranê. Peyre yekitikî leşkerî ê din, a ku hatî kêleka vê golê av ji golê vedixwe. Piştî vexwarîna evê, leşker tev jehrî dibin û mîna dîyarî me bû, 60 leşker ji ber ava bi jehr mirine.

Mêtingeran, dakû partîzan bikevin xefkê, ev av jehrkirin. Lê belê yekitîyên artêşa wan bixwe kete xefkê. Ango hêzên leşkerî yên mêtingeran bixwe, ketin wê çala ku ewan bo şorêşgeran kolabûn. Rûdanên bivî terzi, ku li gelek Tevgerên Rizgarîyên Netewan li cîhanê tên ditin, behtir ji her derî li ser serê leşkerên Tirk bixwe dipeqin. Eşkereye ku dijmin bi bûyerên wusa behtir serjêr û bêheya dibe û derbên gran ji kirinên xwe bixwe distêne.

Bikaranînên bivi rengî yên "şerê xususî" wê li domana pêşîya me de, dîyare ku behtir benê pêkanin. Lê belê mêtinger, wê xwe jê xelas nakin, ku ew bixwe bikevin xefkên ewan danane û wê ew bixwe, bi avên ku ewan jehrkirî, bêne fetisandin. Tu tişt nikare wan ji wê encamê xelasbike...

★★★

GELÊ KURDİSTAN BİN RÊBERÎYA ERNK BERSİVA PÎKOLÎYA MÊTİNGER Bİ KİRYARÊN LİBERXWEDANÊ DİDE

°Li Derdorê Muşê-Navça Bulanikê 10 Leşkerên Dijmin Hatin Kuştin
°Li Mêrdînê 2 Serleşker û 20 Serbazên Mêtingeran Hatin Kuştin; Cemsekî Leşkerî Hat Texrîpkirin

Gava li hemberê kiryarên rizgarîya netewî, çuqas dem dibuhure pîkolîya mêtingeri dijwar dibe, hewqasî ji baweriya gelê Kurdistan li derheqê tekoşînê zexm û xurt dibe. Kiryarên ku bi "Gava Biharê" pêşveçûn di mihên havînê de ji, bêsistî domdikin. Mîna nûçên di vê pelê de gihan berdestên me, tê dîyarkirin ku, gelek kiryarên nûh pêkhatine û hêzen orûiya mêtinger brînên xedar girtine.

Herçuqasî cunta faşîst dixwaze bûyerên pêkhatî veşêrê jî, rûdan ji hêla tewayî gel tên sehkirin û gel bi dilsozî alîkarîya xwe dide tekoşînê. Di demekî de ku mêtinger dibêjin "em çend kesên paş mayin ji paqij dikin", kiryarên berxwedanî behtir bilind dibin û ev yek şanî dide ku, heqiqet ne wusaya; li berwaja ve, bili herbabêt keftûlafta dijmin, kiryar bilez û roj-biroj zêdetir dibin û pêşvedîkevin. Dema mêtinger digotin; "beri zivistan bêtin, emê koka wan bênin", Tekoşîna me a Berxwedana Netewî bi kiryarên ku di mihên havînê de bilind bûn hêj zexm û xurt bû.

Mêtingerên Tirk ku, bi teqtîqên şerê xisusî dixwazin li pêşberê kiryarên şoreşger birawestin, ji hêlekê koçberiya zorakî dilezînin, ji hêla din jî zor didin rêkxistinkirina şebekên milîs û daxwaza ji nûhve de bikaranîna yarmetîyên mîna "Kurdan bi destê Kurdan dayin şikandine" dikin. Serî di heremên mîna Hekkarî (Çolamêrg), Mêrdîn, Sêrt, Dersim, Urfa (Ruha), Bîhngol ûhd... de, nişteyên gundan, gelek kes û malbatên Kurdan bi biryarên dewleta Tirk tên koçberkirin. Kesên tên koçberkirin jî, dişênin xopanên ku li wir ne kar û ne jî bingeha debarîya aborî hebe. Li bajarên Mêrdîn û Sertê, bi hiceta çekirina rê, avahî ûhd... gelek nişteyên xwîcih bi zorbazî ji erdên xwe tên qutkirin. Nola duxuyanî me bû, gava gelek malbatên gundan liberxwedan û erdên xwe bernedan, hinek jî necar mane biçin xerîbîyê. Li bilî vê jî, li derheqê gundên Xelfetî -mîna Cibîn û Omeran- jî biryara koçberîyê hatiye derxistin; mêtingerên eşkere kirine ku, heke nişteyên van herdû gundan, şoreşgeran bidest nedin û bi rengên çetên "milîs" li dijî şoreşgeran şer nekin, wê bêne koçberkirin (surgunkirin). Lê belê niha, ji ber berxwedana gundîyan dev ji kirinên xwe qerîyane û gavên paşve avêtine. Gelê gundan "ev ax, axa bav û kalaye, em li vir ji dayik bûne û dijin, emê an benê kuştin an jî erdên xwe bernadin" gotine. Lewma, serleşkerê kolonîyalîstan ê çûyî van gundan, fort li gundîyan kiriye û têgihiştiye ku ev plan bi hesanî nikarê pêkbêtin. Tali dev ji biserîbirina ve planê berdane.

Çetên "milis" yên li gelek derdoran birêxistibûn, niha ji ber xwe belav dibin û gelek ji wan pijilîne. Mêtingerên ku lewma bêhtir çavsor û harbûne, destpêkirine rastûrast êrîşî gel bikin. Li gelek gundan avêtine ser malan û gelek gundî ji ber tedayî û hingavtinê ketina ber rewşa mirinê. Hinek gundî jî, ji ber van lêdan û hingavtinan jiyana xwe hindakirine.

Hêzên lêşkerî yên mêtingeran, piştî ku li Dersimê kiryarên dijwar bilindbûn û mêtingeran derbên gran girtin, dest bi bîzava operasyonan kirin û li gelek hereman, hatin û çuyîna li gundan qedexe kirine. Mîna agahîyên ji navça Owacik (li Dersimê) gihan me, hin şer û pozberîyên çekdarî pêkhatine û hêjmareke bilind ji lêşkerên neyaran, hatine kuştin an jî brîndar ketine.

Mêtingerên ku, li bajarê Bîhngol'ê ji operasyonekê dest vala vegerîyane, li ser rîya xwe li çîya leqayî du (2) şivanên ku hêj zarokin, dibin û wanan didin ber berikan. Van herdû zarokan bi rangekî derî-mirovî dikujin.

Kiryarên me yên ji bona rizgarîya niştîmanî, bilî pîkolî û hovitîya dijmin, çuqas dem diçe, bêhtir piştgirtin û hevkarîya gel distênin û zexm dibin. Rojbiroj ev livbazî firehtir dibin. Herçuqas dijmin hate deng jê tê bi awazî qîrdike û dibêje "me koka wan anî, neman" jî, bersiva wan bi kiryarên serxwe tê dayin. Em ji seravêtinên li ser qereqolan bigrin, hetanî erîşên li ser kerwanên leşkerî; her kiryara pêktê, tirs berdide dilê "mehmetçikê qehreman (!)" û dibe encama ku derbên gran li wan tê xistinê. Her kiryarê de, çendek mirîyên wan li paş diminin.

Di kiryarên ku hefta pêşin a miha Tirmihê de li bajarê û navçên Mêrdînê pêkhatin de, hêzên leşkerên Tirk gelek xusarên pêwist girtin. Li navça Mehsertê (Omerlî) bajarê Mêrdînê, di şerekî derketî de, serleşkerek û dû (2) serbaz hatine kuştin û li gora me bihistî jî, gelek leşkerên din jî brîndar ketine. Hêzên dijmin, herçuqasî hêjmara wan bilindbû jî, bilî rastîya ku şoreşger çend kes bûn û hêjmara wan hindik jî bû, li hemberê berxwedana şoreşgeran, ketine hewlê xilaskirina canên xwe û bi bizdanekî kur dest bi revê kirine: hejta ew merani dixwe de neditîne kû, çeken xwe li hemberê şoreşgeran bipeqênin. Herwûsa di êrişekî ku li bajarê Cizîrê de pêkhat, te duxuyanîkirin ku 15 leşkerên dijmin hatine kuştin. Dîsa li navça Mehsertê, le di mintiqeke din de, şoreşgeran kemînek li pêşberê kerwana leşkerên dijmin dadidin; cemsekî leşkerî dikeve hefkê û li vir jî dû (2) serleşker û 20 serbaz dimirin. Şoreşgeran cemsa leşkerî jî texrîp kirine û tê gotin ku, gelek leşker jî brîndar bûne. Piştî ev yekitîya leşkerî ku li gundan operasyonan dimeşand û gundîyan dida ber lêdana bêeman, ketî xefkê pêde û derbekî pir gran ji destê şoreşgeran girt; gundîyên xweyîcih keyfxweşî û dilşahiyên xwe li derheqê vê kiryara li vir pêkhatî, bi dilekî ji keyfan difure, duxuyan kirin.

Herweha, di bûyereke ku li navça Bulanik bajarê Muşê pêkhatî de, 10 leşkerên Tirk hatin kuştin û li gora ilmê me pêketê, gelek leşkerên din jî brîndar bûne.

Ev kiryarên me yên berxwedanê bûn dengûbahsên weşanên dinê û ketin rûpelên gelek rojnamên li her welatî. Gelek rojnamên bîyanî, dan duxuyanîkirin ku, ev kiryarên hanan ji hêla gerîllayên PKK ji bona Serxwebûna Kurdistanê hatin çêkirin. Lê belê, bili vê rastîyê bêdengbûna hêzên "çep" yen ruçik niximî, hêj berdewam dike. Li hemberê van kiryarên hogırı. ku tewayî rojnamên dinê belavkirin u di belavkirina van nûçan de tu xusar neditin an jê netirsiyan vanan belavı alema gışîya dinê bikin, ev hêzên "çep" "mîna Tayrê-Devê serê xwe dixin bin qumê", û dixwazin wûsa rastîyan biniximinin. Eşkereye ku ev hêzên hanan, bi van bikaraninên xwe ji bini bisernekitine. Ew çuqas bi jîrî xebitin jî, dawî bêmecal bûne û ketin nav rewşeke melisî. Iro kesbûna van hêzan bi hemû rastîya xwe, li ber çavan rût derkete holê. Ger bixwazin bibin layiqên wan navên ku bi xwe ve kirine, di vê rûyên xwe li derheqê rastîyan danedin. Keliya mêtinger, her roj hingavtin, zilmûzorê dimeşênin û li dijî vê jî, berxwedanek tê bilindkirin, meriv bêdeng û bêxebat bimîne, eşkereye ku ev tê mana derivandin û "êre" gotina bo nirê metingerî û

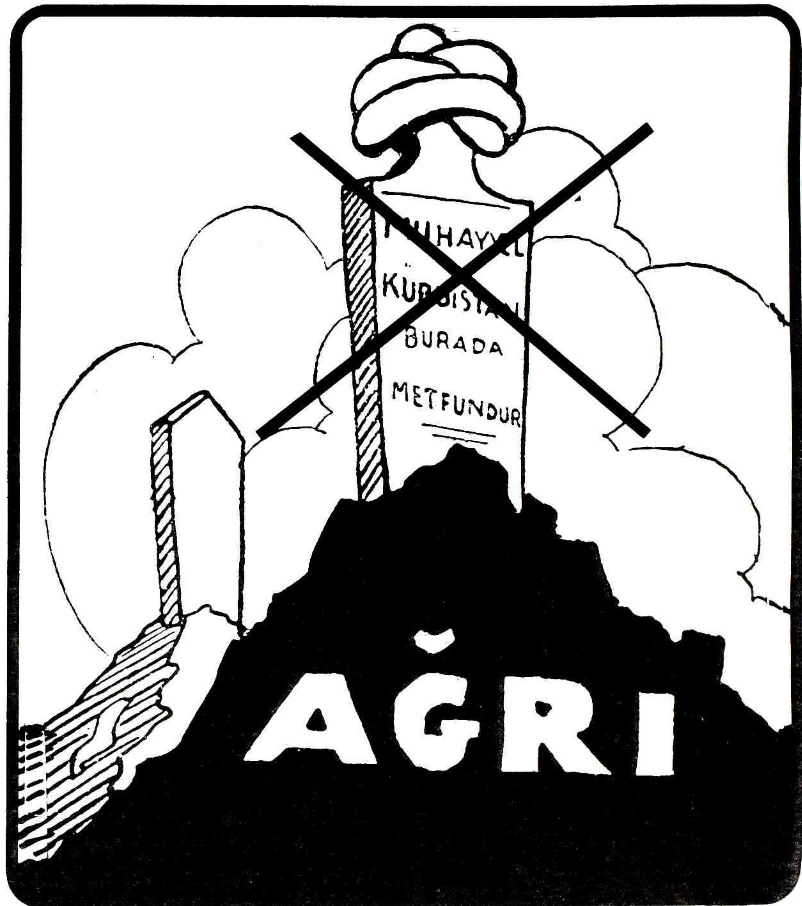
KURDİSTANA "MUHAYYEL" Lİ VİRA NE "MEFTUN"E

Piştî serhildana li çiyayê Araratê (Agrî) li sala 1930'an de, şaxên weşanên koloniyalist yên wê heyyamê hin qariqatur çapkirin û belavkirin. Di qarîqaturekî de, kevirêkî tirban danîbûn ser bêndawê Ararat û kefîkî Kurdî li ser serê kevirî dakişandibûn û vê gotina jêrîn li ser nivîstibûn: "Kurdistana 'Muhayyel' li vira 'Meftun'e".

Bi van çend hevokan dixwestin bêjin ku "Kurdistana avakirina wê ji xwe xeyal bû, li vira hat bin erd kirin". Niha 55 sal li ser vê bûyerê derbas bûye. Vê carê, dîsa li ser bêndawên çiyayê Ararat agirê serhildan û rabûnê pêtên xwe bilind dike. Agirê serhildanê ji nuhve de pêket. Belê; ew Kurdistana ku digotin li ser baniyên Ararat hat defnkirin, dîsa tê jîyanê, serî hildide û fêrekî baş ku mêtinger tucaran nekaribin jibîr bikin, dide wan.

Leşkerên ku bi rojan operasyon li çiyayê Ararat meşandin, talî necar man bi destên xwe yên vala bivegerin. Domana operasyonên li Araratê de, sernivîstên mîna "me li 3000 m..., 4000 m..., û talî 5000 metran de wan zivirand", "ji destê mehmetçik (!) xwe nikarin xelasbikin" uhd... ji rojnamên kedxwaran kêm nebûn. Lê belê pir eşkere ye ku, gelek eskerên dijminan li bin kevir û latên ku şoreşgeran ji bilindahiya çiya xwarve daxistin an qulibandin , mirin an jî brîndar bûn. Bilî her-roj 2-3 caran şerê çekdarî di mabeyna partizanan û leşkerên dijmin de pêkhatin ji, her neqlê mêtingeran xusarên mezin girtin. Nexasim kedxwarên Tirk bixwe acz û tengasiya xwe neveşartin û ev yek hilimandin rojnamên xwe. Gava birek ji hêzên leşkerî ku di operasyonên li çiyayê Araratê de tu encam bidest xweve nekarin bênin, xwe ji çiya paşve kişandin, birek jî li çiya ji xwere qemp vegirtin.

Dema serhildana Araratê de serhildankarên daketin baniyên çiyê, piştî demekî Kurt de hatibûn kuştin. Mêtingeran ji xwe re bawer dikiran ku, wê dîsa pêşketineke bivî rengî pêkbêtin. Vê carê daxwazên wan yên gemar di korika wan de man û tenê leqayî şopa partizanan jî nebûn. Mêtinger jî, giringe pê razîbibin ku, ê din ev şer bi azînên bi ferqî tê gala ku digot min li sala 1940'an safîkir, ji nûhve de tê jîyanê û radibe ser piyan; ji wê mezela ku digot min bin ax kir, ceset dîsa radibin serxwe û dibêjin em nemirin û serê xwe bi hogirî hildikişênin baniyan. Rabûn ji nuh ve xwe li ser rê dixe. Ji ber ku KT li hemberê van rastîyan nikarê tiştek bike û dikeve nav bêçaretîya kur, behtir har û hov dibe, lew "meftun"bûna xwe di pêşketinan de ajotin. Îro li hemberê wan ne yekitiyên eşîrvaniyên kevnara, yekitiyên ku xwe bi yarmetî û îdeolojîya zanistiya çerxa em tê de û bi teqtîkên leşkerî yên jir û jêhatî xwe kemilandine, li hemberê wan şerek dajon. Perçiqandina hêzên bivî terzî, ne hewqas hesaniye mîna ku ew ji xwe re difikirin.

Komara Tirk (KT) bi qarîqatura belavkirî, bawer dikir ku "eseh Kurdistan li çiyayê Ararat kiriye gorîna bin axê", û xwe dabû xîyalên puç. Lê belê îro bi agirê ku li bêndawên Araratê tê dadan, eşkere dibe ku; ê ku "Muhayyel"e ne Kurdistane, rastûrast hatina KT bixwe ye. Ev agirê xwedîrûmet li baniyên Araretê, ku bûye efsana dîrokê, pêtbipêt bilind dibe. Ne KT, tu hêz û kes li ser erdê dinê, nikarin vî agirê serfirazîyê vemirênin.

Îro li gora sod û berjewendên KT. her tişt berwajî dibe. Ew pirsgrek û perdibine. Orfî nîzama şoreşger ku hêzên HRK li Araratê îlankirine, diyare ku wê xwe tenê li vira nahêle û bisinor nake; ta ku belavî tewayî Kurdistan bibe wê ev xebata şoreşgerî dombike.

Ev rûdanên talî yên li çiyayê Araratê, heqîqet dîsa bi zelalî danî pêşîya çavan. Tekoşerên HRK, her çuqasî KT dibêje "çend kes li paş mane" ji, xwe li ser axa welat bira dikin û li her derê welat şerê çekdarî li dijî leşkerên Tirk birêve dibin. Yekitîya partizanan a ku li dijî bi hezaran leşkerên Tirk yên xwe bi her babêt çekên teknikî zexmkirine şer ajot, herçuqasî "8-10 kes" bûn jî û mîna rojnamên KT duxuyankirin "her roj şerên 2-3 seet domkirin" de, liberxwedan û bêyî tu şoreşger bêne kuştin, xwe xelaskir; eşkereye ku serkeftinekî pir mezine. Ev rastî hîma şervanên rizgariya niştimanî bi zelalî datine holê.

★★★

---

hovîtîya dijmin, û ne tiştek din...

Bilî hercure qomplo û êrîşên cunta mêtingera faşîst, wê kiryarên me yên ji bona rizgarîya netewî dombikin, hebûnên xwe zinde bihêlin û tevli mêtingeran, wê hemû bihevrexebatkar û cahşên wan jî, li erde bixin û serê wan yên bi mejiyê gemar biperçiqênin. Rêya Şerê Rizgarîya Netewî a ku vebûye, rêkî wûsaye ku ji vê rêye tucaran vegerandin tune ye. Êdin gelê me bi hemû hebûn û nebûna xwe, bi hemû hîm û qudreta xwe, ketîye ser vê rêya xilasîyê. Mîna li pêşberê temamî cîhanê da îlankirin, tu hêz ê din nikare gelê me, ji vê rêyê bivegerîne û bide sekinandin...

Bijî Kiryarên Me Yên Rizgarîya Netewî Ku Bin Pîşengîya ERNK Hertim Bilinddibin!

DAWÊN PKK Û ERNK DE BİRYARÊN BİDARVEKİRİNÊ YÊN NÛH

Piştî ku tekoşîna me a dema nûh 15'ê Tebaxê 1984 de gavên pêşve avêt pê de, derbên pir xedar li mêtingeran û çahşên wan xist. Ev rabûna nûh, di demekî wûsa de ku mêtingeran hêvî nedikirin û ne dihat fikara wan ku wê tiştikî halo birêbikeve, pêkhat pêde, bi lez pêşveket û bi lez girsên gel ber bi singê xweve kişand; di kuriyên axa welatê me de rayên xwe yên serxwe û ciwan da gerandin. Koloniyalîstan li hemberê vê gava xwedîrûmet zu hişê xwe anîn serê xwe û dest bi xebatê kirin. Li der û dorên ku kiryar pêkhatin de gelek welatperwer girtin û ji hingavtinên pir tahl derbaskirin. Taliya pirs û hingavtinan de ku qet tiştek bi destê wan ve neket, welatparêzên girtibûn, derxistin pêşiya organên dadgehî yên faşist û bi destê heyeta dadîngaha (mehkema) xulam, cezayên dijwartir li derheqê wan hat dayîn. Dadîngaha faşist ku ji wan gundiyan li derheqê 30 kesan, ku tenê gundiyên xizanin biryara bidarvekirinê xwest, dixwest bivê kirina xwe gundîyên ku bingeha civaka me datînin holê û hêzên bingehî yên şerê gelê me ne, bibizdêne. Wanan pasîf bike û grêdanên wan yên bi pêşenga tekoşînê re qutbike; ango armancake bivî avahî danîbû pêşiya xwe.

Mêtingerên ku divê demê de û piştî rojên pay vê demê de baş têgihiştin ku girtina hêjmarekî bilind ji welatparêzên Kurdistan û kuştina wan, pirsgrek nikare helbike; herçuqasî wext derbas dibe peşketin behtir bilind û dijwar dibin û girsên gel xwe li dora pêşketinan komdikin, destpêkirin ku li dijî Tekoşîna Rizgarîya Netewa Kurdistan (TRNK) ku li ser alema gişiya dinê tesirên mezin afirand, û bala cihanê li ser xweve kişandiye, hin çare û azînên nûh birêvebibin. Zagonekî ku meriv di nav zagonên welatên dinê yên heyîn de kêm dikare bibîne -ger zagonekî bivî rengî hebe jî pir kême-, binavê "Zagona Poşmaniyê" bi lezûbez derxistin. Demekî pir kin de, danûstand li ser vê zagonê birin dawî û ji hemû mercên dewletê derbaskirin. Li gora vê zagonê (qanunê); ger mîlîtanên li nav refên rêkxistinan poşmanî şanî bidin û glîyê rekxistinên xwe bikin, pewist alîkarî ji bona hilweşandina rêkxistinê şanîbidin, wê cezayên wan bê sivikkirin û ew bên azadkirin. Dîsa li gora vê zagonê, tê eşkerekirin ku, ji bona kesên wusa, wê dewlet pir îmkanan pêşkêş bike; wê derfetên jîyaneke rihet bên sadirkirin. Bi rîya vê zagonê bang li hemû şoreşgeran dikin, dakû poşmanî şanîbidin û berjewendî ji vê derfetê bigrin.

Hêzên leşkerî yên mêtingerên Tirk, piştî duxuyankirina ERNK û pêkhatina kiryarên "Gava Biharê", bi quwwetekî pir mezin welatê me ji çar-çigehan ji nuhve vegirtin û xwe li her enîşka welatê me bi fîrehî belavkirin. Bi rîya bêbextên ku di operasyonan de hatin girtin û xwe bi dest dan û li ser bingeha "Zogona Poşmaniyê" teslîm bûn, leşkerên hêzên dijmin li hin der û doran hin welatperwerên din jî girtin û wanan birin bendxanên bajarê Amadê (Dîyarbekirê). Piştî hingavtinên serê çend mihan berdewam kirin pêde, mêtingeran necar man ku hinek ji van niştîmanxwazan serbest berdin, û destpêkirin birek ji wan ji, qefle-qefle derxênin pêşiya dadîngahên faşîst. Ev welatperwerên ku derxistin pêşîya daningahan, ji hêla dadgaha xulam cezayên pir gran girtin. Mêtingeran, xwestin ku van welathêzên bêguneh û bêsuc teslîm bigrin û wanan pasîf bikin. Lê belê ev welatparêzên Kurdistan bi bawerîkî serxwe û bi rihê grêdana bi dozê re, hemû tertîpên mêtingeran puçkirin.

DAWA PKK-ERNK A YEKEMÎN DAWÎ PÊHAT

Li Dijî 10 Kesan Biryara Bidarvekirinê û Li dijî Yekî Jî Biryara Cezaya Heta Talîya Jîyanê Hat Dayîn "Zogona Poşmanî" Negihîşt Ramanên Xwe

Dawa pêşemîn, di mêjuya 13'ê Nîsan'ê 1985'an de li bajarê Amadê li pêşiya dadîngaha leşkerî a yekemîn destpêkir. Dadingaha faşist li derheqê 14 kesan biryara bidarvekirinê xwest. Hêjmara kesên di vê dawê de, tev 16 kes bû. Li gora duxuyanîkirina dadîngaha faşist, ev welatperwerên hanan têkilî kiryara li navça Çukurca bûne, ku di vê bûyerê de 8 serbazên mêtingeran hatibûn kuştin. Ev, rastî pir eşkereye kû, ev welatperwerên gundî ku bi piranî tev ji yek malbatîne, tu haya wan ji vê kiryara li vê navçê tuneye. Suç û gunehê wan tenê ewe ku, ew Kurdin û li dijî erîşbazîya mêtingeran bêdeng nemane.

Dawa duwemîn roja 6'ê Hezîranê 1985'an de, di pêşîya dadîngaha leşkerî li Amadê vebû. Di vê dawê de ku 98 kes derxistin pêşiya dadîngahê de, dadîngaha faşist li derheqê 20 kesan biryara bidarvekirinê, derheqê 31 kesan cezayên hepiskirinê li navbera 15 heta 20 salan, derheqê 15 kesan 10 sal heps û li derheqê 12 kesan jî cezayên ji 5 heta 8 salan xwest. Ev dawa ku li dijî tekoşerên HRK û hevalbendên ERNK vebû, di demekî kin de mîna jêrîn dawî pêhat:

Piştî kiryarên 15'ê Tebaxê gelek gundîyên welatperwer hatibûn girtin û bi lez bin navê dawa "Êrûh û Şemdînan" de, wan gundîyan derxistin pêşiya dadîngahê. Di demekî pir kin de, dadîngaha faşist biryarên xwe da û bire dawi. Li gora biryarên hatindayîn, 10 kes ku nav wan de şervanên HRK û hin welat-

perwer jî hene, ceza şenqê (bidarvekirinê) girtin. Kesek jî, ceza heta taliya jîyanê girt. Aynî dawî de 2 kes 24 sal ceza hepsa gran, 22 kes ji 13 heta 24 sal ceza hepsa gran û 16 kes jî 6 sal ceza hepsa gran girtin. 16 welatperwer jî biryara bin-çav mayînê girtin û 29 welatperwer hatin berdan. Şoreşgerên ku derheqê wan de biryara bidarwekirinê hatî dayin ewin: Sabrî Ok, Muhîttîn Dolaşir, Sadrettîn Aydinlik, Şahîn Bîlîcî, Hamît Sêvik, Enwer Ozer, Musa Turhan, Derwêş Oger, Bedrettîn Çaylak û Alî Gun. Kesê ku ceza ta taliyê jîyanê girtî, navê wî Resul Balîç'e.

Divê dawa ku tê de 98 şoreşger û welatperwer derxistin pêşiya "dadîngahê" de, eşkereye ku hemû leyistok û dekûdolabên dewlata faşîstî mêtingera Tirk yên li dijî tekoşîna me, hatin puçkirin. Meriv dikare bêje ku, ev dawa bû ifada binkeftina raman û daxwazên dijminê devbixwîn. Lew, mîna me li jor jî nivîstî, mêtingeran dixwest wê nîzama xwe ku piştî 15'ê Tebaxê hatî hejandin, xelasbikin. Bona vê yekê serî dabûn her babêt azînên nûh û xwestin bi "Zagona Poşmanîyê", nav refên pêşenga şoreşgerî nexweşî û têkilîhevbûn sadirbikin û wûsa hêzên şoreşger bipejilênin. Nexasim îro em di pratîkê de dibînin ku, ev desîsa mêtingeran jî negihîşt armancên xwe û jî xeyrî çend kesên xiniz û bêbext, tu qadro û şervanên HRK xwesparî nederivandine. Mîna ku tu endamên HRK xwe bi destê dijminan nedane, tu welatperwerê Kurdistan jî bawerî bi leyistokên dijmin nanîye û planên dijmin tev hatîne puçkirin.

Piştî ku mêtingerên hov, omîdên xwe yên ku bi "Zagona Poşmanîyê" ve grêdabûn hindakirin pêde, behtir çavsor û bêmejî bûn; herçuqasî li bendxanan û li derve her babêt pîkolî û hingavtinan dijwartir kirin jî, nikarin xwe ji encama tunebuna xwe, xwe xelasbikin. Lewma mîna gurên har, seriyên bêmejî, keftûlafta bêçare dikin, dakû bikaribin tekoşîna me bifetisênin. Lê belê, çuqas qadro û tekoşerên PKK şîyarbûn di xebatên xwe yên konevanî de şanî didin û çuqas pêvendî û têkilîyên wan yên bi girsê gel re rojbiroj bêhtir bên jedandin, hewqasî jî daxwazên mêtingeran di qirkên wan de bên asêkirin. Ger bi sedan şoreşger û welatperwer bi daran ve daleqênin jî, ew tucaran nikarin PKK û gelê Kurdistan bitirsênin... serê wan bidin tewandin.

xwestin bêbingehin, û mîna tê gotin ev jî tekilî livbazîyan bûne. Li derheqê 3 kesan bidarvekirin, 6 kesan 10 sal, 3 kesan jî 3 heta 5 salan ceza tê xwestin.

Ev girtîyên bi xilbeyî dilxwazên ERNK'ne û hin şervanên HRK jî di nav wan de hene, ger li bin lêdan û hingavtinan ger jî li pêşberê dadîngahên faşîst de bi dilsozî û mêrxasî liberxwedan. Xwînxwarên faşîst dehfandin nav aczeke bêtixup. Lewma dadgahên xulam cezayên keyfî û bêbingeh duxuyankirin. Dîyare; mêtinger bi van cezayên giran armanc dikin ku, bi taybetî hêzên me yên milîsên gelî yên welatperwer û bi gelemperî temamî gelê Kurdistan bitirsênin, wanan bibizdênin û ger ji destê wan bê, wanan ji xwe re bikin sîxur û noker. Xebatên li ser vê rîye, bi hemû hîm û keftûlaftê tê meşandin. Encex, mîna ku rastîyên heta îroj dan îspatkirin; şerê me ê Serxwebûna Netewî rojbiroj qamên nuh digre, gelê me li dora xwe dicivêne û herbabêt tertîbên dijmin bêbingeh dike. Tu bikaranînên kedxwar û nîrkar yên rizî û gemar yên kolonîyalistan, nikarin gelê me stuxwar bikin. Bili vê jî, ew kesên cahş ku li ser bingeha "Zagona Poşmanîyê" serê xwe tewandin û bêbextî li doza xwe kirin, herçuqasî wê ta qederekî jîyana xwe bajon jî, wê ji hêla kedxwaran mîna haceteke bên bikaranîn û hejta ava wan bê guwaştin pêde, wê li enîşkekê bên avêtin. Ew wê li pêşberê dîrokê, mîna ku sosret û gemara dîrokêne, hêdî hêdî bên helandin û tenê zipleke kîret li paş xweve bihêlin. Wê bikevin nav pelên dîrokê yên reş, ku navên wan tim bi lanetî bêhildan. Herçuqasî iro dewlata Tirk ta demekî, hin derfetên jîyanekî rihet dide wan jî, wê dawîya van cahşan wê mîna me gotî be. Ev yek ji qerektera dîrokî a dijminên me jî baş dîyare, û pir eşkere tê zanîn ku dijmin ji li wan na buhure...

★★

Bİ CEZAYÊN TÊN DAYİN DİJMİN NİKARE ŞERÊ GELÊ KURDİSTAN BİDE RAWESTANDİN

● *Li Derheqê 11 Welatperwerên Kurd, Ji Ber Ku Rojnama "Serxwebûn" Bi wan Re Hat Girtin, Cezayên Gran Tê Xwestin.*

Di dawekî de ku roja 19'ê Hezîranê 1985'an de li Diyarbekir destpêkir, 11 welatperwerên Kurd derxistin pêşîya dadîngaha leşkerî. Li derheqê heryek ji van welatparêzan, ji ber ku malên xwe de rojnama "Serxwebûn" peydakirine, 13 sal ceza hat xwestin. Dîsa, welatperwerekî din, ji ber ku di namekî ku hinarti bû (şîyandibû) jina xwere, **"Bijî PKK"** nivîstibû, 8 mih ceza hepsê girt.

Roja 20'ê Hezîranê 1985'an de, dawekî din a nûh li pêşiya dadîngaha leşkerî a yekemîn li Dîyarbekir, bin navê "Dawa Bûyerên Rojhelat û Rojhelata-Başûr" destpêkir. Li vir jî 90 kes derxistin dadîngahê. Li derheqê van niştîmanperweran, bi hiceta ku têkilî kiryarên HRK bûne, cezayên babêtî mina jêr hat xwestin: Li derheqê 2 kesan biryara bidarvekirinê, derheqê 85 kesan 25 sal heps, derheqê 3 kesan jî 7 sal heps, tê xwestin.

Di dawekî din a grêdayî vê dawa jorîn de ku roja 29'ê Hêzîranê destpêkir, 12 welatperwer derxistin pêşîya mehkemê. Li derheqê van jî cezayên tên

DURUŞMÊN NOLA "BİJÎ HRK" Lİ 15'Ê TEBAXÊ YEKCAR DİN JÎYAN BÛN

Di van rojên ku berxwedana bi êrîşên li ser Êrûh û Şemdînan di mêjuya 15'ê Tebaxê 1984'an de, bilindbûyî, yeksalîya xwe diqedîne de, gelê Kurdistan bin pêşkêşîya hêzên xwe yên pîşengî, vê roja bi şan û şeref pîrozdike. Ev roj, bi rengê civînan, şevan ûhd. tê pîrozkirin. Gava şabûn û serfîrazîya bi 15'ê Tebaxê re, yekcardin tê jiyan, duruşmên ku nifrîn li dijmin dibarinin bi awazî û serbilindî tên blindkirin.

Di civîn û şevên bi sedan ku li Kurdistanê, Rojhelata-Navîn û Ewropa Pêkhatin de, bi hezaran mirovên me xwe gihiştandin hevdû û lihev kombûn. Ji hêla din ji, bi kiryarên leşkerî yên bêhedûhisap ku li dijî dijmin çêbûn de, bangên heyfa hêrsûgira gelê me hatin jiyankirin.

Tewayî gelê me , -kal û ciwan, jin û zarok- cihê xwe di van şev û ciwînan de, di van kiryarên pêkhatî de, girt. Gelê me dilxwazîya xwe ji bo tekoşîna berxwedana çekdarî yekçar din anî zman. Dîsa, pir zelal kifşkir ku, wê bi hemû hebûna xwe piştgirtin û hevkarîya vê tekoşîna birûmet û serbilind bike.

Duruşmên ku di van şev û civînên bi seetan domkirin de bêtebatî hatin bangkirin, îfada vê yekê yên berçavin. Duruşmên nola: **"Bijî Serok Apo", "Bijî HRK", Bijî Rîhê Berxwedana 15'ê Tebaxê"** bi awazî û bêsekn bilindbûn. Ger li bêndawên çiyayên Kurdistan, ger li gund û bajarên Kurdistan, ger li Rojhelata-Navîn û ger jî li welatên bi hezar km.'an ji welatê me dur de, bi sedan kiryarî ji hêla kedkarên Kurdistan hatin dirustkirin. Tiştê şirîkî ev bû ku, hemû kedkarên me, eynî şabûn û serbilindî dane der. Ev rastî û ev kiryarên ku di yeksalîya 15'ê Tebaxê de sazbûn vê rastiya jêrîn pir zelal ronîdike: Gelê Kurdistan li ser rîya Serxwebûn û Azadiyê, beyî berjewendên piçuktirîn yên xwexwerî, ger bin berf û sermayê jî be, birçî, bêxwew bimîne jî, xwedî li kiryarên partîzanên ronakrewan (şehît) derdikeve. Bedela wê çi be bira be, xwedî li wî rihê ku tariyan kulkirî û dema beyanê afirandî derdikeve. Rihê berxwedan û êrîşa 15'ê Tebaxê dipar͏êze. Qet rê nade hercûre xinizî û sextekarî. Destur nade ku rastîyên berçav, bên berwajî kirin. Nexasim bivî rihê bilind, xwedî livê gava berezî derdikeve.

Di şevekî de ku li Almanya-Rojava, li bajarê Duisburg'ê bin navê **"Şeva Hevkarîya Bi 15'ê Tebaxê Re"**, çêbû de yeksalîya damezrandina HRK û yeksalîya 15'ê Tebaxê hat pîrozkirin, behtirî 3000 kes amade bûn.

Şev ji destpêkê ta dawî, bi riheki şa û serfirazî derbasbû. Duruşmên şoreşgerî bi awazî, ser pîyan û bi deqîqan hatin bangkirin. Kedkarên Kurdistan di vê şevê de mîna dil dixwaze xwedî li tekoşîna xwe derketin, û derewên wan kesên digotin "3-5 kesin" puçkirin.

Eywana şevê bi alên PKK, ERNK û HRK hate xemilandin; kesk û sohr û zerê çîruskên xwe belavkir. Bernama şevê û axafa konevanî ku mana şevê û rewşa tekoşînê tanîn zman bi rengekî jidandî, bi duruşmên blind û bi çepik kutana vexwendîyan behtir kemilî. Dîlan û şabûnakî şêrîn hat jîyankirin. Bi destpêka şevê duruşme jî destpêkirin, û çuqas dem têre çu, behtir bûn û xurtbûn. Girsên gel, tev bihevre qedera 15 deqîqan û li ser piyan duruşmên weke **"Bijî Serok Apo", "Bijî PKK", "Bijî HRK"** bangkirin. Ev yek têdayîya şevê behtir bihîm kir û şabûna bi 15'ê Tebaxê re, zelal danî holê.

Di şêvê de 20 000 Mark bêş hat civandin. Rewşa vê alikariyê ji pir eşkere datine holê ku kedkarên Kurdistan bo rizgariya xwe a netewi, ji tu fidekarî xwe dur nagrin.

Yeksalîya 15'ê Tebaxê de, gelek rêkxistin û saziyên ku hevkarîya xwe bo gelê me tênin zman, mesajên xwe pêşkêşkirin an ji hinartin me. Ji van rêkxistinan ku hevkarîya xwe bi HRK re, ku 15'ê Tebaxê afirandiye şanikirin; OEK (Yekitîya Komelên Yunanistan) û PNC (Kongra Pan Afrikanist) bi dev mesajên xwe pêşkêşkirin. Bili van ji, THKP/C-Acil (Cepha-Partîya Rizgarîya Gelê Tirk-Acil!), SVP (Partîya Sosyalista Niştîmanî a Tirkiye), TKP (B) (Partîya Konunist a Tirkiye-Yekiti), UNIR (Enîya Çepa Yekbûyi a Peru), KPD (Partîya Komunist a Almanya), MLPD (Partîya Marksist û Leninîst a Almanya), KSSE (Komeley Xwendekaranî Kurdistan Li Derveyi Welat), Kurtuluş Yolu (Rîya Rizgariyê a Tirkiye), FEYKA-KURDİSTAN û Komîtên ji Kurdistan'ê mesajên xwe bi hinartin pêşkeşkirin. Bilî van jî hin rêkxistin û saziyên din ji mesajên xwe şiyandibûn.

Piştî ku sonda cephê ji hêla tevayî gel hate xwendin pêde, şev bi strana **"Apo Hate Hîlwanê"** û bi dîlan û govendê dawî pêhat.

Basına Açıklama...

Baştarafı Syf: 5'te

Nasıl yol gösterebilirim? Bundan daha gülünç bir iddia olamaz.

SAPO, Kürt örgütleri hakkında benden bilgi alabileceğini sanmıştı. Ben SAPO'nun ajanı veya muhbiri miyim? Bunu akıllarından geçirmiş olmaları bile benim için utanç vericidir. Hangi yasa İsveç polisine ülkesi dışında politik şahsiyetleri takip ve soruşturma yetkisi vermiştir. Aşağıdaki sorulara dikkatinizi çekmek isterim.

PKK'limisiniz? Cunta da aynı soruyu soruyordu. PKK Merkez Komite üyeleri kimlerdir, adları ve takma adları nelerdir? İşkence altında cunta da aynı soruyu benden soruyordu. Kimlerle ilişkidesin? Nasıl ilişki kuruyorsun? Cunta da aynı soruyu tıpatıp soruyordu. PKK'nin Avrupa sorumlusu kim? İsveç polisine ne, Kürdistan'da savaşı yöneten PKK'mi, KUKC'sinde PKK dışında kimler var. Bu soruyu suç tehdidi altında İsveç polisi değil, dostluk temelinde İsveç yönetimi benden sormalıydı.

Hain ve provakatörlere ne yaparsınız? İsveç polisi cuntanın ihanet örgütünün korunmasını mı üstlenmiştir? Görülüyor ki, cuntayla açık bir benzerlik ve beraberlik vardır. Masum Kürdistan halkına bu düşmanlık neden? Çok kıymetli dostları bay Ecevit'in bir ricası mı yerine getiriliyor? O Ecevit ki, Kürdistan'daki savaşa rağmen, bunca katliamlara rağmen her fırsatta Türkiye'de Kürt sorunu diye bir sorun yoktur, diye Türk devletinin resmi görüşünü savunuyor. Bu mudur demokrat olmanın ölçüsü? İsveç kişi iktidar ve saltanatı için Kürdistan halkına düşman olmamalıdır. Türkiye'de insanca bir düzenin kurulması demokratik bir devrim sorunudur. Bunun yaratıcısı da Ecevit olamaz.

Özgür ve demokratik bir Kürdistan'dan kimse zarar görmeyecektir. Kürdistan demokrasiye, dünya barışına hizmet eden bir ülke olacaktır.

İsveç'te bulunan yurtsever Kürtlere yönelik uygulama Kürdistan halkına büyük bir haksızlıktır. Sömürgeci Türk cuntası dahi yıllardır bir sakız gibi çiğnediği terörist iddiasından vazgeçmiştir. İşte, Türk içişleri bakanının demecini yazan gazete, ayrılıkçı gerilla savaşı diyor.

İsveç bu uygulama ile demokrasiyi yaralamıştır. Bunun tek tedavi yolu bu uygulamadan vazgeçilmesidir. Bu uygulamadan acı ve üzüntü duyduk, ama kindar değiliz. Demokrasinin de, Kürdistan halkının da kazancı bu uygulamanın ortadan kalkmasıdır. Dost ve demokratik bir ülke olarak bildiğimiz İsveç'ten bunu bekliyoruz. Bu uygulamada ısrar edilirse, Kürdistan halkı demokratik yollardan, meşru temelde kendisini savunacaktır.

★ ★ ★

DERÎYÊ ZİMANÎ

Amadekar Cankurd

Pîşk (Kar... Fîîl... Verb)

1- Di zimanê kurdî de, pîşk du curene:

Saltgêr:	Derhigêv:
Ewê ku pişkber naxwaze, wek:	Ewê ku pîşkber dixwaze, wek:
Homêr hat	Homêr **tiving** rakir
Homêr çû	Nazê **name** hinart
Homêr raza	Çolo **destê xwe** da Ferzê
Homêr ma...	

Gava em bibêjin:
"Homêr tiving
an Nazê name
Çolo destê xwe."
Naye têgihêştin çi bûye.
Em dibinin, ku bê pîşk hevok (pevek) nehatîye têgihêştin.

2)- Du cure din yê pîşkê hene:

a)- Pîşkê sazber:
Ewê ku em dikanin jê hemî deman derxînin:
Wek: çû an çi
Em dikanin jê van deman derxînin:
Çû çûbû çûye diçe biçe biçin

b)- Pîşkê guhber:
Ewê ku em nikanin jê deman gişan derxînin:
Wek: Hat
Hat hatibû hatîye ditê ê bê were
Lê hindek caran li cî yê (were): bê tînin ser zman, û wilo ev pîşka jî dibe: Sazber.

Pîşk û Dem

1)- Buhêrk (Berê):

a)- Berê bihorî (Nêzîk).
Ez çûm Em çûn.
Tu çûyî Hûn çûn.
Ew çû Ewan çûn.

b)- Berê zûde bihorî (Dûr):
Ez çûbûm Em çûbûn.
Tu çûbûyî Hûn çûbûn.
Ew çûbû Ewan çûbûn.

c)- Berê direj:
Ez diçûm Em diçûn.
Tu diçûyî Hûn diçûn.
Ew diçû Ewan diçûn.

d)- Berê rabûyî (Berê niho):
Ez çûme Em çûne.
Tu çûyî Hûn çûne.
Ew çû ye Ewan çûne.

e)- Berê Lavij (Berê şertî):
Ez biçûma Em biçûna.
Tu biçûya Hûn biçûna.
Ew biçûya Ewan biçûna.

2)- Niho (Niha):

a)- Xweber:
Ez diçim Em diçin.
Tu diçî Hûn diçin.
Ew diçe Ewan diçin.

b)- Dirêj:
Ezî diçim Emî diçin.
Tuyî diçî Hûnî diçin.
Ewî diçe Ewanî diçin.

c)- Pêşre:
Ez biçim Em biçin.
Tu biçî Hûn biçin.
Ew biçe Ewan biçin.

3)- Mand (Paşeroj):

a)- Wê bê:
Ezê biçim Emê biçin.
Tuyê biçî Hûnê biçin.
Ewê biçe Ewanê biçin.

b)- Bê guman:
Ez dê biçim Em dê biçin.
Tu dê biçî Hûn dê biçin.
Ew dê biçe Ewan dê biçin.

c)- **Bê guman ê dûr:**
Ez wê biçim Em wê biçin.
Tu wê biçî Hûn wê biçin.
Ew wê biçe Ewan wê biçin.

Ji xênî (ji bil) van deman (ferman heye):

....

Ferman

Ez... Em...
Tu biçe Hûn biçin.
Ew... Ewan...

....

Di pîşkê de hindek teherên din hene, wek:

1)- Lavij:
Min girtiba Me girtiba.
Te girtiba We girtiba.
Wî girtiba Wan girtiba.

2)- Bijoke:
Min bigirta Me bigirta.
Te bigirta We bigirta.
Wî bigirta Wan bigirta.

Lê bi rastî evan herdu mîna hevin, tenê di zaravên Kurdî de wilo bi du teheran belav bûne.
Min kew girtiba; wê baştir ba
an jî:
Min kew bigirta; wê baştir ba.

3)- Guman:
Min girtibe me girtibe.
Te girtibe we girtibe.
Wî girtibe wan girtibe.
Wek: Eger min name girtibe; ezê bêjime te.

4)- Niho yê bijoke:
Minê bigirta Meyê bigirta.
Teyê bigirta Weyê bigirta.
Wîyê bigirta Wanê bigirta.
Wek: Eger me name şandiba; wanê bigirta.

5)- Niho yê guman:
Minê girtibe Meyê girtibe.
Teyê girtibe Weyê girtibe.
Wîyê girtibe Wanê girtibe.
Wek: Li bal hevalan, minê name girtibe. Lê bi rastî hîn negihaye min. Lewre em dikanin bibêjin ku (DEM) di Kurdî de gelekin, lê hevotina wan ne çetine.
(Pîşkên Kurdî, jê hene sazber û jê hene guhber û divê em wan ji hev xweya bikin, wek:
Hat bû hebû dît ket tunbû kir.

....

Di hejmara dî de, emê bixebitin ku wan ji xwendavanên hêja re bi firehî xweya bikin, û emê paşgotineke kurt li ser teviya (Pîşk) binivîsin.
Û heya vê demê, hûn bi xweşî û dilşadî bimînin û serkeftinên hêjatir di xebata şoreşin de bi cî binin.

6)- Gotinên giran (Bêjeyên bîyanî):

Teher:	hal, rewş.
Henotin:	hokirin, fêrkirin.
Hinartin:	şiyandin (şandin).
Henok (penek):	cumle.

Halkımız Ağustos Devriminin 40. Yıldönümünde Başkan Ho Chi Minh'i ve Kahraman Vietnam Halkını Coşkuyla Selamlıyor

Dünyada eşi görülmemiş bir azim ve fedakarlıkla, en kıt olanaklarına rağmen en güçlü emperyalist devletlere karşı savaşan ve onları mağlup eden Vietnam halkı ve öncü partisi, en uzun süreli bir savaşımdan da zaferle çıkmanın rekorunu kırmıştır. Tam 40 yıl boyunca birçok dış işgalci güce karşı savaşmış, üzerinde uygulanan sayısız savaş yöntemini başarısızlığa uğratmış olan Vietnam halkı, gücünü herşeyden çok öncüsüne olan bağlılığı ve birliğinden almıştır.

1930'da Ho Chi Minh'in önderliğinde, ulusal özellikler taşıyan üç örgütün birleştirilmesi sonucu Vietnam Komünist Partisi kurulduğunda, Vietnam halkı çağdaş bir öncüye kavuşmanın sevincini yaşıyordu. 1800'lerin ikinci yarısından itibaren ülkelerini işgal eden sömürgecilere karşı çeşitli feodal, küçük-burjuva ve milli burjuvazinin önderliğinde sürekli savaşan bir halk olan ve oldukça sağlam ve sarsılmaz yurtseverlik özellikleri taşıyan Vietnam halkı, modern düşmana karşı savaşta, modern örgütleme ve savaş taktiklerine sahip olmanın bilincine ulaşmıştı. Ve "*Vietnam devriminin zaferi, sömürge ve yarı-feodal bir ülkede yaratıcı bir biçimde uygulamış Marksizm-Leninizmin bir zaferi*" olmuştur. (Veitnam Dev. Le Duan)

1930'dan 1945'e kadar 15 yıl boyunca sürdürülen ulusal direniş savaşını ikinci dünya savaşının yarattığı elverişli koşullardan da yararlanarak zaferle taçlandıran öncü partinin önderliğindeki Vietminh (Vietnam Bağımsızlığı İçin Birlik) Cephesi, Ağustos 1945'te Japon'ların yenilgisinden sonra Hanoi'de iktidarı ele geçirerek geçici bir hükümet kurdu. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti (Kuzey Vietnam) ise 2 Eylül 1945'te ilan edildi.

Kuzey'in bağımsızlığının ilan edilmesinin ardından, Güney Vietnam'da başlatılan ve yaklaşık 20 yıl devam eden şanlı mücadele ise haklı olarak destanlaşıp dünya halklarının kalbinde yer edinmiş bir mücadeledir. Bu alanı kendisine bağlı yeni tip bir sömürge haline getirerek mücadeleyi boğmaya çalışan ABD emperyalistleri çok geçmeden buranın öyle kolay yutulur lokma olmadığını anladılar. Bu aşamadan sonra da çok yönlü savaş taktiklerini devreye sokarak ulusal direnişi yok etmeye çalıştılar. Sırasıyla önce şiddet ile ılımlı politikayı içiçe kullanarak kendisine işbirlikçi bir kesim oluşturmak, daha sonra Kuzey'e de saldırılar yöneltek orada gelecek tehlikeyi bertaraf etmekle işe başlayan Yankee emperyalistleri bundan sonra; savaşı Vietnamlılaştırma, stratejik köyler oluşturma, halkla devrimciler arasındaki bağları koparma, yalan propaganda ve demogojilerle maneviyat bozukluğu yaratma, vb. yöntemleri içeren **Özel Savaşı** gündemine aldılar.

Tüm dünya gözlerini bu alana çevirmiş, "çekirge ile filin" döğüşünün sonucunu merakla izliyordu. Çekirgeye şans veren hemen hiç yoktu.

Ama bir halkın iradesinin önünde hangi güç durabilirdi ki? Kadını, erkeği, çocuğu, yaşlısıyla; işçisi, köylüsü, gençliği, esnafı, memuru, din adamlarıyla tüm Vietnam halkı gecesini gündüzüne katarak, tüm benliğiyle insan gücünü konuşturarak bu "yenilmez" filin karnını deşti ve nihai zafere ulaştı. Bu uzun süreli halk savaşında uygulanan Özel Savaş stratejisine güçlü bir darbe vuran Vietnam halkı, diğer dünya halklarının mücadelesine de en güçlü katkıyı yapmıştır. Bir bütün olarak dikenli tellerle çevrili bir "hapishane" haline getirilen Güney Vietnam'da, NLF birliklerinin yürüttüğü gerilla savaşı hızla tüm halkı sarmış ve uygulanan tüm taktiklerde bu bütünleşmiş güç sayesinde iflas ettirilmiştir.

Evet, bir bütün olarak Vietnam Ulusal Direniş Mücadelesi, özellikle de Güney Vietnam'da emperyalizme en ölümcül darbeyi vuran ulusal bağımsızlık mücadelesi, biz Kürdistanlılar açısından sayısız derslerle doludur. O dönemde Vietnam halkına karşı uygulanan emperyalizmin özel savaş taktikleri günümüzde, halkımıza ve onun önder gücü PKK'ye karşı uygulanmaktadır. Aradaki tek fark ise, bu uygulamaların Kürdistan'da biraz daha erkenden başlatılmış olmasıdır. Savaşı Kürdistanilaştırma, Kürdü-Kürde kırdırtma, Öncü devrimci güce karşı güvensizliği geliştirme, hain milis çeteleri oluşturma, stratejik köylerin yapımına başlama gibi uygulamalar, geçtiğimiz yılın 15 Ağustos'unda gerçekleştirilen eylemlerle başlatılan direniş mücadelemizden duydukları korkunun birer sonucu olmuştur. Bu mücadele, bir yıldır hızından hiç birşey kaybetmeden gelişmekte ve hergün yeni mevziler kazanmaktadır. Öncü gücümüz PKK, Marksizm-Leninizm'den aldığı güç ve diğer dünya halklarının ulusal direniş mücadelelerinin deneyimlerinden çıkardığı derslerle savaşımını daha güçlü bir zemine oturtarak geliştirmektedir. Ama şunu da hemen belirtmeliyiz ki, karşısında savaştığımız düşman da, emperyalizmin ve gericiliğin tecrübelerinden yararlanarak üzerimize gelmektedir. Çürümüş düzenini ve varlığını korumanın telaşıyla giderek kudurganlaşan faşist Türk devleti ve gerisindeki emperyalizm pervasızca saldırılarına devam etmektedir.

Ancak şunu rahatlıkla diyebiliriz ki ömrünü doldurmuş ve tarihin çöp sepetine atılması gereken gerici-faşist devletler ve bir bütün olarak ta emperyalizm dünya halklarının haklı ve soylu mücadeleleri karşısında yok olacaklardır.

Halkımız Vietnam halkının şanlı mücadelesini de örnek alarak tarihi sorumluluğunu mutlaka yerine getirecektir.

★★★